

The Evelyn Rutnam Institute For Inter - Cultural Studies

University Lane, Thirunelveli, Jaffna.

கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்

SEMINAR PAPERS

1990

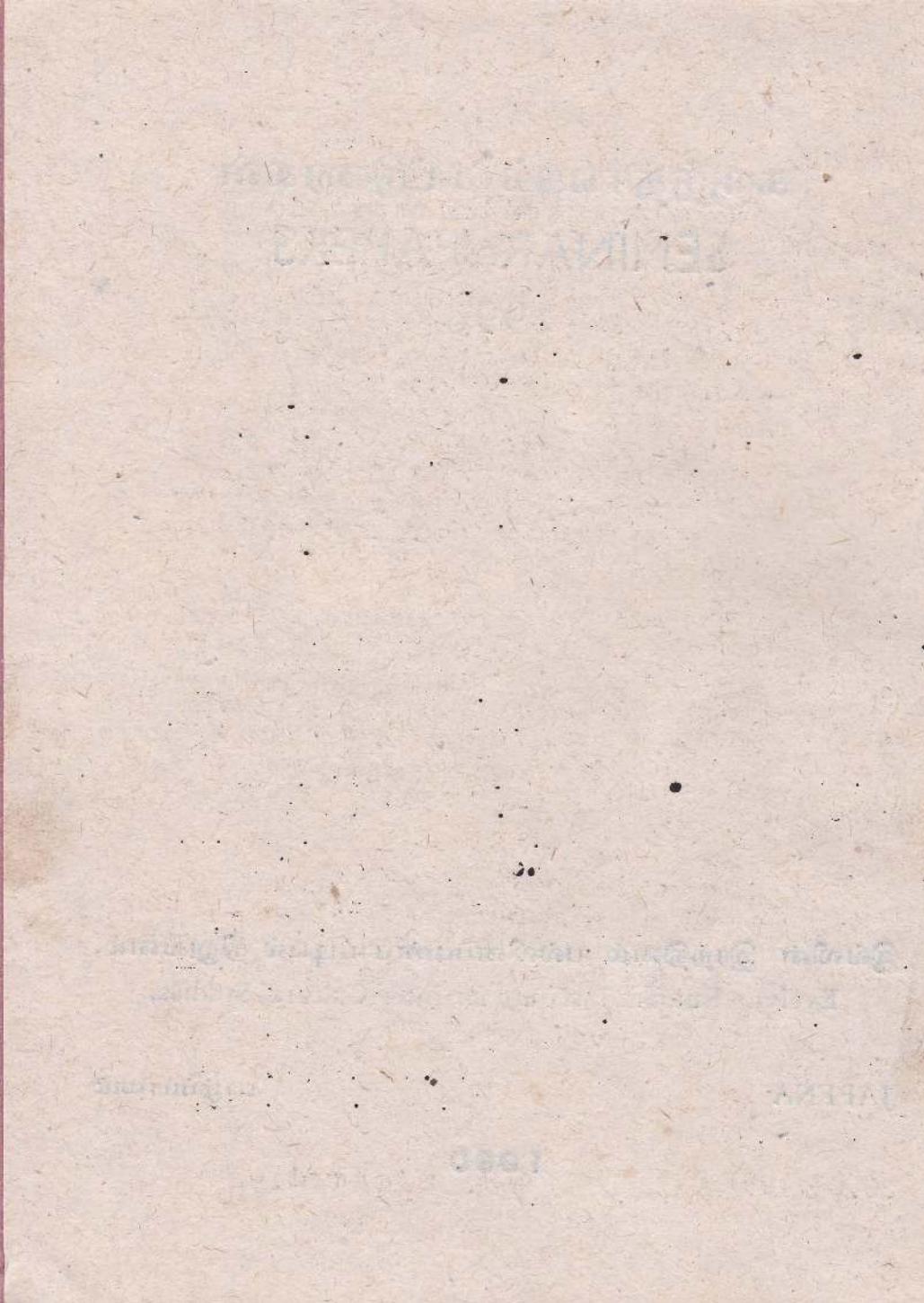
கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்
SEMINAR PAPERS
1990

இவ்வின் இரத்தினம் பஸ்லினப்பன்பாட்டியல் நிறுவனம்,
Evelyn Rutnam Institute for Inter-Cultural Studies,

JAFFNA.

யாழ்ப்பாணம்

1990

ମୁଦ୍ରଣ କରି.

குடும்ப ஈட்டிட ஆராய்ச்சியளரிடை கட்டுறை களை அறங்கிலே சமர்ப்பித்து அவ்தீர்த் தினாக்கிரி விழா சிப்பிள எமா தில்லைம் மேற்கொண்டுள்ள பிரத்தான் பளி ஜூந் ஒன்றியமும், மாநிலமாகு முறையாக கட்டுறைகளை நிற்க ஈடு சமர்ப்பித்து அவ்தீர்த் துரையில் எமா நோக்க கடம். 1989ஆம் ஆண்டப் பொழுதுவரையில்

1990-ஆம் ஆண்டில் அதே நிலையில் கட்டுரைகளை வெளியிட முடியவில்லை. கட்டுரைகளை வெளியிட முடியவில்லை. கட்டுரைகளை வெளியிட முடியவில்லை.

இந்திய கலைக்டிங்கல் பற்றிய ஆளந்துகூட்டமாறு கலாமியின் சருட்டிக்கான், ரோட்டர்கால் மர்விட்டக் கூக் கீல் எனும், வட்டுக்கோட்டைச் செமிடாரியும் பதிலேயம் பாட நூற்றுக்குடி கபிழ் மற்றுமல்லத்தீவியும், ஜெரமனியின் மீன் ஒர்துமையும் அட எதிர்ரேஷன்களும் பிரச்சினையும், திருக்காமலைக் கழக சமூஹின் மரபுகளும் கட்டடங்களும் ஏனையும் என்னும் ஒந்தா கட்டுரையும் தீடுவதற்கியல் இடம் யெற விரைவா.

ஆய்வு ரங்குக் கீழ் பிள்ளை நடாட்டுக்கூடம் கூட்டுறவு வினாக்களில் உத்தியமாக்குவதற்கும் நம்புகின்றோம். ஆய்வுக் கட்டுரைதானைச் சமரப்பிடிகள் பிரச்சுதான்ம் அதன் தாங்களினால் பங்குபற்றியில்லாத்தன்மை அவற்றிற் நிறைவேற்றுவதற்கும் எதிர்க்கப்படுகிறது. எமாற் தீவிராக்கி நடாடக்கூடும் எமாற் பாராட்டுக்கள் உரிட்டான்னன.

பொருளாடக்கம்

பக்கம்.

அன்றை ரை.

1. சோழர்கால மண்ணித்தலைச் சிலாலயம்.	1
2. ஏட்டுக்கோட்டைச் செமினரியும் பதிதொட்டிபதாம் நாற்றுள்ளுத் தயிற் மறுமலர்ச்சியும். . .	25
3. ஜேர்மனியின் யீரி ஒற்றையும் அவ எதிற் நோக்கும் பிரச்சினையும்.	39
4. Ananda Coomaraswamy's Views On Indian Art.	55
5. Laws and Customs of the Tamils of Trincomalee	75

சோழர் கால மணித்தீசு லைசீ சீவாலயம்

ப. புதுப்பற்றும், எம். ஏ.

விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை
யாழிப்பாணப்பல்க லைக்கழகம்

1990ஆம் ஆண்டு மார்ச் 30 ஆம் திங்கள் நிமிவ
ஈத்தனி டெம்பெர்ட் கருத்தரங்கில் சமரப்பிக்கப்
பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை.

1.0. அறிமுகம்.

இலங்கையானது பெளதிக் அடிப்படையில் தனிப்பட்ட நிலப்பரப்பைக் கொண்டிருந்தாலும், பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் அது பாரதத்துடன் சிறப்பாகத் தென்னிந்தியாவின் தென் பகுதி யுடன் பண்டைய காலந்தொட்டு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு வர்த்துள்ளது. இதன் அமைவிடம் தென்னிந்தியாவிற்குக் கிட்டிய தூரத்தில் அமைந்திருப்பதும் இரு நாடுகளுக்கும் ஒடையே ஏரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தே நெருங்கிய வர்த்தகத் தொடர்புகள் இருந்த வர்த்துள்ளமையுமே இதற்குரிய காரணங்களாகும். இந்தியைச் சுற்றித் தலையை உள்ளடக்கிய பூநகரிப் பிராந்தியத்தின் அமைவிடமானது தமிழ் நாட்டிற்கு மிகக்கிட்டிய தூரத்தில் அமைந்திருப்பதினால் அங்கு காலத்திற்கு காலம் தோற்றம் பெற்ற வளர்ச்சியடைந்த பன்பாட்டுக்கள் இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களை விட இப்பிராந்தியத்தில் சூரதலாகச் செல்லாக்குச் செலுத்த உதவியது. இவற்றை ஏரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்த மத்திய காலம் ஏற்ற சிறப்பாகக் காண்டார். இதனையே மன்னித் தலையில் உள்ள பழமையான சிவாஸ்யமும் புதுப்படுத்தி நிற்கின்றது.

2.0. ஆயத்தின் அமைப்பு.

இச் சிவாஸ்யம் யாற்போனப் பரவைக் கடலுக்கும் தமிழ்நாட்டுடன் தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய பெருங்கடலுக்கும் ஒடைப்பட்ட ஒருங்கிய நிலப்பரப்பிக் கூள மன்னித்தலைக் கிராமத்தின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. சில நாற்றுண்டுகளாக கவளிப்பாரற்ற நிலையில் கைவிடப்பட்டுள்ள இச் சிறிய ஆயத்தின் விமானத்தின் பெரும் பகுதியும் அந்தராளத்தின் சுறையும் முன்பக்கமும் இடிந்த விழுந்த மணத்துவுள்ளது. அத்தூட்டு ஆயத்தின் அத்திவாரப் பகுதியும் பெருமளவுக்கு மன்றாலை மூலங்களுள்ளது. இதனால் மழுமையான தொல்லியல் ஆகழ்வாய்வு அற்ற நிலையில் இதன் மழு விபரங்களையும் அறிய முடியவில்லை. எதிர்காலத்தில் எதால்லை அகழ்வாய்வுக்கு கிள்ளாய்வும் உட்படுத்தப்படுமானால் சில உள்ளமகள் வெளிராய்விப்பேற்பட்டார்கள். எனவே இவற்றை இவ்வாய்ம் தொடர்பாக எமக்குக் கிடைத்த ஆசாரங்களை மையமாக

வெட்டே கெசட்டுவது வரையப்பட்டுள்ளது என்பது கல்விக்கற் தக்காலம்.

2.1. கற்ப்பக்கிரகம்.

ஏற்றாழ 21" நீாத்தையும் 12" அகலத்தையும் கொண்ட ஒசு சிவரூபம் சர்ப்பக்கிரகத்தையும் அதன் முன்னுள் சிறிய அந்தராணத்தையும் கொண்டுள்ளது. தெள்கர்ப்பக்கிரகம் வெளிப்புறமாக 10" நீாத்தையும் 12" அகலத்தையும். 8" 8" உயரத்தையும் சொன்டுள்ளது.

உட்புறமாக தோ 6" நீா அகலத்தையும் 10" உயரத்தையும் கொண்டிருக்கின்றது. கிழக்கு ஓராக்கிய தெள் வாசி 4" 2" உயரத்தையும் 3" அகலத்தையும் உடையது.

கற்ப்பக்கிரக நிலை மட்டத்தில் ரெஞ்சா தெள் வாசி படி 4" உயரத்தையும் கோழியில் உட்பக்கீராசல்வீ" உயரத்தையும் அமைந்துள்ளது. 3" த்மப்புடைய தெள் சுவர்கள் பெருமளவுக்கு செங்கட்டிகளையும் பொறிந்த சிறிய மருகை ரற்றுளையும் கடவில் ரெஞ்சா ஏஞ்சுக்கப்பட்ட கற்களையும் சொன்று சுடையினால் கட்டப்பட்டுள்ளது. தெள் வாசி பகுதி மட்ரும் ஒரே நீாமான பொறிந்த முருகைக் கற்களை கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கற்ப்பக்கிரக மூன்று வெளிபுற்க்கூவர்கள், அவற்றில் அமைந்த புடைப்புத் தூண்கள், தேவேகாஞ்சிடங்கள், மாடங்கள் என்பது இங்கே குறிப்பிட்டிருக்க அம்சங்களாகும். தெளி பிரிப்பக்கீரச் சுவரிலீ தூண் மேடை, அடிமேடை, அடியில் அங்கீறு பஷ்ப்புறயாக மேல் நோக்கினாஞ்சிருங்கி. உயரத்தில் அதாவது : பத்தாவது பஷ்பால்லி சமநிலை உடையிரது. இதிலிருந்து செங்கட்டி, கொண்டு கட்டப்பட்ட நாள்கு அரைத்தூண்கள் விமானத்தில் முதல் தளத்துக்குக் கீழ்ப்பகுதி வரை காணப்படுகின்றது. சுதநவமிலீ அமைந்த தீஶாண்கள் ஒவ்வொன்றும் 4"5" உயரத்தை உடையன்றானும். தூண்கள் அடிப்பாகம் 6" அகலத்தையும், துளிப்பாகம் 1" அகலத்தையும் தொண்டுள்ளது. சுதந வாலில் அமைந்த தெள் பகுதைப் பகுதி அலங்காரமேற்றுமின்றி தட்டை வரவில் அமைந்துள்ளது. தே இனையொத்த தன்மையே ஏனைய கற்ப்பக்கிரகச் சுவர்த் தூண்களிலும் கருப்படுகின்றது.

இத்தான்குக்கிடையே முன்று பக்கச் சுவர்களிலும் தென்கோட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. செங்கட்டி கொண்டு யிக அகம்காரயாகக் கட்டப்பட்ட இற்றில் சிலைகள் ஏழு கற்போது காணப்படவில்லை. சிலைகள் கணப்பதற்குரிய இதன் உட்பாகங்கள் (தென்கோட்டங்கள்) 8" அகலத்தையும் 2" உயரத்தையும் உடையன. இதன் மேல் அமைந்த மாடப்பகுதி அலங்கார ஓலைப்பாட்டுக் குரிய பகுதியாகும். தென்கோட்டங்களை விட அகல மாட இதன் பாகங்கள் ஏற்றான 1'8" உயரத்தை உடையது. மூன்று பகுப்புக்குழும் வளிநோக்கி புதைப்பிபுச் சிறிப் படிவில் ஆசிகப்பட்டுள்ளது. இதன் மேல் உள்ள மூன்று பகுப்புக்குழும் வளிநோக்கி புதைப்பிபுச் சிறிப் படிவில் அமைந்துள்ளது. இதன் மேல் முக்கோடு எடிவில் அலங்கரிக்கப்பட்ட செங்கட்டிகள் வைக் கப்பட்டுள்ளன. கர்ப்பக்கிருக் குறச்சுள்ளாக இன் அலங்கரிக் கும் இத்தேவே கோட்டங்களில் அமைப்பும், தொழில் தட்பவூரியும் யிகப் பழுமை வாய்ந்தது தனிப்பதை உறுதிப் படுத்த பெரிதும் உதவுகின்றன.

2.2. கோழுஷி.

சுற்புக்கிருகத்தில் இருந்த வளிநிறும் கோழுக்கிழி அமைப்பு, இன்னாலைத்தின் பழுமையையும் ஏதன் கூபை பாவியையும் மதிப்பிட உதவுகின்றது. அவ்வையில் "டாகி" என்பதற்கொழுஷிகளை அடிப்படையாக வைத்து ஏதானாலும் சிலாயங்களில் யமுமை பற்றி தூராயிட்டதுமை இங்கே சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. (1) மன்னித்து இல்லீராாயம் பழுமையானதைப்படித்து அதன் கோழுஷியையும் ஒரு ஆதார மாகக் காட்டலாம். கர்ப்பக்கிருகத்தில் எடக்குப் புற தேவேகாட்டத்தின் கீழ்ப்பியக்கச் சுறரிக் கையத்திலிருந்து வளிநிறும் இட்கோழுஷி, ஏற்றாழ 2'3" நீளமுடையது. குடுசலாய ஏராயிட்டப் போட்டு வைக்கப் படுத்துகிற கோழுஷி வைரமான வெளி லை முருகைக்கக்கூடில்லை அப்படியே விகிக் கூடில்லைத்தைப் பிரதி பங்கிலி அதன் குவிப்பாகம் சந்திக்கிற கோச்சியதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

2.3. அந்தராஜம்.

சுற்புக்கிருகத்தில் முன்னால் அமைந்த அந்தரா

எத்தின் வெளிப்புறம் கர்ப்பக்கிருக்கத்தை விட சுற்று ஆகலம் குறைந்து காணப்படுகின்றது. கர்ப்பக்கிருக்கத்தையும் அந்த ராளத்தையும் பிரித்து நிற்கின்ற மத்தியில் உள்ள ரோட்டெட் கவர்கள் ஒன்றிடன் ஒன்று இரண்டு மேஜங்களும் கீழமாக உள்ளது. வெள்ளந்தராளம் வெளிப்புறமாக 10¹ நோட்டீசையும் 11¹ அகதையையும் 8¹ உயரத்தையும் உட்புறமாக 7¹ 8¹ நோட்டீசையும் 5¹ 5¹ அகதையையும் 10¹ உயரத்தையும் கொண்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிருக்கத்தை விட தென் சுவர்களின் தடிப்பு (ஏற்றாழ 2¹) குறைவாகும். அத்துடன் செங்கட்டிகாரை விடக் கூடிய அளவிற்கு கடலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சுர்க்களைக் கொண்டே இவை கட்டப்பட்டுள்ளன. தென் வெளிப்புறங்களில் அமைந்த ஒரு தேவுகோட்டங்களும் சாங்கு அறைத் தாங்களும் ஏற்றாழ கர்ப்பக்கிருக்கத்தின் உள்ள விவரங்கள் இன்றும் அாவ்குகின்றன. வெள்ளந்தராளத்தை முடியிருந்த குறை என்ற எடுவத்தில் இருந்ததென்பதை அடையாளம் காண முயயவில் இல. அயினும் நிலத்தில் புதையுன் டிருக்கும் அணிபாடுகளைக் கொண்டு இது மூல சாந்தினை கட்டப்பட்டதைக் கூறலாம். வெள்ளந்தராளத்தின் வாசல் பகுதி அத்தினாரத்தையும் வாசல் படிக்கல் இல்லை தவிர முன்பங்கரப் பகுதி முழுவதும் இந்த விட்டது. அயினும் வெளியிடப்பாடுகள் இடையை 6¹ நீர்மூலி 13¹/4¹ அகலமும் கொண்ட மூன்றை பொழிந்த முருகைக்கற்கள் காணப்படுகின்றன. இவை வாசல் பகுதியில் ஒரு பக்கங்களுக்கும் குறையைத் தாங்கி நிற்கும் மேற்பகுதிக்கும் பயன்படுத்தப் பட்டவையாகும். வெற்றில் வாசற்படக்கல்லொட்டில் செயற்கையாட தலாரமொட்டு காணப்படுகின்றது. தெ குறையைத் தாங்கி டீர் கல்லொக்கற்கள் ஒத்திரும். தொட்டுவும் பொலைநறுவை 2 ஆம் ஸீல தேவுாலயத்தைப் போல்(2) கெகோயில்லும் ஒந்தெங்காக்காவு பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம். என்று ஜிக்கை டெமூரே.

2. 4. விமானம்.

வெள்ளாலயத்தில் பள்ளியை கடிலைச்சிறப்பையும் பெருமையையும் வெளிப்படுத்தி நிற்பதின் கர்ப்பக்கிருக்கத்தின்

மேசையெந்த வியாடம் முக்கிய பங்கு வரிக்கிள்ளது. உரையுள்ள கொடியடைய இவ்வியாடத்தின் உருவுள்ளது சனத்தின் உரை விராபி இடிந்த வீந்த விட்டது. தந்தோதைய நிலையில் இதன் உயரம் வியாடத்தின் உப பீடத்தில் இருந்த உருவும் சனம் என்ற ? " ஆகவும் கர்ப்ப கிருக நில மட்டத்திலிருந்து 17' ஆகவும் உள்ளது. இதைக் கட்டுவதற்கு பின் பட்டிரப்பட்ட ஏதாறில்கூட்டுப் பறிய இங்கே சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இதன் உட்பாகம் கர்ப்பக்கிருகத்தின் மேலுள்ள நாள்கு ஞானயூம் ஞாக்காக நீண்மாட பொழுதீந் முருகை கற்றன வைத்த அதன் மேல் படிப்படியாக உட்ட எடிவில் கற்கள் ஆகுக்கப்பட்டு சுதாயினால் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கற்கள் ஒவ்வொன்றில் 4'8", 3'3", 1'10" என்ற நீள அளவுகளைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வாறு வட்ட எடிவில் கட்டப்பட்டுள்ள உட்பக்க வியாடம் யேற்பாகத்தில் மட்டும் 1'2' உயரத்தில் சுற்றாமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த அம்சம் வெளிப்புற வியாடத்தின் மாறுபாடாகக் கர்ணப்படுகின்றது. முழுக்க முழுக்க செங்கட்டிக கொடியடையும் கொண்டு கட்டப்பட்ட வெளிப்புற வியாடத்தின் உட்புறம் (உசியிலுள்ள உருவுள்ள சனத்தைத் தவிர) வட்டமாகவே அமைந்துள்ளது. வெளிப்புறமாக உள்ள இரு சனங்களும் சுற்றாமாகவே காணப்படுகின்றன. உட்புறம் சுற்றாமாக அமைந்த உருவுள்ள சனத்தின் பகுதி வெளியே வட்டமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது இங்கு சிறப்பாகக் கவனிக்கத்தக்கது.

உரை சனங்க கொடியடைய வியாடத்தின் முதலானது சனத்தின் உபபீடம் ஏற்காழ 1'4" நீள அகலத்தைக் கொண்டது. ஏ கொடியடைய செங்கட்டிக்களைக் கொண்டு கீழ் நோக்கிக் கட்டப்பட்டுள்ள இதன் பாகம் ஒவ்வொன்றிலும் வளர்ச்சியடையாத நிலையில் உள்ள ஜந்து சூரியன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏ கொடிய இரு வியாடத்தனங்க கொடியடைய இதின்றுள்ள சூரியான அகல்கார மேலைப்பாகுகள் காணப்படுகின்றன. இதின் காணப்படும் குதம், சாலை, பஞ்சரம் ஆகிய முறை அமைக்கார அம்சங்க கொடியடைய இருந்து நாட்டுத் தீராணிடக் கலை மரபில் சிறப்பாகக் காணலாம். (3) வியாடத்தின் கறையே காரங்களில் அமைந்துள்ள குதங்களின்

கீழ்ப்பாகம் சுதா வடவினும், மேற்பாகம் ஸ்தாபி வடவினும் இதை அடுத்துக் காணப்படும் ஜந்து சருள்களையடைய பல்கர ஏன்கள் நட்சத்திர வடவினும் அமைந்த சாலை கீழ்ப்புறம் சுதா வடவினும் மேற்புறம் முக்கோடு வடவினும் உள்ளன. குத்துறில் சிறிய தேவசோஷ்டாடந்தக்கும் சாலையில் பெரிய தேவசோஷ்டாடம் உள்ளன. தூண் சிறிய தாங்கள் கலேர்த் தடவில் அமைந்துள்ளன.

தூண் ரெண்டாவது தளம் 3' அகலத்தையும் 3' உயரத்தையும் உடையன. முதக்காலத் தளத்தினின் இரண்டாவது தளத்தைப் பிரிக்கும் யாராமட்டும் வைங்கார செங்கட்டிகள் கொள்ளு கீழ் நோக்கிக் கட்டப்பட்டுள்ளன. வெளியிண்டாவது தளத்தில் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் அதிகம் காணப்படவில் இல். ஆயினும் ஸ்தாபிக்கு கீழே நான்கு பக்கங்களிலும் சிறிய தேவசோஷ்டாட்டுக்கள் காாப் படுகின்றன. தூண் யேற்று அமைந்த மூன்றாவது தளம் மற்றுக் கிடைவடைந்த விட்டது. ஆயினும் இரண்டாவது தளத்தின்கு மேலமைந்த மாடந்தாங்கிக் கர்கள் (செங்கட்டிகள்) வட்ட வடிவில் கட்டப் பட்டிருப்பதைக் கொள்ளு தூண் ஸ்தாபா வட்ட வடிவில் அமைந்திருக்கும் படை நிச்சயப்படுத்தலாம். விமாத்தில் சிழுக்கு நோக்கிய மூன்பக்காம் மேலிருந்து கீழ்ப் பகுதி வரை பெருமளவு சிறைவடைந்திருந்தாலும் என்கியினால் கிடைய பாகங்களில் மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்கள் தொல்லாகத் தெரிவுகின்ற முற்பக்கத்தினும் வெவ்வாறுட அம்சங்களே கிருந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமுண்டு.

3.0. ஆயைத்தில் தோற்று காலம்.

இதுவரை வெளிவந்த எந்த துாவிலும் வெவ்வாயம் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் பொதுப்பட்ட வெவ்வாயைத்தில் அமைப்பு கட்டுவதற்குப் பிரி பற்றப்பட்ட தொழில் நட்பும், கலைப்பாணி என்பவர்கள் நோக்கும் போது தூண் சிறப்பழுமையான ஆலயம் என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம். 1892 ந் ஆண்தினேயற் கூட்டிலில் குறிப்பிடப்பட்ட ஆயைப்பறிவேட்டு மணிக்கூட்டு கீல்க்க தெரிவே கொடாரி டி.எஸ். ஒரு புராத்து

பிரி ஸொர் ஆயம் 1882 இன் திருப்பிக் கட்டப்பட்டது. பற்றியும் மன்னித்து வைக்கு எடுக்க கல்லு கையில் பிரித்தாரு ஆயம் 1890 இன் புதிதாக்க கட்டப்பட்டது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (4) ஆனால் இவ்விரு ஆயங்களுக்கும் இடைப்பட்ட மன்னித்து வைக்க சீனாயம் பற்றி இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்தி மூலம் இச்சாலத்திலும் இவ்வாயம் மக்களால் வழிபடப்படாத இடங்கள் நிலையில் இருந்துள்ளக்கூறலாம். அங்கு ஒயோதிபர்கள் சிலரிடம் இருந்து ஒவ்வொன்றில் படி இந்தைக்கு நான்கு தலை முறைக்கு முன்னரும் இவ்வாயம் இடங்கள் போன நிலையில் இருந்ததாக அறியமுடிசில்லை. (5) இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாயம் போர்த்தக்கூயர் காலத்திலே முனிவர் கட்டப்பட்டதேயீபதை நிச்சயப்படுத்தி கொள்ளலாம். (6)

மன்ற மேருகள் நிறைந்த மன்னித்து வைப் பிரதேசத்தில் கிடைக்கப் பெறுத் தமிழகத்திலேயும் செங்கட்டியையும் கொண்டு இவ்வாயம் கட்டப்பட்டதை நோக்கும் போன இதற்கான முப்பொருட்களும் தொழில்துப்பாறியும் பிற இடங்களிலிருந்து கொண்டுள்ளப்பியட்டவை என்று தெரிகின்றது. பூர்க்கரியத்தான் ஏன்றிப் பிராந்தியத்தொடர்பு இக்கிராமத்தில் இருந்துள்ள அங்குள்ள கருங்கற்கள் இவ்வாயத்தைக் கட்டுவதற்குப் பயன் படுத்திய தாக்கி தொழியில்லை. யாழிப்பானத்துடனும் கடல்வழித் தொடர்பால் அங்குள்ள சுற்களை இங்கு கொண்டு வர்த்தி 19 ஆம் நூற்றுண்டில் சிற ஆயங்கள் கட்டப்பட்டதேர்க்கு ஆதாரங்களுண்டு. இதனால் முன்பும் அன்வாற கொண்டுள்ளப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் கருத இடமுண்டு. ஆயினும் இவ்வாயத்தின் கடைப்பானி, தமிழ்நாட்டுத் திராவிடக் கடைமரபை அப்படியே பிரதிபலித்து நிற்பதினால் ஆயம் கட்டுவதற்கான முப்பொருட்கள் யாழிப்பானத்திலிருந்தோ அல்லது தமிழ்நாட்டிலிருந்தோ கொண்டு ஏறப்பட்டிருந்தாலும் இது தமிழ்நாட்டிடை அக்காட்டத்தில் ஆட்சி செய்த அரசு எம்சத்தின் செல்லாக்காக் கட்டப்பட்ட ஆயம் என்பது தெரிகின்றது. ஆயினும் இவ்வாயம் தொடர்பான சாசனமோ அல்லது உறுதியான வேறு ஆதாரங்களோ இருந்தால் ஒரு முழுமையாகக் கிடைக்கப்பெறுத் தான் இலையில் இருக்கின்றது.

தொற்ற காலத்தினைச் சிட்டவட்டமாகக் கூற முய்யாறிக்கின்றது. இதனால் தெள் கலைரபபக் கொள்ளும் அகிகா. எத்தில் இப்பிரதோத்திடத் திரிகளை தொடர்பு கொண்டிருந்த மழிழ் நாட்டு வம்சங்களுக்குரிய ஒத்தாரங்களைக் கொள்ளும் பொதுவானதாரு முழுத்துக்கு வர வேண்டியுள்ளது.

வெங்கலயில் சி.பி. ஜமீ நாற்றுள்ளமன் பிள்ளை அயியாப் பொருட்களைக் கொட்டு நெந்த அயைங்களை அமைக்கும் மரபு வளர்ச்சி பெற்றது. ஏந்து மழிழ்நாட்டுத் தொடர்பே முக்கிய காரணமாயிருந்தது. நெந்தாற்றுள்ளிலிருந்து பக்கு, பாள்மையற் ஶட்சியில் அங்கு ஏற்பட்ட பக்கியைக்கம் நெந்தப்பண்பாட்டு பல மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியது. தெளி விளைவான் மலைகளைக் குட்டந்தும், செஞ்சியும் கற்களை அறுத்தும் பல சோயில்களை கட்டப் பட்டது. (7) இக்கட்டத்தில் ஒரு பிரான்தியங்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய அரசீயல், வர்த்தகத் தொடர்புகள் ரெந்தாற்றுள்ளில் முற்பட்ட காலங்களைவிட மழிழ்களின் குடியேற்றங்கள் ஏங்கு எதிகரித்தது. வெவாறு குடியேறியோாற் மழிழ் நாட்டுப் பக்கியைக்காத்தின் கெங்காச்சிர்கு உட்பட்ட மிருந்ததினும் வெங்கலயில் பொத்து. சிங்கா கணாஷ்சாரத்தை இனியான குளித்து வாழ முற்பட்டனர். (8) இதன் காரணமாக தனிமுகங்களிலும் முக்கிய நகரங்களிலும் அவர்களின் வழிபாட்டிற்காகச் சிறிய பல சோயில்கள் பக்கு வர்ப்பாயில் அமைக்கப்பட்டன. அவற்றை அனுராதபுரம் (9), தெவியவர, காந்தா போன்ற பெங்களில் கட்டப் பட்ட நெந்த அலயங்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். வெற்றெந்த தவிர மாந்தை, திருக்கோணம் போன்ற முடிந்தைகளில் இவ்வாறுள அலயங்கள் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். எக் கறப்படுகிறது. (10)

பல்வர் ஜட்ரியெட் தொடர்ந்து 10ம் நாற்றுக்குச் சோழர் மழிழ் நாட்டின் எழுச்சியடைந்த போது ஒரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான உறவு முன்னிலைப் பார்க்க அதிகரித்தது. நெந்தாற்றுள்ளில் ரெந்த வெங்கல மன்றங்கள் பலரும் சேர்முறைக்கு எதிராக மட்டத்தை கொண்டதினும் தெளிந்திய வம்சங்களை வெற்றி கொண்டதின் பிள்ளை

ஈழர் இலங்கை மீது படையெடுத்தனர். இத்தகைய குபிச்சையிற்குள் முதலாம் பராந்தகள் (கி.பி. 907-955), சுந்தர சௌஷதி (கி.பி. 956-973), முதலாம் இராஜேந்திரன் (கி.பி. 985-1016), முதலாம் இராஜேந்திரன் (கி.பி. 1012-1044), ஆசியோரின் ஆட்சியில் படையெடுப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இராஜராசன், இராஜேந்திரன் ஆசியோரின் ஆட்சிக் காலத்தில் அன்றாடமங்களும் ஏன்ற பெயருடன் பொறையுவக்கு மாற்றப்பட்டு (11) சோழ நிற்றாகத்தில் 77 ஆண்டுகள் ஆம்ருடச் சோழ மன்றவர்கள் என்ற பெயருடன் ஆட்சிப்பட்டத. (12) இங்குள் பல்லூர் காலத்திடை விட இரெகள் ஆட்சியில் சோழ ஸிரிஞாசிகள், படைஞர்ச்சகள், வர்த்தகர்கள், கடைகுரர்கள், பிராமணர்கள் போன்ற பல்வேறு பிற விடர்கள் இலங்கையில் உச்சிய பகுதிகளில் குடியேறினர். அவ்வாறு குடியேறியோர் பல்லூர் காலத்திடை விட குடுத்தாகத்து தங்க ஸ்ரீபாட்டுங்கு ஸிறிய பல ஆண்டுகளை அரசு ஆசரவிட்டு அமைத்தனர். அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட மூலாயங்களும் இன்றும் அடையாளம் காணக்கூடிய பொறைநுளை விழுள்ள 2 ஆம், 5ஆம், 6ஆம் சில தொலாயத்துகள் ஸிறப் பாசக் குறிப்பிட்டிருக்கனவாகும். (13) இன்றைத் திருவிடாம் ஸில தொலாயத்திடைத் தனிர ஏனைய இரண்டும் பெருமளவுக்கு செங்கட்டிர ஸௌழும், கருங்கற்க ஸௌழும் கொண்டு கட்டப்பட்டவையாகும். இன்னாலையங்களைத் தனிர பதவியா, திருக்காணம் லை, மாதோட்டம் ஆனிய இடங்களிலும் சோழர் கால ஆலையங்கள் இருந்தமையைச் சாச வங்கள் உறுதி செய்கின்றன. (14) எனினும் இதற்குரிய இராணுவியில் சாரிறுக லை இன்றும் சுற்றிர இனங்கான முடிய வில் லை எவ்வளாம். சம்காலத்தில் யாழிப்பான தீபகற்பதி திரும் சோழர் கால அரசியல், வர்த்தக, பன்பாட்டுச் செல்லாக்குகள் அதிகரித்திருந்தமைக்கான ஆசாரங்கள் ஆண்டு. நாரந்தன (15) குமாள் ஸ்திரி (15) போன்ற இடங்களில் கிடைத்த சோழர் காலச் சிற்பங்களும், மாழிப்பானக் கொட்டையில் கண்ணுபடிக்கப்பட்டுள்ள இராஜேந்திர சோழர் காலக்கைகள் வெட்டும் (17) இங்கும் சோழர் காலச் சமய நடவடிக்கைகள் ஏற்பட்டிருந்தமையை உற்சிப்பாடுத்துகின்றன. இங்குள் யாழிப்பான தீபகற் திரும் சோழர் கால ஆலையங்கள் கட்டப்பட்டிருக்க

வேண்டும் என்பது பூராசிரியர் நெதிரபால்களின் கருத்தாகும். (18) ஆயிரம் அத்தகைய ஆலயங்கள் எவ்வும் இது வரை கண்டு பிழக்கப்பட வில்லை. ஒவ்வொரு கூட்டுரையில் உள்ள சீலை பிறக்காலத்தில் உள்ள நாட்டுப்பகுதியில் அதைப்படிப்பட்டதைக் கூறுவது மிகவும் பார்க்க ஜாரோப்பியர் உடனியில் அழிக்கப்பட்டதெனக் கூறுவதே பெருமளவுக்குப் பொருத்த மாகும். இத்தகைய ஒரு நிலைக்கு மன்றித்து விடக் கூடிய முறை உட்பட்டிருந்தாலும் அதிந்த நிலையிலும் அதன் சில பாகங்கள் என்கியிருப்பது யாழிப்பாசுக் குடாநாட்டு நெஞ்சு கட்டிடக்கூடைப் பாரமிப்பியதை அறிந்து கொள்ளப் பெறி சும் உங்களிட்டுதா.

4. ०. முறைப்பட்ட ரோழூர் கலைமரபும்_மன்றித்து விடக் கூடிய முறை.

முறைப்பட்ட வெவாலயம் பெருமளவுக்கு பிறந்த நிலையில் காஜப்பட்டாலும் அதில் என்கியிருள் பாகங்கள் ஆலயத்தில் கலைமரபை அறிந்து கொள்ளப் பெறவேண்டும் உதவுகிறது. தெரு கலைமரபுகளுக்கும் பிறப்பட்ட பல்லவ அல்லது முறைப்பட்ட ரோழூக் கலை மரபுகளுக்கும் கெட்டேயே நெருங்கிய நீற்றுமதி கீழ்க்கண்ட காலப்படுகிறன. முறைப்பட்டில் கர்ப்பக்கிருக்கத்தினையும் அந்தராந்ததையும் கொண்ட தீரிய ஆலயங்கள் அமைக்கும் மரபு பல்லவர் காலத்தில் இருந்து வார்ச்சியிடைந்துள்ளன. (19) தெருகு இலங்கையில் பல்லவர் காலத்தில் தெவிறுவரையில் கட்டப் பட்ட ஆலயம் சிறந்த உதாரணமாகும் ஒவ்வாலயத்திற்கும் மன்றித்து விடக் கூடியதைக்கூடும் கெட்டேயே சில நீற்றுமதான் காணப்படுகிறது. கிருக்கத்தையும் முன்னால் அந்தராந்ததையும் கொண்டுள்ளது. மேலும், கர்ப்பக்கிருக்கத்தில் பிரீஞ்சல் உரை நாளை காந்தாரத் தாந்தும், பாக்கர் சுவர்களில் ஏனு சார்களும் கட்டுவிட கர்ப்பக்கிருக்கத்தையும் அந்தராந்ததையும் பிறித்த தீர்க்கிற கிருப்பிடத்தைக்கா ஒந்துமையாகும். அதைக்காட்டி தட்டையான பல்லைப்பகுதியும், தெருக்கு மேல் அமைந்த கூடுகளில் வார்ச்சியிடையாட நிலையில் இருப்பதும் இவ்விடையே

மேற்கூட பிரிவாகு ஒரேயையாகும். தீதனையே ஒரேயை காப்பட்டாலும் அடிப்படையான லெ வேற்பாடு கணம் காப்படுவிற்கு. தெளிவானால் ஆயைம் முழுக்க முழுக்க கருங்கற்களைச் சொன்னு கட்டப்பட்டதான்றாலும். மன்னித்தலை ஆயைம் கற்கணுடை செய்கட்டிகளையும் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அத்தட்டு தெளிவானாலையில் முழுக்க கான்களாக உள்ளவையே மன்னித்தலையில் அதைத்தான்களாக வள்ளுன. மேஜம் மன்னித்தலைச் சிலாயைத்தின் மேலையைத்தலைமாம் பல்லவக் கலை மரபினிருந்த இதை மூஞ்சுக வேற்படுத்துவிற்கு. இதனால் பல்லவக் கலை மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெள்ளாயைம் கட்டப்பட்டதைக் கந்து யாதிருக்கிறோது. ஆயைம் பிற்பட்ட பல்லவக்கலை மரபு முடிபட்ட சோழக் கலை மரபில் சிறிய மாற்றங்களைப் பற்றி பழந்தப்பட்டிருப்பதாகு (21) மன்னித்தலைச் சிலாயைத்தினும் இந்த அம்சம் பின்பற்றப்பட்டிருக்கலாம். எனக் கருத இடமுண்டு.

பல்லவர் காலத்தைக் காட்டிலும் சோழர் காலத்தில் தான் மிகப் பெரிய ஆயைகள் தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் அமைக்கப்பட்டன. இதற்கு இரெங்களின் கட்டுக்கட்டுத் தெர்த்தகாத்தின் மூலம் மெறப்பட்ட பெருமளவு செல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனால் கட்டிடக்கலை மட்டுமல்லது பிற கருக்கும் ஆயைகளை மையமாக வைத்து 12 ஆம் காற்றுள்ளிடம் இறுதி வரை எளர்ச்சி அடைந்திருந்தன. இவற்றை சுட்டிடக்கலை மரபுகள் முடிபட்ட பல்லவக் கலை மரபில் குறைந்த மூஞ்சுக விளகால அவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல மாற்றுக்களை எளர்ச்சியிடுவதாக இருந்ததைப் பிற்பட்ட சோழர்க்கலை மரபைக் காட்டிலும் விஜயாயைகள் தொடக்கம் முதலாம் இராஜராஜான் காலம் வரையிலான முடிபட்ட சோழக்கலை மரபில் நிறப்பாகக் காணலாம். கீக்காலத்தில் மட்டும் ஏழட்தாழ 110 ஆலயர்கள் தமிழ் நாட்டில் கட்டப்பட்டன. இவற்றை 47 சோவில்கள் முதலாம் ஆதித்தான் காலத்தைக்கும் 30 கோவில்கள் முதலாம் பராந்தகள் காலத்திற்கும் உறியவையாகும். (22) இவை பிற்பட்ட பல்லவக் கலை மரபில் இறுதிக்கட்டுத்தையும் முடிபட்ட சோழக்கலை மரபில் தொடக்கத்தையும் காட்டி நிற்கின்றன. இவ்வாலயங்களை

மாணிக்கீர்த்தி வைச் சிவாஸ்யதூடி பெபிடுகிள்ர் போன இவ்வகையில் அமைப்பு, அவை, கொழிஸ்ரூப்பு அறிவு, கலைமரபு என்பவைற்றில் நெருங்கிய ஒற்றுமைத்துறையை ஒருப்பதையே அவ்வாணிக்கலாம். இதற்கு உதாரணமாக, முதலாம் ஆதித்தீர்த்துறையை முதலாம் பராந்தங்கள் கால ஆலயங்கள் சிலவரீநை எடுத்துக் காட்டலாம்.

முதலாம் ஆதித்தீர்த்துறைகள் காலத்தில் கட்டப்பட்ட நிருக்கட்டின் சுந்தரர் கோயில் மண்ணித்தீர்த்துறை சிவாஸ்யதூடியைப் போன் அதன் கருவறை வெளிப்புறமாக 12' நீள அகலத்தையும், உட்புறம் 6' நீள அகலத்தையும் கொண்டுள்ளது. அதைத்தாங்க கைஞ்சிட கொஞ்ச தெளி சுவர்கள் 3' மூலப்புறமாக (23) வெளுத் தீநிலாச நிலைார் குரங்குநாயர் கோயில் கர்ப்பக்கிருந்து உட்புறமாக 8' 8" நீள அகலத்தையும் அந்தராணம் 4' 4" நீள அகலத்தையும் கொண்டுள்ளது. (24) இதில் புறச் சுவர்களில் மண்ணித்தீர்த்துறையைப் போன் 5 மூலப்புறமாக காலப்படுத்தினார். ஏதேனும் தேவே நீள அளவுகளைப் பராந்தங்கள் கால ஆலயங்களிலும் காணலாம். இவ்வகால எழும்புற கடம்பவேசக்குரர் கோயில் கர்ப்பக்கிருந்து வெளிப்புறமாக 15' 2" நீள அகலத்தையும், உட்புறமாக 8' 4" நீள அகலத்தையும் கொண்டிருப்பதோடு புறச்சுவர்களில் மூன்று மூலப்புற கோஞ்சடங்களும் கானப்படுத்தினார். (25) இவ்வொரு நீரையே முற்பட்ட கால மக்களினர்களால் கடிமைரபுவளிறும் காணலாம். குறிப்பாக கொடுப்பானார் மூவர் கோவின்தீர் வெளித்தோற்ற அமைப்பு மண்ணித்தீர்த்துறை சிவாஸ்யதூடியைப்படிக்கிறுப்பதாடி இரண்மடி கோழித்தையும் கரே வஷவ அமைப்பைக் கொண்டிருப்பதும் தீநிகே குறிப்பிட்டித்தையும். (26) இல்லை வொரு நீரையை தாங்களிலும் காப்பப்படுத்தினார். பொது வாக முற்பட்ட கால கோழித்தைகளின் பல்லவர் தாலத்தை விடச் சர்தை மாறுதல்கள் அடைந்து அதன் பல வரைப்பகுதி கபோத தலைமுக கொண்டு காப்பப்படுத்தினார். ஆனால் திருமுத்துக்கட்டி வெள்கூடிட்டிலாப் பெருமாள் கோயில் தான், பிரிப்பட்ட பல்லவர் காலத்தையைப் போன் ஆதித்தீர்த்துறையைச் சியடையாத சுசார வஷவில் அதன் பகுதி காப்பப்படுத்தினார். (27) இந்த அம்சத்தை மண்ணித்தீர்த்துறை சிவாஸ்யதீநினாம் காணலாம்.

கர்ப்பாக்டிரை அந்தராள கட்டிட அமைப்பில்
 மட்டும் அன்றி விமானங்களில் கலைமரபுகளிலும் இந்த ஒற்ற
 மையை சிறப்பாகக் காணலாம். மனவிட்டதைச் சிராயை
 விமானத்தில் உபயீட்ப்பகுதியில் அமைந்த கூரை குறிப்பாயுத
 நிலையத்தைந்து காணப்பட்டாலும் அனை ஏர்ச்சியடையாட
 ஓரமிப் ரிலையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவற்றில்
 எவ்விடத் உருவங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதை
 கூரைகளில் அமைப்பைக் கொண்டு உரை முடிகின்றது. இது
 பிரபட்ட பஸ்ஸை அங்கை முற்பட்ட சோழக்க லை மரபுக்
 குறிய அம்சமாகும். ஹெந்தை முதலாம் ஆதிர்த்தன், யாத்
 தாம் பராந்தகம் கால ஆயைய்கள் சிலைந்தில் சிறப்பா
 குக் காணலாம். ஜான் பிரபட்ட சோழக்க லை மரபில்
 இனை நட்கு ஏர்ச்சியடைந்து கூரைகளில் நடுப்பாகுங்களில்
 மளிட, மிருக உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்து
 இராஜராசன், இராஜேந்திரன் கால ஆயைய்கள் சிறந்த
 உடாரவங்களாகும். (28) கீஞ்சுகள் அமைந்துள்ளன
 பாகம் மனவிட்டதைச் சிராயைத்தில் கீழ் நோக்கி வளைந்து
 காணப்படுகின்றன. பிரபட்ட ஆயைகளில் இனை நேராக
 நியிர்ந்த ஏடுவத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளன. முன்று ஒளங்களில்
 அமைந்த விமானத்தில் முதலிரு ஒளங்கள் சுற்றமாகவும்
 சிகரப்பகுதி அமைந்த மூன்றாவது ஒளம் ஏட்ட வடினிலும்
 உள்ளது. இப்பாக்டை முற்பட்ட சோழக்க லை மரபில்
 சிறப்பாகக் காணலாம். குறிப்பாகப் பராந்தகள் கால
 நிறுளானந்தரை மாதனர் கோயில் (29) ஆதிர்த்தேசஸ்ரர்
 ஸி ஆயை (30) என்பது இந்தகைய அமைப்பை உடை
 யன. இவ்வியாவர்களில் மூன்றாவது ஒளத்தில் உள்ள ஒலை
 கோஷ்டங்கள் மனவிட்டதை மூன்றாவது ஒளத் தேவேகோஷ்ட
 பங்க லை ஒத்துள்ளன. விமானத்தில் முதல் ஒளத்தில்
 அமைந்த ஒலம், பல்சரம், சாகிகையாளர் அம்சங்கள்
 சோழர் கால விமானங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துக்கொள்.
 இவை திராவிடக்க லை மரபுக்குறிய பொன்னாள் அம்சமாகக்
 காணப்பட்டாலும் காலத்திற்கு ஏற்கென்றாலும் அதை
 காரத்திலும் பல வேறுயாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில்
 மனவிட்டதைச் சிராயைத்தில் உள்ள இந்த அம்சங்கள்
 முற்பட்ட சோழக்க லை மரபில் பன்றுக லை பிரதிபலிட்டு
 நிற்கின்றன என்றாம்.

இல்லீசுகாப்பில் 12 ஆம் நூற்றுமுடி இறுதிவரை சோழரத பன்பாட்டுச் சென்னவாக்கு நிலவினாலும் வெறக்கால் அமைக்கப்பட்ட ஆயைங்கரி பெரும்பான்ம் முடிப்பட்ட, மத்தியகால சோழர்களை மஷபை-அம்பப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. (31) வெர்றுள் பொஞ்சறுவையில் உரை 5 ஆம், 6 ஆம் சில தேவாலயங்கள் மன்றிடையிலைச் சீவர்ஜயத்தைப் போன்ற கர்ஜூம் சென்கட்டிசூழும் கொண்டு கட்டப்பட்டவையாகும். சிலவு காலப்பேராக்கில் தூட்டி மாற்றந்தினாலும், மாப் புரத்துக்களினாலும் இரசுகப்பட்டதால் ஒற்போது இவைகளின் அடிவீவாரங்களைத் தவிர ஏனைய பாகங்களை அடையாளம் காட்ட முடியவில்லை. தீட்டுபொஞ்சு பெருமாவுக்குப் பராள்காக்கப்பட்ட நிலையில் உரை 2 ஆம் சில தேவாலயம் முதலாண் ரொஜேர்திருள் ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து கட்டப்பட்டாலும் வெள்காலத்தில் தமிழ் நாட்டு ஆயைங்களை விட இருப்பதாகும். தென்டன் மன்றிடையிலைச் சிவாலயத்தை ஒப்பிடுகிறோம். பேர்கள் சில அம்சங்களில் வேறுபாரும். வேறு சில அம்சங்களில் அம்பப்படையான ஒற்றுமையும் காண முடியுமானால்.

பொஞ்சறுவைச் சிவதேவாலயம் மன்றிடையிலைச் சில தேவாலயத்தைப் போல்ளாடு பெருமாவிர்குக் கருத்துடைக்கொண்டு. கட்டப்பட்டதாகும். தீட்டு அம்பப்படை வேறுபாட்டினால் சிறங்கு அலைங்களினாலும் கரிப்பக்கிணாக, விமான அலங்காரங்களில் சில வேறுபட்ட அம்சங்கள் டெம் பெற்றிருக்க வாய்ப்பிருந்திருக்கும். அடிசுடன் 11 ஆம் நூற்றுண்டிடத்தில் கைவிடப்பட்ட 2 ஆம் சில தேவாலயம் 20 ஆம் நூற்றுண்டு வரை மாற்றமடையாத இடே நிலையில் காணப்படுகிறது. ஆனால் மன்றிடையிலைச் சிவாலயம் அமைந்த பிரதேசத்தில் சைவர்கள் சொடற்றினம் வாழ்ந்து எருபு தினால் சில நூற்றுண்டுக்காலங்கள் இல்லாலயம் நீங்கு வாழ்ந்த வர்களினால் சில நூற்றுண்டுக்காலங்கள் வெள்ளாலயம் நீங்கு வாழ்ந்த வர்களினால் பராமாநிக்கப்பட்டிருப்பதோடு புதிய சில அம்சங்கள் புதுத்தப்படவும் வாய்ப்பிருந்திருக்கும். இந்த வேறுபாட்டுங்கள் மன்றிடையிலைச் சிவாலயத்தின் உற்புமை யெல்லப் பூருமையாக பொஞ்சறுவை 2 ஆம் சிவாலயத்தில் டென் ஒப்பிட்டு அறிந்து கொள்வது சிரமமாகத் தேவான்று கிடிரது. (32)

2 ஆம் லை தேவாஸயம் அர்ப்பன்கிருகம் (20),
 6 " சதரம்), அந்தராளம் (15, 6" கதரம்),
 அர்த்த மன்றபம் (15, 6" 16"), மகாமன்றபம்
 (30, 23") முதலியங்கிறேனு என்ன ஆயைத்தையும் கொண்
 டுமாது. (33) இவைகளில் விஸ்தீரணம் மன்றிட்டது லை.
 ஆயைத்தை விடப் பெற்றாகும். சுற்று ஏடிலில் அமைந்த
 இவர்களின் காண்கள் பல்ளைப்பகுதியில் எளைவாக பொதி
 கடிக் கொண்டிருப்பதோடு கொடுங்கையில் அமைந்த இதன்
 கர்ணக்கூடுகள் என்றியடியடைந்த சோழக்கர லை யரபைக்
 கொண்டும் காணப்படுகின்றன. இவ்வும்சம், கர்ப்பக்கிருகம்
 அந்தராளம், தேவகோட்டத்தில் காணப்
 படுகின்றது. இத்தகைய லை வேறுபாடுகள் இரு ஆயைக்
 விடையேயும் காணப்பட்டாலும் லை அடிப்படையான ஒருமைப்
 பாடுகள் இவ்விடையே இருப்பதிலையும் அவதானிக்கலாம்.
 இரு ஆயைகளில் அதிக்கடானப்பகுதி ஒரே அமைப்பைக்
 கொண்டிருப்பதோடு இவைகளில் என்னமேடு, கழுத்து, அடிப்
 பைடு, வேதிகை என்பன ஒரே ஏடிவத்தைக் கொண்டுள்ளன.
 இரு ஆயைகளில் வடக்குப்புற கர்ப்பக்கிருகது என்ன மேடு
 யில் இருந்து வெளியரும் கொலைகள், ஒரே ஏடிவத்தைக்
 அமைந்துள்ளன. இந்த ஒற்றுமை இரு ஆயைகளிலிருந்தும்
 எடுக்கப்பட்ட நந்தாவிளக்கிக் கூக்கும் பாகத்திலும் காணப்ப
 படுகின்றது. (34) காவிரி கழுத்தில்லும் யானத்திலிருக்கும்
 இடைப்பட்ட உத்தரம், எழுதகம், தளம், கொடுங்கை,
 யானம் என்பன இரு ஆயைகளிலும் ஒரே கடிமயுடையன
 ஹாக உள்ளன. இந்த ஒற்றுமை இரு விமானம்களில் மேலும்
 தெளிவாகத் தெரிவிகிறது. ஏதாதாழ ஒரே உயரத்தை
 உடைய இரு விமானங்களும் குறிது தளங்கைகளில் கொண்டிருப்
 பதோடு முதலிரு தளங்களும் கடாரமாகவும் குன்றுவது தனம்
 (ஷஷ்ஷபி) எட்டமாகவும் உள்ளன. மேஜம் வெற்றைச் சுற்றி
 வர உள்ள தேவகோட்டத்தில்களும் பொறுகையுடன் கூடிய
 அதன் சிறிய காரிகளும் ஒரே ஏஷன் அமைப்பை உடையன.
 சிலிரு ஆயைகளையும் நேரடியாகப் பார்வையிட்ட பேரள
 ரிபிஸர் வி. சௌராமி அவர்கள் மன்றிட்டது லைச் சிவாஸயம்
 கூற்பட்டகாலச் சோழக் கலைராபை அடிப்படையாகச்
 கொண்டு கட்டப்பட்டாலும் இது சோழரின் ஆட்சி இலங்கை
 இருந்தபோது கட்டப்பட்டிருந்த வெள்ளும் என்கிற். (35)
 பொலனாக தாய்நாட்டில் தோண்டிய கலைமரபுகள்

பிற நாடுகளில் சர்றுக் காலம் தாழ்த்திப் பரவுவதேன் மன்னிட்டு கையிலும் அவ்வாறு நிகழ்ந்ததெனக் கூறலாம்.

5.0. ஆலயம்-சூரடர்பாகக் கிடைத்த பிற தொட்டு பொருட் சின்னங்கள்.

பெப்பிரதேசத்தில் ஒரு மக்கள் பாரம்பரிய மாக வாழ்ந்த ஏராளமான போதிலும், ரீஷ்ட காலத்திற்கு முன்னர் ஒவ்வாலயம் என்னிடப்பட்டமைக்க இது அழிந்த போகவில் இல். அழிக்கப்பட்டதே காரணம் என்பதை இங்கு கிடைத்த தொட்டுபொருள் சின்னங்கள் உறுதி கொட்ட தீர்மானம் இருந்து, ஒவ்வாலயத்தின்கூடு வடக்குப் புறமாக நிறை வெட்டிய போது கிடைத்திர் விவிளிஞ்கம். சீரந்து உதாரணமாகும். ஏதேந்து 14" உயரமாகும் 9". சுற்றுள்ளும் தொட்டு சீர்விவிளிக் கம் கூற்போது வெவ்வாலயத்தின்கூடு செந்துப் புந்தச் சுவருடன் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட விநாயகர் ஆலயத்தின்கூடுகள் பட்டுவரை. இங்கு விசங்கிடையும் சூட்டுக்கூடியும் தலை என்று தெய்வச் சின்னங்கள் காஜப்படாவிட்டாலும் கை விநாயகர் ஆலயமாகவே ஒவ்வொரு மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். இந்து கடற்களரயை அந்த வாயம் விளாாய் மீண்டும் பிழக்கி சமூகங்கள் மத்தியில் விநாயகர் முச்சிய காலன் தெய்வமாக விளங்கியதே காரணமாகும். பிரதித்தானியர் ஆட்சியில் கூட ஒவ்வாலயங்களே முக்கியத்துவம் பெற்றுகை அவர்களது 1892 ஆம் ஆண்டு ஆலயப்பதிவேலு காட்டுகிறார்கள். (35) கெக்காலத்தில் மாநாட்டு கையில் மட்டுமேற்றி புரகரிப் பிரார்த்தியத்தில் கூட ஒரு விவகை கொலிலாட்டு இருந்ததாக குறிப்பிடுகிறேன். கீறு இப்பிரார்த்தியத்தில் 151 ஆலயங்கள் ஒரை என்று சொல்லாக்குப் பெற்ற திலையில் காஜப்படுகிறது. ஒவ்வொரு 42 பில் கையார் ஆலயங்களும், 30 வை வார் ஆலயங்களும், 8 ஆயாவர் ஆலயங்களும் நீப்பாகக் குறிப்பிட்டுக்கொல்யாகும். கீர்த்த ரெஷ்டு விவுலயங்கள் காஜப்பட்டாஜம் அவை 20 ஆம் நூற்றிற்கிட்டில் கட்டப்பட்டவையேயாகும். இவ்வைக் கொண்டு நிறை வெட்டிய போது கிடைத்தின்கூடு விவுலயத்தில் பெறுமளவுக்கு நிட்டயப்படுத்திக் கொள்ள முடிகின்றது.

இச் சிலைங்கத்திடதன் உடைந்த நிலையில் ஆட்டுடையா ஏராள்றும் விடைத்தாக அடிய முடிவிலீரத். ஆனால் அது எந்தபோல ஆயத்தினால் விடைகப்பட்டிருக்கவில்லை. அவ்வுற்று யோதிபப் பெண்மனியொருவர் அது சுரா விடவில் இருந்த தாகங் காறினர். ஆட்டுடையச் சுரா விடவில் அமைக்கும் பண்ணு சோழருக்குரியதாகும். இதை சோழர் கால ஒம்பு டாட்டு ஆயைங்களிலும் இனங்கையில் 2 ஆம் சில தேவாலை யத்தினும் காணலைம். (37) இவர்கள் ஆட்டியில் பல தெய்வங்களுக்கு ஆயைங்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் அவத்தில் பெரும்பாலான சில ஆயைங்களாகும். இதற்குப் பொறுத்து வையில் உள்ள முத்து சில தேவாலையங்கள் சிறந்த உதாரணமாகும். அது போன்ற ஒரு சில தேவாலையத்தை மன்னிட்டு விலையிலும் அமைத்தனர். எனக் கூறுதாம்.

ஆயத்திற்குக் கூட்டுக்கே பள்ளமான நிலத்தில் (மழு காலத்தில் குளிக்கும் இடம்) புதையுன்றிருந்த நிலை களில் உடைந்த பாகங்கள் அடுத்த நமது கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. இவ்விடத்தில் பழுமையான ஓரே ஏராலாற்றுச் சாளிகள் காணப்படாது. இச்சிலைகள் மட்டும் காணப்பட்டதைக் கொண்டு இனை இங்கள்ள ஆயத்திடதன் தொடர்புடையவை எனக் கூறலாம். சுட்ட சுதையான் ஆக்கப்பட்ட இச்சிலைகளை மனிதச் சிலையில் தெய்வப்பாகம் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கும். இதன் கூர்ச்சியான முபொலும், தெளி வாட நிலகம் (உரிமை) நட்சத்திர விடவில் அமைந்த காஞ்சி என்பன இது தெய்வாமசம் பொருந்திய சிலையென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இச்சிலையில் அழகான மஞ்சும், காஞ்சி, அனங்காரத்தின்மை என்பன பிழிப்பட்ட சிலைகளில் காணப்பட்டாததாகவும் இது புராங்கள் சிலை யென்பது பேராசிரியர் சில சாமியின் கருத்தாகும். (38) இச்சிலை காணப்பட்ட இடத்தினிருந்து மேலும் பல மனித, மிகுகச் சிலைகளில் ஆடைந்த பாகங்கள் விடைத்தின்னன. இவற்றுள் நந்தியின் பாகங்களாகக் கொள்ளத்தக்கவையாகும். சுதையினுள் ஆக்கப்பட்ட இவ்வாலை சிலைகள் சோழர்,

பாங்கியர் ஜட்சிக்கால ஆலயங்களில் விமானம் தொங்கிப் பொம்மைகளாக காப்பெடுவதினால் இவையும் செரிவாலயத் தக்குறியதாக இருக்கலாம். என்பது கலாரிதி சோபால ஸிருஷ்டானியிருப்பதாகும். (39) லெங்கெயில் போர்ட் தக்கேரய, ஒல்லாந்து ஜட்சியில் நீங்கள் ஆலயங்கள் மூன்கப் பட்டபோன அதில் இராந்திரவிக்கிரகங்களைப் பாலகாப்பட்டதற்காக அவற்றை சிறைகளிலோ மறைவான டெங்களிலோ புதைத்துமையும், பிறகாலத்தின் அவை டெசெயலாகக் கிடைத்துமையும் ஒரு பொன்னான வரலாற்று ஸிரம்பு. (40) அவ்வாறு மாணிக்கை லீலைச் சிவாலயத்திற்கும் நடத்திருக்கலாம் என்பதற்கு சிங்குள்ள பேரர்த்துக்கேய (41) ஒல்லாந்து (42) தேவாலயங்கள் சிறந்த உடாரங்களாகும்.

6. முஹுஸ்ரா

லெங்கெயில் சோந்த கால ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டுமைக்கு அவர்களது வர்த்தக, ஏராயில் நடவடிக்கைகள் பிள்ளையாக அமைந்தன. லெவிரன்மன் நடவடிக்கைகளுக்கும், மாணிக்கை லீலைச் சிவாலயம் அமைந்த கடற்கரைப் பிரதேசத்தின் அமைவிடம் பிரதான காரணியாக இருந்துதான்கூறலாம். யாழ்ப்பான்ட் ஜீப்கற்பத்தின்கும் லெங்கெயில் பெருநிலப்பகுதிக்கும் இடைப்பட்ட ஒளுஞ்சிய நீறிலப்பகுதி ஜதிகாலம் தொட்டு தமிழ் நாட்டுதலை அரசியல், வர்த்தக, பங்பாட்டுத் தொடர்புகளுக்கு தொடக்க வாயிலாக அமைந்தன. தேதுக்கைய் ஒரு முக்கியத்துவத்திற்கு வெவிடும் சோந்த காலத்தினும் பெரும் சோந்த லெவிடத்தைத் தமிழ்க்கட்டுப்பாட்டிற் தமிழ் வெத்திருப்பதன் மூலம் மேற்கே அரணபியரது வர்த்தக நடவடிக்கைகளைக் கொடுக்க கட்டுப்பாட்டுத்துவம், ஸ்ரீக்கேச தென்றிழக்காசிய நாடுகளுடன் அரசியல் வர்த்தக உறவுகளை ஏற்படுத்தபும் முடந்தது. அதிலைடு லெங்கெயில் பெருமிலப்பகுதியில் ஜட்சி செய்த அரசுகளை படைக்கான்று வெற்றி கொள்ளவும், தோல்வியடைந்த படைகள் சிங்கு ஜங்கி நிறீற தமிழ்மைத் தயார் படைகளும் லெவிடம் வெற்காணுக்கு வாய்ப்பாக இருந்துதான்கூறலாம். இதை சிங்கு ஜிடைத்து சோந்த நாடுயங்கள், சிரந்த எழுத்தின்

உள்ள சாசனம், சோழரை நினை பகுத்தும் இடப்பெயர் கள் என்பன உறுதி செய்கின்றன. (43) இதனால் இலங்கையின் முக்கிய நகரங்களிலும் துறைமுகங்களிலும் சோழர் குடியேறியிருந்ததைப் போன்ற இங்கும் மக்கள் குடியேறியிருப்பார்கள் என்ற கூறலாம். இத்தகையோரின் சமயத்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யச் சிறு ஆயைங்கள் ஏனும்கூப்பட்டிருக்கலாம். அத்தகைய ஆயைங்களின் ஒன்று கூடியித்தகைச் சிலாயலத்தைக் கொள்ள முடிகின்றது. பத்தாம் தார்மூண்டு தெள்ளிந்தியாவில் இருந்த யாழிப்பாணத்திற்குப் படையெடுப்பொறுப் பேர்க் கொள்ளப்பட்டதாகவும், அப்படையெடுப்பை அதுராதபுற மன்னன் நான்காம் மகிந்தன் (கி.பி. 956-972) உடனே யாழிப்பாணத்திற்குப் படையனுப்பி அப்பகுதியை மீண்டும் விடுவித்தான் என்றும் சூலம்சம் கூறுகின்றது. (44) இப்படையெடுப்பை நடத்திய தெள்ளிந்திய மன்னனைச் சூலம்ச நான்கும் வைப்பை மன்னன் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இவள் சோழ அரசன் இரண்டாம் பராந்தகன் என ஒரு சாரானும் நால்கட்டிரகட மன்னன் ஒருங்கள் என ஹெ சிறைம் கருவூறர். (45) மன்னித்து இலாயைம் அது சோழ அரசனாக இருக்கலாம் எனக் கருத இடமளிக்கின்றது. (46)

(இக்கட்டுரையைச் சரிபார்த்து பயன்றான பல ஆலோசனைகளை மூந்கிய எனது ஆசிரியர் கலைநிதி சி. க. சிற்றம் பயம் அவர்களுக்கும், ஸோாசிரியர் வி. சில்சாயி அவர்களுக்கும் நன்றிகள்.)

அடிக்குறிப்புக்கள்.

1. Dhaky, M.A. "The Pranala in Indian, South Asian and south east Asian Sacred Architecture." Rupa Prati Rupa Alice Boner Commemoration, (Ed.), Betting Baurner, New Delhi 1982. pp. 130 -166.
2. Bell, H.C.P. "Archaeological Survey of Ceylon, Annual Report, Colombo, 1990.

3. Dubreuil, N.J.G. Dravidian Architecture, Varanasi, 1972. p.13
4. Temple Register of Kachcheri, Jaffna, Jaffna, 1892.
5. யுனிட்ட லையின் வாழ்ம் 76 வயத்தைய ந. சுரசம்மா ஸ்ரீ பெண்மனி குறியது.
6. இக்கருத்தை காலத் தொடர்பாலும், நேரம் உறையாடலாலும் பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா, பேராசிரியர் வி. சிவசாமி, பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் போன்ற அறிஞர்களுக்குக் கூறியுள்ளது. வெற்கண் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்கள் வெவ்வாயத்தை நேரமயாகப் பார்வையிட்டுவர்.
7. இந்திரபாலா, கா.: இலங்கையில் திராவிடக் கட்டிடக்கட்டு, கொழும்பு, 1970. ப.5
8. Pathmanathan, S. The Kingdom of Jaffna, Colombo, 1978. p.3
9. Bell, H.C.P. Annual Report of the Archaeological Survey of Ceylon for 1892, 1893. Colombo.
10. இந்திரபாலா. கா. மேஜை. 1970. ப.9
11. S.I.I. Vol. IV, No. 1338
12. S.I.I. Vol. II, No. 92
13. இந்திரபாலா, கா.: மேஜை. 1970, ப. 9-31
14. Sitrampalam, S.K. "The Cola Temples of Sri Lanka - A study" Tamil Civilization, Vol. 3, No. 2&3, pp.123-132.
15. சிவசாமி, வி. "யாழ்ப்பாணக் கூடாநாட்டல் இந்த சமயம் - சில வரணாற்றுக் குறிப்புகள்." உசநஷ்டம், மலர் 1, தேழ் 4, நெல்லியடி, 1975. ப.32-37.

6. இந்திரபாளை, கா. "யாழி. ரமாக் வீதியில் அகழ்ந்த தெடுக்கப்பட்ட செவ்வைச் சிலைகள்." வீராக்காசாரி, மாற வெளியீடு, கொழும்பு, 11.2.79, ப.5; 18.2.79, ப.7.
17. Indrapala, K. "A Cola Inscription from the Jaffra Fort" Epigraphia Tamilica, Vol.1, Pt.1 (ed). K.Indrapala, Jaffna Archaeological Society, June 1971. pp. 52- 56.
18. Ibid.
19. Brown, Norman N. A pillared hall from a temple at Madura, India, Oxford, 1940.. p.16.
20. Paranavitana, S. The shrine of Upulvan at Devodra, Colombo, 1953, pl. VI - VII.
21. Nilakanta Sastri, K.A. History of South India, London, 1958, p.451.
22. பணக்கப்பிரமணியம், எஸ்.ஆர். சௌந்தர் கலைப்பணி, சென்னை, 1966. ப. 48-49
23. மேற்படி ப. 52.
24. மேற்படி ப. 60-62
25. மேற்படி ப. 68-74.
26. மேற்படி பட்டம் 57.
27. Balasubramaniam, S.R. Middle Cola Temples Haryana, 1975. p.165, pl.168.
28. Dubreuil,N. op. cit. 1972. p.45
29. பாணக்கப்பிரமணியம், எஸ்.ஆர். சூக்ஷ்ம. 1966. ப. 71
30. மேற்படி ப. 81
31. Sittampalam, S.K. op. cit. 123.

23

32. இவ்வாலயம் தொடர்பான படங்களை வெளிநாட்டும் உள்ள எல்லா அசிறியர் பேராசிறியர் சா. நெதிர பாலாவுக்கு அனுப்பியபோது மேற்படி கருத்தை கடித மூலம் தெரிவித்தார்.
33. Bell H.C.P. op. cit. 1908.
34. Coomaraswamy, A.K. Bronzes from Ceylon chiefly in the colombo Museum. Memoirs of the colombo museum, No. 1, colombo, 1914.
35. உறையாடியபோது குறப்பட்டது.
36. Temple Register of Kachcheri, Jaffna.
37. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர், ப. சிவாகமாஞ்சனம் சிறப்பு தால்களும் சிட்டிக்கும் சீவு வீட்கிரியல். கலாநிதி பட்டத்திற்காக யாழிப்பாணப் பல்கலைகழகத்திற்கு. சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வே. யாழிப்பாணம், 1981, ப. 761.
38. உறையாடியபோது குறியின.
39. உறையாடியபோது குறியின.
40. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர், மேகது, 1981. ப. 738.
41. Frmar Paula da Trinidade, O. F.M. Chaptor on the Intradubtion of Christianity to Ceylon. Chilaw, 1972, p. 240
42. Temples Register of Kachcheri Jafina. 1292.
43. புத்தபரட்டம், ப. "புநகரிப் பிராந்திய தொல்லிய மேலாய்விக் கிடைத்த தொல்பொருட் சின்னங்கள் - ஒரு வரலாற்று ஆய்வு." யாழி, பல்கலைக்கழக கலைப்படி கல்வி, சார்க கருத்துரங்கல் வாசிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை, திருநெல்வேலி, 21. 2. 1990, ப. 1-21

44. Galavamsa Ch. 48, v. 155
45. இந்திரபானை, கா. "யாழ்ப்பான் இராகிசியம் தொலீறிய காலமும் சூழ்நிலையும்." இளவுக்குதிற், 21 ஆண்டு மலர், 'யோட்டி', ப. 17.
46. உறையாடலின் போது கணாநிதி சி.க. சிற்றம்பஸம் கூறியது.

வட்டுக்கோட்டைச் செயினரியும்
பட்டிதான்பதாம் தூந்திருத் தமிழ் மற்றுமானர்ச்சியும்.

கலாநிதி, எஸ். ஜெபந்தரன்.
ஏறிப்பட்ட, யாழ்ப்பாணக்-கல்லாரி.
வட்டுக்கோட்டை.

1990 மூலம் ஜூலை மே 11 மூலம் திகதி நீநிற்குவதைத்தில்
டெம் பெற்ற கருத்துறையில் சமூர்ப்பிக்கப்பட்ட அய்வுக்
கட்டுரை.

1823 ஆம் ஆண்டு இஸ்ரையிலே ஏராலாட்டிரு முச். பியத்திலம் எாய்ந்த இரண்டு நியழிச்சிகள் நடைபெற்றன. இந்த எருட்டத்திலே ஆசிய நாடுகளிற் பணி புரிய வந்த அமெரிக்க மிஹானரிமார் தகவு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை உட்டுக் கோட்டையில் நிறுவினார்கள். இஸ்ரையை ஆண்டு ஒந்த ஆங்கிளையேற் தமது முதலாலது யெருந்தேர்ட்டத்தை அவ்வருடம் அமைத்தார்கள். ஜோர்ஜ் பேர்ட் என்பவர் முன் 1823 இல் கம்ப லையிக் உருவாக்கப்பட்ட கோப்பித் தோட்டம் ஆங்கிளையே பெருந்தேர்ட்ட முயற்சிகளில் தொடக்கம் எனக் கருதப்படுகின்றது.

உட்டுக்கோட்டைச் செமினரி ஆசியாவில் நிறுவப் பெற்ற நாள் பானியில் அமைந்த உயர்தாரக் கல்லூரிகளில் மிக முற்பட்டது. சுதேசிகளுக்கு ஆங்கிலம் மூலம் உயர்களில் போதிக்கும் நிலையம் என்ற வகையில் சீழைத்தேய நாடுகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மிகப் பழமையானதாகும். இந்தியாவில் 1823 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்வர் சில உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அவற்றிலை நாளீன பானியில் அமைந்த பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் என்ற என்றும் கூற்றுணியார். 1800 ஆம் ஆண்டிற்கு இந்திய மராத்தோதிபதி மார்க்கிளி ஸெல்வி நிறுவிய ::போற் வில்லியம் கல்லூரி, 1812 இல் கர்ணாக்கர்ண நிறுவிய ::போற் சென் ஜோர்ஜ் கல்லூரி, 1818 இல் பப்டிஸ்ட் மிஹானரிமார் நிறுவிய செரம்பூர் கல்லூரி, 1816 இல் கல்கத்தாவில் சுதேச ஆர்னார்ட் நிறுவிய இந்தக் கல்லூரி முதலியன உயர் கல்வி நிறுவனங்களாகவிருந்த போதிலும் அவை ஏதோ குறைபாடுகள் உடையவாகவே அமைந்திருந்தன.

உட்டுக்கோட்டைச் செமினரி 19 ஆம் தாற் கூன்டு தமிழ் தூாஸ் மறுமலர்ச்சிக்கு எவ்வாறு தனிப்புரிந்தது என்பதை ஓர் அறியும் முன்வர் அவ்வியர் கஜாபீடம் யாழிப்பா வத்தின் தோற்றுதற்கு என்னவே காரணிகள் எழி வகுத்தன வென்று தேரிந்த கொள்ளல் பொருத்தமானதாகும்.

இலங்கையின் அரசியற் சூழல்.

அமெரிக்க மிகுனிரிமார் லெங்கைக்கு வந்த காலத்திலிருந்து, இலங்கையின் பிரிட்டாஷ் அட்சியாளர் அம் மிகுனிரிமாரின் கல்வி முறை சிகிஞ்சக்கும் சமயப்பிரச்சாரப் பணிக்குக்கும் பேராதாவு நொடுப்பவர்களாகக் காணப் பட்டனர். பிரிட்டாஷ் அட்சியாளர்கள் அங்கிலேய திருச் சபை அல்லது அங்கிலீக்கன் என்ற உட்பிரிவைச் சேர்ந்தவர் களாகவிருந்தனர், ஆங்கிலீக்கன் திருச்சபையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் பலர் ஏதேய புரட்டஸ்தாந்து உட்பிரிவுகளைக் காழப்புடன் நோக்கிய பொய்தலும் லெங்கையில் 1812 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1820 ஆம் ஆண்டு வரை அஞ்சாராகக் கடமையாற்றிய சேர் வெபர்ட் பிரவுண்றிக் என்பாற் எல்லைப் புரட்டஸ்தாந்தப் பிரிவினர் மீதும் ஈடுபாடு கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். பிரிட்டாஷ் பாரான் மனிறமும் ஒவ்வொட்டு சமயப் பிரச்சார ஜவீல் மேஜாம் வரைப்பதற்காகவே காணப்பட்டது.

1812 ஆம் ஆண்டு குடியேற்ற டாட்டுச் செய்கர் தீடு தேசாதிபதிக்கு எழுதிய கடத்திற் பிள்ளைமாறு குறிப்பிட முன்னார்.

"கல்விக்கும் சமயப் போத இளக்கும் மாட்சியம் காங்கிய மன்றரின் அரசு எல்லாவிட உதவிக்கீடு யும் வழங்கக் காத்திருக்கின்றது."

சேர் வெபர்ட் பிரவுண்றிக் குடிர்க்கும் தாம் சகல புரட்டஸ்தாந்து மிகுனிரிமாருக்கும் ஆக்ஸம் அளித்த வந்தது ரைக் குறித்துப் பெருமைப்பட்டாக் கொண்டார். குடியேற்ற டாட்டு செயலருக்குப் பிள்ளைமாறு எழுதியுள்ளார்.

"எனது அரசின் மீறி தங்கிலேய திருச்சபையின் வந்தமையான தொண்டிரிக்ஞடன் வெளியிட, பிரிஸ் பிட், பீரியர், பய்மஸ் குருமார்களும் இலைந்து கொள்ளக் கூடிய சம்பந்தம் எனக்கு விடேஸ் திருப்தி யளிக்கின்றது."

19 ம் தான்றியின் இரண்டாவது தசாப்தத்தில் மிகுனிரிமாரின் கல்வித் திட்டங்கள் மேலோங்குவதற்கேற்ற

அழகு இங்கிளாந்திலும் இலங்கையிலும் பின்னியதென்பது சென் வாடின்றது. என்னும் இலங்கையிலே முதல்முதலாக உயர் கலாப்பீடும் ஒன்றிடை அமெரிக்க மில்கன் ரிமானின்கேயே உருவாக்க முடிந்தது என்பது சிந்த இன்டிரிய விடயமாகும்.

கொங்கிலே கூடுதலாக திருச்சபையாரின் கண்ணியார்ஷம்.

அமெரிக்க மில்கன் ரிமார் கொங்கிலே கூடுதலாக திருச்சபை என்ற உட்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாடவிருந்த ஏர். கொங்கிலே கூடுதலாக திருச்சபை 16 ஆம் தாற்றுள் டில் இங்கிளாந்திலே தோட்டியது. கொங்கிலே கூடுதலாக திருச்சபையார் ஆங்கிலைய திருச்சபையில் இருந்த பிரிந்த காலத்தி ராஜத்தில் இருந்தே கண்ணி என்றச்சிக்குக் கறிப்பாக உயர் கண்ணிக்கு அதிக முத்தியத்துடனம் அளித்த வந்தார். ராய்மௌாதிரிகான கொங்கிலே கூடுதலானில் திருச்சபையார் இங்கிலாந்திலீர் பழும் பெரும் பஞ்ச லைக்கமுகம்புக்கு அனுமதிக்கப்படாத படியினுடை அவர்கள் தமக்கெணபி பல்கலைக்கழகங்கள் கூடுதலாக கொட்டிடார். இண்டன் பல்கலைக்கழகம் இவ்வகையிற் கறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் 19 ஆம் தாற்றுள்ளில் யாழ்ப்பாடுத்தில் பணியாற்ற ஸந்திருந்த அமெரிக்க மில்கன் ரிமார் பஞ்ச லைக்கமுகப் பறித்தியுடையவர்கள் என்பது காலனிக்கப்பட வேண்டியதோட்டுள்ளது. இலர்கள் சமயப் பிரச்சார ஆஸ்திரை கண்ணிப்பளியில் ஈருப்பட்டார்களென்றும் அன்றையைப் பிற உடாட்டங்குக்கூட்டுத் தாம் ஜமுங்கும் பெருங் கொடையாகவும் கருதியிருந்தார். இத்தகாலத்தில் அமெரிக்காவின் தலைசிறந்த சிந்த இன்யானாக விடுந்த தோமஸ் ஜெயர்ச்சி என்பார் "கண்ணியே சுகலவிதமான என்றச்சிக்கும் திடுவகோன்" என்ற கறிப்பிட்டார்.

Education is the only avenue to all kinds of progress

முதலாம் முதலாக உயிர்

1816 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாடுத்திற் காலநிலைத்துடைய விலங்கையிலே மில்கன் ரிமார் முதலிலே ஆரம்பத்துமிகுநிப் பண்ணிக் கொடையும், அத்தினத்துடைய கொடைப் பாடசாலை

ஈன்யும் அமைத்திர் கொண்டார். "விடுதிப்பாடசாலை மாண்ஸ் சாளி" தீட்டுபையும் கல்வி வேட்டையும் உயர்கல்வி திறுவனமொன்றை வேண்டும் என்றார். உயர் கல்வி நிறுவனம் அந்த பல்கலைக்கழகத் தலைவராரி சமயப் பிரச்சாரத்துக்கு மேலும் ஏனை புரியும் என்று அவர்கள் திடமாகச் சம்பிழற்கார். 1823 இல் தாம் வெளியிட்ட "கல்லூரித் திட்டத்தில்" நீங் நோக்கத்தினை தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளாற்கள்.

"கல்லியினாம் விஞ்ஞானத்தினாம் ஒளிக்கத்திர் எப்பொயானம் திறில்லவத்திற்குச் சாதகமாகவே இருந்திருக்கின்றது." என்பது அவர்களின் குற்றஞம்,

தமது பல்கலைக்கழகத் தலைவராரி, அவ்வாறீரலும் தேசப்பற்றும், சுதேசப்பற்பும் கொண்ட ஒரு தமிழ்க் கிரீஸ் தலைப் பராம்பரையை உருவாக்குமென்றும் அவர்கள் சம்பிழற்கார். தமது "கல்லூரித் திட்டத்தில்" அவர்கள் தொடரப் பிழவருமாறு விளக்கினர்.

"கடேச அறிகுறியினில் எஷப்படும் முதல் தூாகி களின் நடையும் உருவக்குத் தொடர்க்கும் சிரப்பாக அமையும்; பிற காட்டாரின் நால்கும் மொழி பெயரிப்பு தூால்கும் கள்ளி விடப்படும் போன்ற விரும்பி வாசிக்கப்படும். எடவேவ விஞ்ஞானத்தில் வாம் பெற்று, ஓரோடாப்பிய சித்த இடங்களில் ஜியிய வர்த்தைக் கொண்டு அட்சிநித்தேகரை அழுகிய சுடேச மௌயிகளில் வாழ்த்தெடுக்கீக்கையை ஒரு எழுத்தாளர் பரம்பரையை உருவாக்கி வார்ப்பாற விரும்புகிறும். திறில்லவத்திற்கும் பெறாத தொண்டாக அமையும்."

நீங் என்கொலை அமரிக்க மிக்காரி மாற்றுமது உயர்கலாபீடத்திலை எட்டுக் கோட்டையில் அமைக்கக் கொண்டன. 1823 கல் ஆகூநாக விழந்த சேர். எடவேட் பார்஦ீஸ் அமெரிக்க மிக்க ரிமாங்கிருப் பட்டங்கள் வழங்கும் புராத்துவம் வாய்ந்த பல்கலைக்கழக கல்லூரிக்கு வேண்டிய பட்டயத்தை வழங்க முற்கார். அமெரிக்க மிக்காரி மாற் கொண்டன் என்ற பெயராடி தமது உயர்கல்விப் பள்ளியேற்றுகொண்டார்.

1823 ஆம் ஆண்டு உதயமான வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி 1855 ஆம் ஆண்டு வரை யாழிப்பாடு மக்ஞாக்கு உயர் என்னி எழங்கியது. ஆங்கில மொழியில் விளைவாடும் கவிதம், நிறீல்தாம், அளவையியல், நிறீல்தவ இலக்கியம் என்னாற்றைப் போதித்துவாய்த். தமிழ் இலக்கியத்திலையும் சுதேச அறிவுக்கு இனக் கொண்டு பற்றிறுவித்துவார். ஆங்கிலமே வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் போதுமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் உறுதியாக இருந்த போதிடம், யாழிப்பாடாத்துக் கிறீல்தலர்கள் சுதேச பன் பாட்டிலிருந்து விலை விடக்கூடாது என்பதிலும் கருத்தாகவி ருந்துவார்.

இமெரிக்கு மிகுந்த ரிமாருக்கு யாழிப்பாடுத்து மக்கு இன் ஆங்கிலமயமாக்கும் வேண்டும் இருந்துகொக்கீடு தெரியவில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்து அவர்கள் அத்துக்கையை போக்கிலை எதிர்த்தி எந்தாகை அவதானிக்க முடிகின்றது. 1847 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் வைத்தியப் பனியாற்று எந்த சாலுவேல் பிஸ்க் கிரீடி என்பன ராஜப் படிகளுமானிறிலிருந்து அமெரிக்க மிகுந்த ரிமார் மக்கள் விடுதலீகாவதை என்ன ஆண்டு வெறுத்து ஏந்துவரென்பது புறுத்தின்றது.

"ஒட்டி காந்தசட்டமயாகவும்; கால்வை மேற் சட்டமயாகவும்; தலைப்பாகை எதாப்பியாக வும்; தாவர போன்றும் மாயிசப் போன்ற மாகவும்; குடிசை மாளிகையாகவும் மாட்டு மட்டக்கின்று என்றே நான் என்னுடையிரேன். கிறீல்தலரினால்காமாக்குத்துவியத்தை இறுப்பவர்க்கு இயை நான் காம்கின்றேன். ஜெராப்பியர் களின் நடை யுடை பாவ இருக்க இனப் பின்பற்றும் நீங்கூக்க இனா விடக் கிறீல்தல இந்துக்க இனயே நான் கான ஆதசப்படுகின்றேன்.

18 ஆம் கால்ஆண்டு அமெரிக்கத் தாராண்மை வாதத்தால் உந்தித்து பெற்ற இம்மிகுந்த ரிமார், மறுபுரீதியான கலாச்சாரத்தைத் தகர்க்க விரும்பவில்லை. இனால் ஆங்கிலக் கல்வியே சுதேசிக்குக்கூட்டுச் சம்பூரணமான அறிவை எழங்குவதைத்து உறுதியாக முடிபிடிற்.

அமெரிக்கர் மிகுனியரிடார் தனித்து உயர்கல்வி, இயல்பாகவே கல்வியில் அற்வுங்களாக்ட யாழ்ப்பாஜத்துவர் மத்தியில் ஒரு விதிவுக்கு சிரப்புச் சிறை ஏற்படுத்தியது. புது குதிய ஏற்றகள் பலவர்க்கு அமெரிக்க மிகுனியரிமார் யாழ்ப்பாஜத்துவர்க்கு அரிமுகங்கொய்க வைத்தனர். சுமிக் கூடானின் மரபு வழிக் கல்வி பெற்பாலும் சமயக் கல்வி யாகவே இருந்தது. ஆற்காட் மிக்க சுமிக் மாணவர்கள் புலவர்களை அனுப்பி குரான்கள், நினாஸ்குகள், இலக்குவ விதிகள் என்பவை நெக்க கர்றுக் கொட்டார். எட்டுக் கோட்டைச் செமித்தியிலீர் யாழ்ப்பாஜச் சமுதாயத்துக்குத் தனியில்தன் விஸிலருபத்தினாக் காட்டினர். வின்குங்கம், வாள்சால்திரம், வரலாறு, மாணியல். புவியியல், என்ப வரீறில் அறிந்து கொள்ள வேண்டியவை அடேநகமுள்ளது. என்று அறியுறுத்தினார்கள்.

சுமிக் கெட்டிய வார்ச்சியில் அமெரிக்கர் மிகுனியரிமார் காட்டிய அர்வம் பத்தொன்பதாம் தூாற்றுஞ்சம் சுமிக் மறுமலர்ச்சிக்குப் பெற்றாலும் உதவி குறித்தது.

யாழ்ப்பாஜத்தில் பகியாற்றிய அமெரிக்க மிகுனியரிமாருக்கு நீதியாவிற் பகியாற்றிய மிகுனியரிமாருக்குக் கிட்டாத பல வாழ்ப்புக்காக் கிட்டுன. கெட்டினித்தியாவிற் யாழ்ப்பாஜத்தின் விடசீ சாதிக் கொடுமைகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. அமெரிக்க மிகுனியரிமார் யாழ்ப்பாஜத்தின் சாதியமைப்புப் பட்டி 1854 லூ எழுதிய கட்டுரை யொன்றில் தெர்ணித்தியச் சாதியமைப்பு யாழ்ப்பாஜத்திற் பல திருத்தங்களைக் கொட்டு விளங்குகின்றது எனக் கூறிப் பிடிருள்ளார். 1823 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் வெளியிட்ட கல்வித்து கிட்டத்திலும், யாழ்ப்பாஜத்திற் சாதியமைப்பானது, தெர்ணித்தியச் சாதியமைப்பை விட எவ்வளவே கொடுத்தியதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அரம்பத்தில் மேலிலைச் சாதிக்காராரும், புதுதிலைவியும் அமெரிக்க மிகுனியரிமாருடன் தொடர்பு கொள்ள விரைவிலிலையென்றும், கல்வியானசாயினால் அவர்களும் கிறிட திரிசாக அபை ரிக்க மிகுனியரிமாகர அனுப்பிர். சாதியமைப்பு கூறிழுக்கு தியுடுடையதாக இருந்துமெனிலைச் சாதியமைப்பு கூறிழுக்கு மிகுனியரிமார் கொடர்பு கூட்டுருக்கொள்ள வழியேத்தப்பட்டது.

அமெரிக்கப் பஞ்ச லைக்கமுகம் என்றீடு கற்றுத் தேவிய மின்டனரிமாரும், யாழிப்பானத்தோடு அறிஞர் பெருமக்களும் சந்திரச் சொன்டமயினுமே, தென்விந்தியாவிற் காணப்படாத ஒரு சிறந்த கல்விச் சூழல் யாழிப்பானத்தோடு கொள்ளியது.

தென்விந்தியாவிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடேயே கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரங்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

கல்க லைக்கமுகப் பிள்ளையைக் கொண்டிருந்த அமெரிக்க மின்டனரிமாரின் தயிறிப் பயிற்சியிலும், மேலைத் தேவைப் பஞ்ச லைக்கமுக நெறிமுறை காணப்படுகின்றது. தயிறிப் சுல்தான் சேரித்தல், கால்நி லையம் அமைத்தல் தயிறிக்கமுகம் அமைத்த ஆய்வு செய்தல், ஏ லைய மொழி கண்டு ஒப்பீடு செய்தல், சொற்பிறப்பாய்வு செய்தல் என்பது அவர்களின் தயிறிப்பயிற்சியிற் காணப்பட்டது. ஓன்றிகள் 1921 ஆம் ஆண்டு யாழிப்பானத்திலே ஒரு தயிறிக்கமுகத்தை அமைத்திருந்தனர். இதிலே யாழிப்பான மாஸ்ட்டத்திலேயிருந்த ஏ லைய புரட்டல்தாந்த மதப் பிரசாரங்களும் அங்கத்திலே ஏ வித்தானரைத் தெரிவித்தனர். இங்கு ஒரு கால் நிலையமும் இருந்தது. மாதம் ஒரு முறை முடிடபெற்ற ஒக்கமுகத்திலீடு கூட்டத்தில் மின்டனரிமார் தயிறிப் பயிற்சியும், மறுபுச் சொற்றிழைத்தாந்த மதப் பிரசாரங்களும் அமைத்துக்கொண்டிருந்தனர். ஒருமுறையை தலைத் தலை மத்தியர்கள் கூட்டுக்காட்டியும் ஒரே மாதிரியான எழுத்துக் கூட்டுத் தலை உருவாக்கிக் கொள்ளவும் ஒக்கமுகம் பயன்பட்டது. அமெரிக்க மின்டனரிமார் தயிறிப் பயிற்சியை நிலையப் பற்றி முக்கியமான கருத்துக்களைக் குறியிட்டனர். தேசுக்குறிலை, கையந்தைக்குத் துண்டம், உறைநடை வளர்ச்சியின்மை என்பது தயிறிப் பிரதீகள் கொண்டிருந்த வெறபாடுகள் என்ற அஸ்திகள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

உதர நடை 19 ஆம் சூலையில் உதர ஏனர்ச்சி யடையாமல் இருந்தமைத்து அச்சக ஏசத்தியின்மையே காரணமென்பது அறிஞர்கள் ஒப்பிய முடிவு. டா. வி. உரைநடையின்

நிலைப்பட்டி 1820 ம் காலே யாழிப்பாராத்தினே பளியாட்டு
வந்த மூற்று விளைவிலோ என்பார் குறிய கருத்தாக்கள் ஒன்று
மீப்பிடத்தக்கணவயாகும்.

"... அதன்கூற்றுத்திடை தீங்கும் ஏதன் வார்ச்சியில்
ஆரம்பக் கட்டடத்தினேய ரெக்டின்றா. துர்விய
வரியு வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் அத்தைச் சரியான
முறையில் வாத்தொழுப்பார்களாயில் தாந்தா பயன்
ஷிட்டுக்கூடும். செய்யு இாசீ சொன்ன மாத்திரத்திலேயே
உருவுள்ள பல சுதேச விளைகள் ஒரு
பக்காந்தானும் சரியான உரை நடை எடுத்து முடியா
மல் ரெக்டின்றார்."

மிஹானரிமார் ஆரம்பிக்க ஆய்வு முறை.

உட்டுக்கோட்டைச் செமியரியை நடாத்தி வந்த
அமெரிக்கப் பேராசிரியர்கள் தமிழர் நாகரிகம் பற்றியும்
தமிழ் நால்கள் பற்றியும் விரிவான கட்டுறைகள் எழுதினர்கள்.
இன்றனிலை டானியல் பூர். மூற்று விளைவிலோ, எச். அர்.
உறாய்ஸிஸ்டன், எஃ. வி. மூபொல்ம் அதிரையார் மீப்பிடத்
ஒக்குவர்கள். தமிழர் பற்பாடு, கமயம், பரிசிய நால்
நி. எழுதியலர்த்துள் எ. அர். கூராய்ஸிஸ்டன் மிக முக்கிய
மானங்ராகக் காலப்படியில்லை. வெர் கமிழ் சுக்காலமைய
கள்ளி, காலச்சாரம், பற்றிய பல கட்டுறைகளையும் ரெ
மூட்டியமான நால்களையும் எழுதியுள்ளார். 1854 க்குப்
வங்கட்டின், சிவாஜீபாதம், சிவப்பிராஸம், என்பத்
வந்தை அங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தி, அவரினிடப்படை
யில் காலசிகித்தாந்தம் ஜூர் எழுதிய நால், தமிழில்தினிய
வரலாற்றிலே நிற்பிடம் பெற்ற விளங்குகளின்றா. வெங்கை
யில் பளியாட்டிய ஆரம்பகால ரெதியலியலாகாரிகளில்
(Indologist) ஒயேய்ஸிஸ்டன் ஒருவராவார்.

ஒசல்லிக்காந்தாந்தா முதன்றுக்காக மேனுட்டார்
குக்கு அறிமுகம் செய்த வைத்தங்கர்கள் காட்டி குரோால்
(Karl Graul) என்பாரும் உறாய்ஸிஸ்டன் மே கோந்து
கூறகாம். கர்த்துரோாலி விளோன் திட்டியாட

“ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1854 ஆம் ஆண்டில் ஸளியிடப்பட்டதை குறிப்பிடத்தக்கது. சேநா உங்களின் தால் அமெரிக்காவிலுள்ள ஒறந்து பள்ளிலைக் கழகத்தின் பிரசரமாக வெளிவிட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டிலுள்ள தந்மடுர ஆட்சை சேநாஉங்கள் டலின் சீனான்போது மொழிபெயர்ப்பை மறுபிரசரம் செய்து விட்பதை செய்தது. இதுவே சேநாஉங்களின் விடுதலை நேர்மைக்கும் துண்மை நடைத்திற்குக்கும் சாக்கு கவனித்து விடுதல்.

இவர் 1852 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க ஒரியன்டல் ரொட்டிட்டிக் காரிட்டிக் கட்டுரையொட்டிலே, தென்கூடு கட்டுடம், மலையாடம், காலைம், முதலை தமிழ் மூலத்தை கொண்டுள்ளன. என்ற நம்பப்படுகின்றது. எனக்குறிஞர். ஒறந்து நீநெரு நிரந்த தால் ஒரியன்டல் எல்லோரா என் (Oriental Astronomer)என்பதாகும். இது “கோதி சாஸ்திரம்” என்ற தாவின் மொழி பெயர்ப்பாகும். இது 1848 ஆம் ஆண்டு மாவிப்பாயினிருந்து அமெரிக்க அச்சக்கீற்று பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மைரன் விள்ளீலைாவும் ஆற்றக் கிணந்த எழுத்தாள் ராகங் கானப்படுகிறார். தமிழ் மக்களின் பன்பாட்டு வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்ளுதல்தான் அல்லது எழுதிய கட்டுரைகளும் கால்க்காடும் பெரிதம் உதவி யுரிகின்றன. டாவியல் மூலமும் தமிழர் பன்பாடு, சமயம் கிடை பற்றி விரிவாட கட்டுரை எடுத்திருக்கின்றார். முன்று கிடை ரிமார் சேந்து Caste in the Island of Ceylon என்ற கட்டுரையை எழுதினார்.

தமிழ் மக்களுடைய பன்பாடு பற்றி அமெரிக்க மிகானரிமார் மேந்தொன்ட ஆய்வு நம்பவர் மத்தியிலும் அத்தெந்தகளிலே ஆய்வுத்தை ஏற்படுத்தியது என்னாம். 1904 இல் வெளிவிட்டது “1800 சிக்கு மூட்டை தமிழர்” என்ற கிராம்க்கிள்கும் செயின்றியாகி உருவாக்கி ஓயின் ஜெட்டையின் கொடர்ச்சியும், வளர்ச்சியும் என்று கூடு கொள்ளலாம். இது இன எழுதிய கட்காபை, வீரகத்தி விசுவநாதரின் புதல்வர்காலர். வீரகத்தி விசுவநாதர் Vela Kellog என்னும் பெயருடன் செயின்றியில் யடித்தங்காலார். செயின்றியில்

ஆராய்ச்சி மறைப் பீர்காத்தி விசுவநாதர் கும்பத்தில் ஆராய்ச்சிக் கர்ணோட்டத்தை வார்த்தை என்னாம்.

முதல் ரிமாரிய் ஆராய்ச்சிகள் வட்டுக்கொட்டைச் செயின் ரியின் பலவிட நால்கள் தோன்றுவதற்கு வழிகுட்டது : 19 அம் நால்களிடம் பிறப்புத்தயில் தெள்ளிலீயாலில் ஏட்பட்ட வளர்ச்சிகள் வட்டுக்கொட்டையில் தொடர்ச்சியேக்கத்தில் தொடர்ச்சியாகவே தெள்படுகிறது. வரலாறு, அளவையில், காச்சியில், வானசாஸ்திரம், வைத்தியம் ஆகிய நிறைகளின் சிறந்த நால்கள் பல உருவாயின. அகராதிகள் தொகுக்கப்பட்டன. பத்திரிகைகள் பல ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பழைய நால்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டன. 19 அம் நால்களிட தமிழ் மற்மறைர்ச்சிக்கு வெள வழி வருகிறது.

வட்டுக்கொட்டை செயின்ரியன் 19 ஆம் நால் முனிக்கலே மேனுக்களில் முக்கிய யெல்களாகக் குடும்பப்பட்ட புனியில், ஏராலை, வானசாஸ்திரம், அளவையில், கால வாராய்ச்சி, மர்மியில் என்பவை நிறை ஆக்கிலீதிற் போதிட்ட வந்தார்கள். ஒவ்வொரில் சில நிறைகள் யாழ்ப்பாடு மக்க ஞக்குப் புதியவை செயின்ரியின் மாணவர்கள் பலருக்கு வெறிநிலை தமிழிலே வழங்குவதற்கு ஆக்கம் பிரந்தால் மேற்கூட்டுக் கலைகளைத் தமிழில் வழங்குவதற்காக துறைப்பட்ட ஒக்க அளவு ராத இயக்கன. நிலைநாட்டியவர் ஆற்காட்ட சூலா சிலம்பிள்ளை ஆவார். பாவகர் சரித்திர தீபம், வானசாஸ்திரம், ராதாராத தீகாசம், என்புள கீர்தி எழுதிய நால்களிலே நிலை சிறந்தவை.

ஆர்ஜாக்ட் சூலாசிவம்பிள்ளையிடி சக மாண்புதான் கரையுள் விசுவநாதர் பிள்ளை, ஜூரம்மயா எவ்ர்ட்ஸ் கலைச்சபைப்பிள்ளை, நெவில் ஸிடம்பரப்பிள்ளை எதிரையாரம் மேற்கூட்டுக் கலைகளைத் தமிழில் வழங்குவதில் ஒராவு வெற்றி கர்குள்ளார். நெவில் ஸிடம்பரப்பிள்ளையிடி நியாய விளாச் சும் 1850 அம் ஆண்டில் வெளிந்தார். செயின்ரியிடி பழைய மாணவரும் ஆசிரியராகவும் சிறந்த வைமான் கதிரவேற்பிள்ளை அளவையிலில் ஒர் நால் எழுதியிருக்கிறார்.

தா ராம் 1862 ஆம் ஆண்டு "நெர்க்க சூடாமனி" என்ற பெயருடன் வெளியிட்டது.

கருவேல் விசுவநாதபிள்ளை அவர்கள் வீசகவிதம் அங்கே அல்லீபிரா என்பதைத் தமிழ் மக்களுக்கு விளம்பும் முறையிலே அவர்களிடையே வழங்கிய மறபுடு சொற்றெடுத்து விளையும் இதைக்கியது செய்திக் கொடும் ஆதாரமாகக் கொண்டு சிறந்ததாகு வீசகவிதம் தூாலை எடுத்துற்.

பதிப்புப் பதிப்பிலும் பதித்திரிகைப்பயனிலும் செயினாறு விறப்பிடத்தக்கால் சாலை புதிநிதிகள்தான். உடயதாரகை, பாவியர் தேசர், தீரியாந்தம், எட்பன செயினாறி ஆசிரியர் காளிதம் மாணவர்களினும் கட்டுரைகளைத் தாங்கி எந்தன. அமெரிக்க மில்லன் அச்சகம் 1834 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இயங்கத் தொடங்கியது. இவ்வீசககம் திறில்லை மதப் பிரச்சாரப் பயிக்கே முதன்மை அளித்தல் எனினும் பெருந்தொகையான பொலி தூங்கும் அவர்களும் அவர்களின் அச்சகத்தின் குநீர் வெளியிட்டன. உடயதாரகை இதழிகள், செயினாறி ஆசிரியர்களின் தூங்கள் என்பன வீவீசகத்தில் இருந்து வெளியாகின.

செயினாறி குழுமம் அச்சகக் குழுமம் 19 ஆம் தூங்கும்பிள்ளை திறந்து பதிப்பாசியரான ஸி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களை உருவாக்கின. ஸி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் செயினாறியின் மாணவர்களுள் ஒரு ஏற்ற. இவரின் பயினைய மதிப்பீடு செய்த மனோக்மணி சும்மகு தாஸ் குடியினை சாலைப் போகுத்தமாட்டார்கள்.

"பதிப்புத் தறையிலே முன்னேடியாகவிருந்த நாள்களை குழு உருவாக்கியதைப் போக்கே ஸி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் விளையும் அச்சுழல் உருவாக்கியது என்னாம்."

சென் சமயத்தை வரைக்க வேண்டும் என்றும் கோட்பாடு உடையவராக ஸி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் இருந்தார் என்பதற்குப் போதுமான ஆதாரங்களை அவர்களுடைய ஏலாமீறிக் கான முடியவின் லை. ஆனால் என்கும் இலையற்ற மதிழ் தூங்களின் அவசியத்தை உணர்வதற்கு ஏற்கும்குக் கிறிஸ்தவர்களும் வழிகாட்டிந்து என்னாம்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமின் ரியின் சல்லிட்டிட்டம் யாழிப்பாட்டூப் புலவர்களின் எண்பாங்கின் பெரும் மாற நட்சத ஏற்படுத்தினால், தொய்ப்பட்டிச் சு.விட்டியானந்தன் கூறியவற்றை ஈர்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானதானால்.

"அமெரிக்க மிஹ்டன்ரிமார் பலவகையிலே தேங்கித் திட்டங்களின்கீழ் கல்வி உலகிலே புதை வேட்க ஸயதும் தீர்மையும் நோக்கினையும் பறந்த மனப் பாளையையும் புகுத்திக் கல்விட்டுதையின் புது குத்தித் தீர்மை வாயிலிலே தமிழ் மக்களைக் கொார்த்து, இன்டியிர்கள்."

19 அம் நாட்டியான் புரட்டஸ்தாந்து மிஹ்டன்றி களின் காலம். இக்காலத்திலே கந்தோவிக்க நாடுகள் பலம் கீழியிருந்தமையால் கீழூட்டுதையும் கந்தோவிக்க திருச்சபை பேருக்கத்திட்டு செய்தாற்ற முயயவில் இல். தெளிந்தியால்லும் புரட்டஸ்தாந்து மிஹ்டன்கள் பளியாற் றிய பொழுதியும் அவர்கள் அங்கிருந்த பிராம்பர்ஜ்ஞதும் ஏனைய கல்விமான்களுடையும் தொடர்பு கொள்ள முயயவில் இல். யாழிப்பாட்டிலே மிகவும் எளி பொருத்திய சமூகாயமாகிய மசாக்கசெட் சமூகாயத்திலிருந்து வந்த அமெரிக்க மிஹ்டன்றி மாரும், யாழிப்பாட்டியும் புலவர் பெருமக்குஞ்சும் கந்திரக்கொள்ளும் எாயிப்பு ஏற்பட்டது. கேள்வி 19 அம் நாட்டியான் புது தமிழ் முறையிலிருந்து உர்வதல் அளித்தல்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினி 1855 அம் ஈர்கு டுப்பட்டதைனும் வரி செமினி ரியினில் ஏற்பட்ட விடிவுவகு கிளர்ச்சி தமிழ் நாடு வரலாற்றிலே முர்க்கியமானதாற் டெட்சதை ஒழிக்கின்றது.

உராட்சியின் நாட்காலி.

சட்டமுகாாலி, மனோக்காலி

நி. வெ. காமோதாரம்பிளி இ -

கிரு. ஜய்யு_கோக்கு, 1983.

சதாசினம்பிளி இ., ஆ.

பாவுஜர்_கருத்திருப்பது, 1886.

ଲୋପନ୍ଧରୀ, ଏମ୍.

ஆமைரிக்க மிகுலம் லெங்கயில்
முழு வளர்ச்சி யும். 1983.

ପ୍ରକୋଳ୍ପନିମ୍ବ, ଓପା.

ଶମ୍ଭିତ୍ତି ଛାଇକଣ୍ଡରୀୟ ଦ୍ୱାରିଲୁ ଆମ୍ବାଦ୍ୱାରିଲୁ ପରିଚ୍ଯନ୍ତ ଏବଂ
ପରାମର୍ଶାଯଥିରେ ଦେଇଗଲା । 1970.

Heisington, H. R.

"The Criental Astronomer-
Being a complete system of
Hindu Astronomy, 1948.

卷之三

Tattuwa Kattalai, Sivagnana
potham and Sivaprakasam
Yale College, 1854.

Kopf David.

British Orientalism and the Bengal Renaissance.

Winslow, Miron.

A Comprehensive Tamil and English Dictionary of high and low Tamil. Madras, 1862.

பதித்ரிகைகள்: உடையாராஜகால் (1841-1878); திருவாங்கம், (1833-45) மினங்காரி வெற்றாள்ம், (1816-1878)

கோரிப்பில் மீரி ஒந்துமுடிம்
என ரதிடி கோளை. பிரச்சினையும்

பேராசிறியர் வப்பா. யாழ்ச்சாம்பிள் ஈன.
ஷலைர், புவியில் ரணம்;
யாழிப்பாப்பல்க இகுக்கழும்.

1990 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 20 ஆம் திங்கள்
நெடுஞ்செழியில் இடம் பெற்ற சுக்கிரங்கில்
உற்றிய உரை.

2ம் உரை மகாத்திரீஸ்தீன் வி ஸாஹால் பளவு படுத்தப்பட்டு இரு இரு நாடுகளாக இருக்கும் மிஹாங்க மேற்கு ஜேர்மனிகளை மீண்டும் ஒழியமைப்படுத்தல் விர காரம் சந்தேச அரசியல் அரங்கில் முக்கிய விடயமாக உள்ளது. சோவியத் தெயரசில் இரு திச்கலோய் கோம்புக்கோள் ஆட்சிக்கு எந்த பின்றர் அவர்க் கிழமை செய்த மற்றொர் அமைப்பு, திரந்த தலைமை கொள்கை களால் (Prestorika Glasnost) சோவியத் தெயரசில் சுறக, ஸயாரூகாங்கார, அரசியல் விடயங்களில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்வாயின. இது இதை தொடர்ந்து சோவியத் துணியளிக் கெஞ்சாக்குப் பறப்பொடு ஆற்கு ஒரேராய்பிய நாடுகளில் ஏற்பொக போன்றது, செக்கோ சிலாஷார்சியா, உரங்கேம், கிழக்கு ஜேர்மனி ஆகிய நாடுகளில் கலூக, அரசியல் மாற்றங்கள் அமைத்தியான முறையில் நிகழ்வாயின. குறிப்பாக இந்தாங்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அரசியலில் கொட்டிடலந்த ஏபோக உரிமை இல்லாத போகாப்பகட்சி ஜங்காயக மரபும், சுதந்திரப் பட்டுக்குழம் வாரலாயின.. இம்மாற்றங்களுக்கு உட்படாத பழைய கடித போக்குக் குழேவிய ஜாதிப்பிரி நிக்கலாய் கோவில்கோ கடைப்பிடிக்கு முயற்சிட்டார், இதனால் ஏற்பட்ட மக்களில் எதிர்ப்பு ராணுவர்தினில் அடக்க முயற்றம் தோல்வி கண்டார்.. குழேவியாவில் பெருமளவு உயிர் இழப்பின் பின் வெந்த ஆய்விற்கீட்கூடிய நிக்கெப்பட்டு அரசியல் மாற்றம் ஏற்பட்டது ஏற்பியிட்டதைக்கூற.

மிஹக்கு ஜேரோப்பாவில் அடிமைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் மிஹக்கு ஜேர்மனி மக்களை மேற்கூற ஜேர்மனிக்கு அதிகாவு இடம் பெயர வைத்தது. 1989ம் ஆட்சிக் கிழக்கு ஜேர்மனியில் இருந்த பெறியளில், கட்டுப் பாட்டிற்கு முறையில் ஜேர்மனியர்கள் மேற்கு ஜேர்மனிக்கு ஏற்கெடுத்த கடுக்கமுடியாத நிலையில் கிழக்கு ஜேர்மனி ஒன்றையைத் திறந்த, பேரவீர் சுன்னரப் பல இடங்களில் உடைத்துதறிந்த விட்டது. 1961 இல் சர்வதேச எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் அமைக்கப்பட்ட பேரவீர் சுன்னர் 1989 இல் திறந்த விட்டதைத் தொடர்ந்து தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்டு வரும் நிகழ்ச்சிகள் பிற்கு வைக்கப்பட்ட ஜேர்மனிகளை மீண்டும் ஜக்கியப்படுத்தாமா என்ற கேள்வி

எழுந்தள்ளது. என்மையில் சிறுக்கு ஒருமலியில் உடாந்த சுத்திராதி தேவ்விலில் ஜேர்மன் ஜக்ஷியத்தை விவித கூடம் கட்சிகள் மிசப்பெரும்பால்மே வாக்குகள் பெற்றிருந்தன. எனிலும் ஜேர்மனிகள் ஜக்ஷியப்படுவதை ஏனைய ஜூரோப்பிய நாடுகள் விரும்புமா? ஜேர்மனிகள் மீற்கும் வெறுமெப்பட்டு ஒரு கூட்டுரசாக மாறி பழைய அங்கும் முயற்சியில் நிற்கின்றன? 2ம் உயக மகா யூத்திர்தின் பின்னர் ஜூரோப்பாவில் ஏற்பட்ட எல் கை மாற்றாக்களில் ஏதும் பிரச்சிலைகள் ஏழாமா? மற்றும் ஜூரோப்பாவில் திறுநீர் பலச்சமநிலையில் ஜக்ஷிய ஜேர்மனி மாற்றங்களை ஏற்படுத்துமா என்ற கேள்விகளை அரசியல், வரலாறு, பொருளியல், சிராணுவத்திற்முறை ஆயிலாளர்கள் முன்வத்தை அதற்குச் சாதகமான, பாதக மான கருத்துக்கை கைத்தெழுவிக்கின்றனர். பெப்பின்ஸீயில் ஜேர்மனியின் ஜக்ஷியம் பற்றி நோக்குவேண்டும்.

1870, 1914, 1939 டி ஜௌகுகள் ஜேர்மனிமக்களின் வரலாற்றில் ஜக்ஷிய ஜூரோகாடும். 1870 க்கு முன்னர் பல சிற்றாச்சிக்குருச் கீழ் ஜேர்மனி குந்த போலம் ராஷ்டியா அரசின் கலைமையில் ஓட்டோ பொன் பிஸ்மார்க் கிள் காட்ட உழைப்பான். 2வது ஜேர்மனி காம்ராச்சியம் (Second Reich) உருவாக்கப்பட்டது. பெபுதிய அரசு குறைய காலத்திற்குள் விட்சோமி, சிராணுவத்துப்பதிகாரத்தைகளில் பெரும் முடிவெந்தாம் கர்து அதன் வழியாக விவராயம், வெற்றொழில் எதற்கில் பாரிய அபிவிருத்தி கட்டுடைன் சிராணுவரித்தியில் பலம் பொருந்திய வட்டரசாகவும் மாறியது. ஆயினும், ராஞ்சக்ர் பிஸ்மார்க் கடைப்பிழந்து கொள்கை யுடன் முரண்பட்ட தெளிசர் விளையிம் என்பவர் அவன்றப் பதவியிலிருந்து விடுகிறிப் புதிய கொள்கைகளைக் கடைப்பிழக்க கண்டுர். குடையுற்ற நாடுகளை ஏற்படுத்தவதற்கும், ஜேர்மனி கடற்படை விடைரிப்புக்கும் ஜக்ஷியத்தை கொடுக்கப்பட்டது. இதில் முன்ம் ஜேர்மனி கால்காசு அரசினில் எதிர்ப்பையும், எதிரிக கையும் கேட்கி கொண்டதை ராஜ்ஜர்மீதியிலும் கல்லைப்படுத்தப்பட்டது. ஜேர்மனியின் பெபோக்குகளால் கீட்ட காலம் கடும் பொட்டும்யாளாஞ்சாக குந்த பிரான்ஸ், இங்கினாந்த போன்ற நாடுகள் கூட ஜேர்மனிக்கு எதிராகச் செய்திபட நெருக்கமாக வந்தன. 1ம் மகா யூத்தம் வெட்டித் தோல ஜேர்மனி மத்திய அச்ச நாடுகளுடன்

இல்லிரியா, உறங்கேரி, கருக்கி, பக்கேரியா) இல்லாந்து
 தசநாடுக்கூட்டு (பிரத்தாவியா, பிரான்ஸ், ஜக்கிய அமெ
 ரிக்கா, இந்தாவி, யப்பாரி, சேவியா, மொன்றிக்கேரா,
 போர்த்தாக்கால், பெல்ஜியம்) விராகப் போரிட்டத்
 பேப்போரிக் மத்திய அசை நாடுகள் சோல்வி அடைந்ததினால்
 கிழக்கு ஜரேஷப்பாவின் அரசியல் வரை படக்கிண் பாரிய
 மாற்றங்கள் நிறைவேண்டன. ஆஸ்திரியா, உறங்கேரி, காம்
 நாஜியம், சலைக்கப்பட்டு புதிதாக சிறிய ஆஸ்திரியா, உறங்
 கேரி ஏற்பட்டத் தீவிரம் போன்றத், சக்கோடுகளைக்
 கியா போன்ற நாடுகள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டத்.
 சேவியா, மொன்றிக்கேரா நாடுகள் யுக்கோடுகளைக்கியா
 வின் பகுதியாக மாறின. மேலும் ஜரேஷப்பாவின் பல நாடு
 கள் என்ன மாற்றத்தின்கூடு உள்ளானது. 1870 ல் ஜேர்மனி
 பிரான்ஸ் இடம் இருந்த கைய்பட்டிய அங்காளிலைநேறயின்
 மாகாங்கங்களைப் பிரான்சிடமும், சிஸ்லெவிக் - ஒன்லைநை
 மாகாங்கத்தின் ஒரு பகுதியை டென்மார்க்கிடமும் யூபென், மல்
 லோடேஷன்மாற்கே ஆசியவற்றை பெற்றியத்திடமும் இழந்தத்.
 திறக்கிண் போன்ற மீன் உருவாக்கப்பட்டு ஜேர்மனி பரப்பு
 நடாக போன்றிக் கடல்க்கு வழி கொடுக்கப்பட்டதால்
 ஜேர்மனியின் நிலத்தொடர்ச்சித் தட்டைமை உடன்டிக்கப்பட்டு
 திறக்கு பிரங்கயா தலையிட்டாக யாறியது. மேலும் ஜேர்
 மனி தடவு சுர்க்கிய மாறிலத்தின் கிழ பகுதிகளைப் போன்ற
 தீடும் இழந்தது. போன்றிக் கடலோர நகரமாக டாஸ்
 ரிக் ஜேர்மனியில் இருந்த பிரிக்கப்பட்டு சுதந்திர நகரமாக
 கப்பட்டது. மெம்பாந்து கணித்த உதிர்வெளியாவிற்கும்
 ஜேர்மனிக்கும் இடையின் பிரச்சினை உருவாயியும்

1ம் மகா யுத்தத்தின் ஜேர்மனி சோல்வியுற்றும்
 இடை விளைவாக குறிப்படத்தக்க நிலப்பரப்பையும் மக்களை
 யும் போன்ற மூந்தாடி 33 மீல்வைச் செல்லாத நட்ட
 ஈட்டுத் தொகையையும் சேர்நாடுக்குக்குச் சொல்லத் தேவேடிய.
 தாகவிருந்தது. யுத்தத்தின் சோல்வியுற்றுபோன்ற ஜேர்மனி
 ஜக்கியம் பாராக்கப்பட்டு, முடியாட்டியின் இருந்த ஏர்
 குடியரசாக மாறியது. 1ம் மகாயுத்தத்தின் சோல்வியுற்று
 வம் அதைப் பிடி நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட அயர்ச்சியை நிலை
 நிறிக்கவிடும், பழைஞ்சும் பிடிடவியலும் இயிய கொறவைத்தை
 மீட்டும் நிலைநாட்டவும்கேள்வியை சோசவிச கட்சி (Nazi)

அடோம்பிட்டரின் கலையில் ஓட்சியை பிட்டு சில காலதீர்த்தர் கடுமையான சர்வாதிகார அட்சியை ஏற்படுத்தியிரட்டி கூட யூட் எதிர்ப்பு நடவடிக்கையையும் மேற்கொண்டார். குறிய காலதீர்த்தில் ஜெர்மனியின் பொருளாட்சியில் பலத்தோடு அதிகரித்து தெளிவாக உலகின் மீற்றும் விழாக்காக மாட்டியிருந்தது. 1938 ல் ஜெர்மனியாவைத் தாங்கள் இருப்பதைக் கொண்டார். பின்னர் ரெக்ரேகாசிலாவாக்கியாவின் சுடோச்சலாந்தில் ஜெர்மன் மக்கள் பிரச்சிலை காட்டி சிலாவாக்கியா நீங்களாக செக் பகுதியை இருப்பதைக் கொள்ளார். 1939ம் ஜெரு செப்ரெம்பர் 1ம் ஸிச்ரி போக்கு என்கு எதிராக மேற்கொண்ட பிரிட்டிஷ்ரெக் (Blitzkrieg) யுத்தம் 2ம் மகாயூத்தித்திரு வழி வருத்தது.

2ம் மகாயூத்தித்திரு விளைவாக மிசப் பெரிய அளவில் ஜெர்மனி பர்திக்கப்பட்டு, கூடால்லியுற்று. திபந்தெனியர்த் துறையில் சுராண்டாக்கப்பட்டு, 1945 ல் யுத்தத்தில் பங்கு கொண்ட சேர்தாடுகளான பிரிட்தானியா, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ரஷ்யா ஆகிய யாஸ்டா, பொட்டிடாம் உடன் படிக்கக்கூடிய மூலம் ஜெர்மனி குறித்த சில தீர்மானங்களை எடுத்தன. ஒரு மக்களை ரொஞ்சுவத்தைக் கலைத்தின், அதன் உள்ளார்ந்த யுத்த வளத்தை அழித்தல், கைத்தெராயிலைக் கட்டுப்பங்குத்தல், அரசியல், பொருளாட்சியில் அமைப்பைப் பார்முகப்படுத்தல் அந்திய நாடுகளில் ஜெர்மன் கருப்புக்கள் திலைகாரிகாதிருக்கவிடல், மேற்கூற படிப்புக்கள் குறித்த மாதான மாதாட்டில் தீர்மானம் எடுக்கும் வரை பிள்ளையும் முறைகளில் அந்தாட்டை நிற்க விக்கவும், அதனைக் கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசமாக வைத்திருக்கவும் தீர்மானிக் கப்பட்டார்.

நிற்கும் அறைகளாவன :

- (1) எனாவில்பேரிக் கார் உட்பட திறக்க பிரச்சியாவிலை வடப்புத்தையை ரஷ்யாவில் கீழ் விடுவது.
- (2) ஒடர் - நீல் உதிருக்கவாரத்தில் உள்ள செற்றிக் கூறை முறையாக உடப்புத்தி ஒடன் நீல் நகருக்கு திறக்காக உரை ஜெர்மன் பரப்புகளை டார்சிக்

நகர் உட்பட போன்றதின் திருவாசாரத்தின் கீழ் விடுவர்.

(3) ஒடர் - ஈல் நதிக்கு மேற்காக உள்ள ஜேர்மன் பறப்பை நாட்டு ஏலையமாகய் பிரிட்சு ஒன் வொட்டுறையும் வெற்றியான்றுகளான பிரிட்சானியா, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ரஷ்஫யா ஆகியவற்றில் திருவாசாரத்தின் கீழ் விடுவர். ரஷ்஫யா ஏலையத்தின் மேற்கு எல் இல் அரசர் படிக்கலை யுத்தங்களில் அமெரிக்க பிரிட்சானிய படிக்கலை கந்தித்து ரோடாகும். ரஷ்஫யப்படிக் கைப்பறீரிய ஜேர்மன் பறப்புக்குள் பேர்விள் கிரேஷ்சபோஹ் பெரிய பேர்விள் நகரை அங்கில் உடன்படிக்கையின் கீழ் நாட்டு பாங்குகளாகய் பிரிட்சு ஒன்னாகு பாங்கையும் முறையே பிரிட்சானியா, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, ரஷ்஫யா ஆகிய நாடுகளின் திருவாசாரத்தின் கீழ் விடுவர்.

மேலும் ஆஸ்திரியா ஜேர்மனி இணப்பை (Anschluss), விடுவர்த்த ஆஸ்திரியாவை விடுவ இலையாக்கப்பட்ட நாடாகப் பிரிட்சானியாவும் அமெரிக்காவும் ஏற்றுக்கொண்ட போஹ் ரஷ்஫யா தொடர்ந்து அங்கு திலைக்காங்கு கிரேஷ்சு. அஸ்திரியாவையும் அதன் தலைநகரான வியன்தையும் முறையே நாட்டு ஏலையக்களாகவும் பாங்குகளர்க்கவும் பிரிட்சு அவை நாட்டு ஏல்லைரசகளால் திருவிக்கப்பட்டது. 1955 ல் ஏற்பட்ட சமாஜான உடன்படிக்கையின் படி ஆஸ்திரியா நாடாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்த்து இணயில் சொலியத் தடைகள் அங்கிருந்து வெளியேற்றன.

1945 க்குப் பின்னர் ரஷ்஫யாவிருக்கும் உருபு வெற்றி நாடுகளுக்கும் இடையில் உறுத்து சீர்க்கு இலையாயின் இதனால் ரஷ்஫யா நேசநாடுகளின் கூட்டுத்தைப் பகில்குகரிட்சு வெளியேற்றியது. அதே நேரத்தில் பிரிட்சானியா பிரான்ஸ் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்கு இடையில் ஜேர்மன் விளகா ரம்குறிட்சு உறுது சீராக இருந்ததுடன் இம் உறுது நாடுகளாலும் திருவிக்கப்பட்ட ஜேர்மன் பறப்புக்கருக்கு இடையே யும் தொடர்புகள் வரவாய்க் கூடியப் போக்கால்

ரஷ்டியாவின் திருவாகத்தின் கீழ் இருந்த பாப்புக்கும் ஏனைய மேட்சு நாடுகளுக்குக் கீழ் இருந்த ஒஜர்மனி-பாப்புகளுக்கும் இடையே உறவு நல்வடைந்த வேறுபட்ட முறையில் செல்லுவாயின் ஒதுக்கோட்டு போக்கு பேர்வீன் நகரத்திற்கும் காாப்பட்டது. மேற்கு நாடுகளுக்குக் கீழ் இருந்த பேர்வீன் நகரின் ஒன்றுக்கும் சங்களுக்குமிடையே உறவை விருத்தி செய்த வேள்ளுபுது இவ்விதம் ரஷ்டிய திருவாகத்தின் கீழ் இருந்த என்னுக்கும் கொடையை உறவு குறைவடைந்த சென்றது. 1948 ல் மேட்சு நாடுகளின் நிலைாகத்தின் கீழ் இருந்த பேர்வீனி நகருக்கான போக்குவரத்தை ரஷ்டியா தடைசெய்தபோதும் மேற்கு நாடுகள் வான் வழியாக பேர்வீன் நகர மக்களுக்குத் தேவையான் பொருட்களைக் கொடுத்தது. ரஷ்டியா மேற்கொடை தடை முயற்சியாக எதிர்பார்க்கிறப்பட்ட பல்லிக் கிடைக்காத நால் 1949 ல் தேவை விலத்திற்கு கொட்டப்படு. நீஞ்சு தடைக்காலத்தில் 2 லட்சத்து 75 அயிரத்துக்கு மேற்பட்ட விமானப் பயணிகள் பேர்வீனிக்கு டெம் பெற்றன. எப்பால் குறிப்பிடத்தக்கது.

1949 ம் அம்மல் பிரித்தானியா, கிரான்ஸ், அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் கீழ் இருந்த முறை வள்ளுக்கும் ஒருங்கிணாந்து ஜேர்மனி சமஸ்கிருட்யரசு உருவாயியது. தீவேபாலவே பேர்வீனின் மேட்சு நாடுகளின் முறை என்னுக்கும் ஒருங்கிணாந்து என்னுதிக்கூ மேற்கு பேர்வீனி நகரம் உருவானியது. 1954ல் மேற்கு ஜேர்மனி தொடர்பாரப் பறிக்கு ஏற்பட்ட உடமீபங்களையிடிபடி 1955-ல் நீநாடு முழுமையான அரசாக மாறி இதே ஆண்டு வடத்தினாந்திக் கூப்புத்தே அமைப்பில் சேர்ந்த கொட்டப்படு. 1957 ல் சாரில் (Saar) எடுத்த குறுத்துக் கூப்பில் மூவாக மீ மாகாணம் மீற்கும் மேற்கு ஜேர்மனியின் பகுதியாக மாறியது. மேற்கு ஜேர்மனியில் ஏற்பட்ட மாற்றம் போல 1949 ல் ரஷ்டியாவின் கீழ் இருந்த விலை ஜேர்மனி ஆந்தாயரக்கு குடியரசாக மாறியது. 1953 டிக் கூஞ்சுமையரசு ரஷ்டியா விடம் இருந்த மேலும் அதிகாரங்களைப் பெற்றதுடன் 1955ல் வர்சோ ஒப்பந்த அமைப்பிலும் சேர்ந்த கொட்டப்படு. வீவிகு ஜேர்மனி அரசுகளும் பல்ப்படியாகக் கர்வநேச அங்கீகாரத்தைப் பெற்றதொடர்ந்து. அரம்பத்தில் ஜேர்மனி ஆந்தாயரக்கு குடியரசை அங்கீகரிப்பதில் பல நாடுகள்

யெச்சம் காட்டின. 1973ம் ஆண்டு இரு ஜேர்மனிகளும் ஒர்த்திய நாடுகள் சபையில் அங்கத்தைம் பெற்றன.

1937ம் ஆண்டு இருந்த ஜேர்மனி (Third Reich) நாட்டு நிலப்பரப்பில் மேற்கூர பேர்ஸ்ட் உட்பட மேற்கூர பேர்ஸ்ட் உட்பட மேற்கூர ஜேர்மனி 52.8% நிலப்பரப்பையும் கிழக்கு ஜேர்மனி 22.9% நிலப்பரப் பையும் கொண்டிருக்க, ஒட்டர் நீலகிரிக்கு கிழக்கே போலாந் திட்டம், ரஷ்யாவிடமும் இருந்த நிலப்பரப்பு 24.5% உள்ளது. ஜேர்மனியின் பொருளாடாரம் புதிதாக்கில் கீட்டின பிரிவைக்கப்பட்டும் அதனால் தகரம்கள், விராமங்கள் நிர்வலமாக்கப்பட்டும் கிழக்குப் பிரதேசத்தில் இருந்தப் பிழக்கு ஜரேராப்பிய நாடுகளில் இருந்தப் பேர்மனியர்கள் மேற்கூர ஜேர்மனிக்கு வட்டச்சிக்கணக்கில் இடம் பெற்றிரு வேளையில் மிகக் குறிய காட்டில் உலகம் வியக்கத்தைக்கூட வகையில் மேற்கூர ஜேர்மனி தனது பொருளாடாரத்தைக் கட்டிறுப்பியிருந்தப் பிரிவையில் போர்தியில் வரைந்து எங்காந்த் என்பதற் 1950 களில் முக்கியமாக இருந்தார். 1950 களில் ஜேர்மனியில் ஏதாறிலான் பற்றிக்குறை காரணமாக கடுக்கி போர்த்துக்கூடு, தீந்தாலி, பூர்வாளிவாசியாக போன்ற நாடுகளில் இருந்த அதிக ஏதாறிலான்ரிக கிண் ஜேர்மனி ஏற்றுமைத்துதான். இதே போதிரு ஜேர்மனியில் மக்கள் ஏதாகையில் அதிகிட்ட ஏதாறிலான் பிறங்களைப் 5%க்கு மேல் உள்ளனர்.

20ம் நாற்றுட்டின் முதல் அதரப்பகுதியில் உரக சமாதானத்துக்கு அச்சுறுத்துவாக ஜேர்மனி விளங்கியிரு டி 1ம், 2ம் மகாட்டித்துங்களில் பங்கு கொட்ட முக்கிய நாடாடாம். இவ்விரு புதிதாங்களினுக்கு இலட்சக்கணக்கான போந்திர்க்கும் யொரு மக்குக்கும் போரிம் போர் விளை ஏப்பாம் இருந்தும்னான்ற். 60. உட்சம் பூதமக்கள் (Holi cast) நாளிகளாகு கொல்லப்பட்டனர். இயற்கை எல்லையற்ற ஜேர்மனியின் அமைப்பின் காரணமாக, அதன் ஏற்காற் றில் அட்டை நாடுகளுடன் நிலப்பிரச்சினை காரணமாக அடிக்கடி பிரச்சினைக்கு உட்பட வேண்டியதாயிற்று. ஜேர்மனியின் சிறிய அயல்நாடுகளான பெஸ்தீயம், எக்காம்பேர்க், யெம்மாந்துக், நெச்சுகாந்து யோன்ற நாடுகளில் இறைவை நட்குதிக்கூட்டுத் தே ஜேர்மனி மதிக்காரம், இவைகளின் சில

வந்திட்ட டுரிதைக் கொள்கையை மதிக்காமல் செயற்பட்டு இருப்பதும் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். ஜேர்மனிகள் தென்றை டடவச்சுகைகளை எடுக்கவுடன் கு ஜேர்மனியும் ஜக்கியப்படுவதை ஜீராப்பிய நாடுகளும் உடை நாடுகளும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஜக்கிய செயற்பாட்டுத்துறை புதிய பிரச்சினைகள் நோய்களுக்குப்பதம் ஜேராப்பாவில் தமிழ்பார்னா ஸ்திரத்துமை தொடர்ந்தும் பேறப்படுவதம் உடை யாக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் ஜேர்மனிகள் ஜக்கியப்பகும் போது 80 மில்லியன்க்கு மேற்பட்ட மக்களைக் கொண்ட பழம் பொருந்திய பொருளாஷாரத்தையும், உயர்ந்த விரிகாடாக தொழில்துறையும் பெற்ற நாடாக அடி ரூப்பதாகும் தீதகைய பொருளாஷாரத்தை, விரிகாடாக தொழில்துறைப் பிரதை தொழில்துறை அழிவு மூலம் சிகிஞ்சிகளும் பயன்படுத்தக்கூடிய சந்தேப்பம் பிள்ளை நோய்தாம். ஜக்கிய ஜேர்மனியே சொவியத் தமிழரசுக்கு அடுத்து ஜேராப்பாவில் கூற மக்கள் தொகையைக் கொடித் தாடாகத் திட்டமும். அடித்து, ஓரளை தான்திரியம் தொழில்கூடமாகத் திட்டமும். தென்றை ஜேராப்பிய நாடு கள் குறிப்பாக ஜேர்மனியின் அய்ச்சாடுகளுக்கும் ஜேர்மனிக் கும் கூடியிலான பிரச்சினைகளுக்கும் கீர்வு கூரு அதை அப்படியெல்லோயே ஜக்கியதோக்கு உடன்பட வேண்டும். ஜேர்மன் மக்காக்குச்சுக் கூய நிர்஗ாய உரிமை ரூப்பதா மறுக்குமியால், எனிலும், அந்தகால ஜக்கிய மூலம் திட்டம் பிட நாடுகளுக்குப் புதிய பிரச்சினையைத் தோற்றுவிக்கூக்கடாம். ஜேர்மனியின் ஜக்கியதீநை ஏனைய நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்ட பின்னால் ஜக்கிய செயற்பாடுகள் தொடர வேண்டும். ஜேர்மன் ஜக்கியம் ஏனைய நாடுகளுக்கும் சந்தேகமிக்கைகளை கொண்ட மக்கியமாகும்.

2ம் உடை மகாஷ்தத்தீவி பிள்ளை ஏற்பட்ட எல் தை மாற்றங்களில் புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட தட்ட அளிக்கப்படலாகாத என்பது பல நாடுகளில் கிடைய விடுவதையில்லை. திட்டமாக சொவியத்துப்புறும், போன்றும் எல் தையில் மாற்றம் செய்ய விண்கமாட்டிடா. தந்தோட்டு எல் தைகள் ஒரு சமாஜான மகாநாட்டில் அங்கீகரித்துப்படவேண்டும். ஏற்பட வீர்களில் திட்டமிப்பாரு. 2ம் மகாஷ்தத்தீவி பிள்ளை பின்வரும் முக்கிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தாள்ளன.

1. 7 ஆயிரம் சுறுரமைல் நிழாக்கு பிரத்து சியாலின் எடபு படிர்ச்சேர்மனிடம் இருந்த சோவியத்திடம் எகாஞ்சு அப்பட்டுள்ளது.
2. போஸ்த்தில் (curzon) குரிச் கோட்டுக்குக் குழுக்காகவுள்ள 69, 860 சுறுரமைல் நிறப்பறப்பு யோசைத்தியிருந்த சோவியத் உக்கிரேயின் பவண நெசியா ஒடியரசுக்குர் மாற்றப்பட்டது.
3. ஓடர்ந்தீல் நகருக்குக் குழுக்காக இருந்த 38, 986 சுறுரமைல் நிறப்பறப்பு ஜெர்மனியிடம் இருந்த போஸ்த்திருக்க எகாஞ்சுக்கப்பட்டது.
4. 12, 617 சுறுரமைல் நிறப்பறப்பு எகாஞ்சு செக் கோசையாக்கியாவின் ரத்தேஷனியா மாகாஞ்சு சோவியத்திருக்க எகாஞ்சுக்கப்பட்டது.
5. குமேனியாவின் கீழிருக்கும் மொக்டேனியா சோவியத் தீவியத்தில் ஒரு ஒடியரசுகாக மாறியது.
6. 1940 டிச் யோல்டிக்குரடியரசுகளான எல்லோாவியா, கந்திவியா, ஏத்தேனியா ஆனால் மூன்றும் சோவியத் தீவியத்தில் ஒடியரசுகளான மாறியன.
7. பின்லாந்தில் பெற்றீசாமோ மாவட்டம் சோவியத் தீவிர மாற்றப்பட்டது. இதன்பீலீகாந்தீ வட்டங்க கடல் ஏற்றுக்கூடியதும், கடல் வழியியும் இழந்தது.
8. பின்லாந்தில் கீழிருந்த கரேனியன் பிளிஸ் (Karelian Finnish) பிரதேசம் சோவியத்திருக்குக் கை மாறி சோவியத்தில் ஒரு ஒடியரசுகாக மாறியது. பிளிஸ் பிப்பிரதேசம் சோவியத் தீவியத்தில் ரஷ்ய ஒடியரசின் ஒரு பரதியாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.
9. பின்லாந்திருக்க சேர்மதியான வெளிகிராட் நகரின் அயற் பகுதிகள் சோவியத்திருக்க கைமாறின.

எந்தாவே 2ம் உலக மகா யுத்தத்தில் ஏற்பட்ட எல் லை மாற்றங்களை குறிப்பாக ஓடர்ந்தீல் எல் லையப் பல நாடுகள் ஏற்றுள்ளது ஜேர்மனியகும் ஏற்றுக்கொண்டன.

ஒட்டர் நீல போலும்தின் மேற்கு என் லையர்கள் ஜேர்மனி ஏற்றுக் கொண்டும் போட ஜேர்மனி போலுமிருந்து சென்ற ஒரு விடயங்களில் சாதகமான நடவடிக்கைகளைக் கொடுத்து எதிர்பார்க்கின்றன. ஜக்ஷிய ஜேர்மனியிடமிருந்து புதிதாகவால்தான் ஏற்பட்ட உயிர்உடம், சேதங்கூங்கு உட்டாலும் சொராளிருந்தாலும் போலத்தின் குறிப்பாக முனிஸைய ஜேர்மன் பரப்புசளில் வாயும் சிறபான்மை ஜேர்மனியர் நல்லமூற்றயில் போலந்த அரசால் கவனிக்கப்பட வேர்கும் என்பதாகும் கீக்கருத்தை கர்களிற் கூறும்மட்ட ஒட்டால் வலியுறுத்திய பொழுது பேர்களிடையில் மற்றும் நாடுகளிலும் ஜேர்மனியில் நிபந்த்தவைகள் குறித்த சாதகமற்ற கருத்தக்கள் தெருவிக்கப்பட்டதாகி கொட்டார்ந்து மேற்கு ஜேர்மனியில் பாட்டஸ்ருக் டூடர் நீல என் லையை வேறு ஒத்துழும் தொடர்பு படுத்தாத ஏற்றுக் கொள்ளுவாரா.

குழக்கு, மேற்கு ஜேர்மனியில் கலை பெற்றாலாயாறு, அரசியல், பாடகாப்பு, வெளியுறவு போன்றவற்றால் கலைப் பிடித்த கொள்கைகள், பொருளாதார, டோன்னுவ கூட்டுக் கள் அகியன வேறுபட்டவைகள் கூந்து உருவாக்க வாடானாம். மேற்கு ஜேர்மனி முடனாளிடங்களும் சார்பான சுதந்திர ஏந் தூப் பொருளாதாரர் அமைப்பைக் கொண்டும் ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரப் பார்ப்பாக கூடுதலாகக் கொண்டும் ஒரேந்தப் பிய பொருளாதார ஏந்தங்கில் முடிகிய அங்கத்தில் எடாக கிருப்பாடன் சுதந்திர உலகில் பிரதான எழு நாட்டு முனிஸிபல் (club of seven) அங்கத்தில் நாடாகவும் உள்ளது.

அடுத் தேரத்தில் குழக்கு ஜேர்மன் யொருவிடுதையைக் கீட்ட நாந்த அமைப்பையில் மையப்படுத்திப்பட்ட பொருளாதாரத்தைக் கொண்டதாகவுள்ளது. ஒப்பிட்டுரீதியில் ஏதேய குழக்கு ஒரேராப்பிய நாடுகளிலும் பார்க்க, குழக்கு ஜேர்மன் அநீதைப் பொருளாதாரமாட்டுத்தைக் கொண்டுநீதாலும் மேற்கு ஜேர்மன் பொருளாதார உற்பத்தி அளவு திறமைடன் பெப்பி முடியாத பேர் சோவியத்தியில் முருகிய பார்க் குழக்கும் கொமிக்கொள் பொருளாதார அமைப்பில் அங்கத்திலும் பெற்றுள்ளது. ஒக்லை கடந்த 45 வருடங்களாக வெறுபட்ட பொருளாதார முறை, பிழை யமைப்பு உறவுகளைக் கடைப் பிடித்துவிட்டு ஒரு ஜேர்மனிக்கும் மீண்டும் ஜக்ஷியப்படுத்து மிகக் காலமாக ஒருக்கும் என கருதப்பட்டது. எனினும் குழக்கு ஜேராப்பாவிலும் குழக்கு ஜேர்மனியிலும் ஏற்பட்டு உரும் கலை - பொருளாதார மாற்றங்களால் ஒரு ஜேர்மனி கடினமும் சீனப்பா அமைபாக ஒருக்கும் எனக் கருத

இடம் கிட்டி. ஒரு பொருளாதார அமைப்புக்குண்டும்
 ஒருவரை ஒன்று இரையுபுத்தக் கடிய பட்டபைப் பெற்றினன்.
 மேற்கு விழுக்கர ஜேர்மலிகள் ஒன்றுமைப்பயும் சொல்லு
 கூக்கியப்பட்ட ஜேர்மலி இயல்பாக ஜேராப்பிய பொருச்
 சந்தை நாடாக யாழி எதியரம், இந்தான் யாப்பு
 விதிமுறை மேற்கு ஜேர்மலியில் அடிப்படைச்சட்டத்தில் இருக்க
 கின்றத என்பது இந்தாநம். அதை ஏனைய ஜேராப்பிய
 பொருச்சந்தை நாடுகள் விழுக்கர ஜேர்மலீ பகுதி பொருச்
 சந்தையில் ஒரு யருதியாக ஏற்றுக்கொட்ட பொருச்சந்தையில்
 சிறு விதிகள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கருதுகின்றன,
 மேலும் மலிவான, தாரக்குறைவர்கள் விழுக்கர ஜேர்மலீ
 யோருட்கள் பொருச்சந்தைக்குள் எந்தாவிருமென ஜூம்
 கொள்கின்றனர். மற்றும் பொருச்சந்தை பொருளாதார
 பட்புக்கர ஏற்ப விழுக்கர ஜேர்மலீ பகுதி பொருளாதாரம்
 மத்தீர்மைக்கூப்பட வேண்டும். இந்தகைய யாசீர் அமைப்பு
 மற்றும் விழுக்கர-மேற்கு ஜேர்மலிகளுக்கிடையில் காலப்படும்
 பொருளாதார ஏற்றி காழ்க்கு கொடிய 10 ஆண்டுகள்
 எடுக்கலாமென்றும் கருதுகிறது. ஜேர்மலியும், பொருச்சந்தையும்
 விழுக்கர ஜேர்மலியில் அபிவிருத்திக்கு பிரதேச அபி
 விருத்தி விதியிலிருந்த கடிய தொகை ஒருக்கலேண்டிய நிலை
 உருவாக்கலாமென அஞ்சப்பயுமின்று.

இராணுவக் கட்டில் மேற்கூர் ஜேர்மனி நாட்டோலிலும் சிறுக்கு ஜேர்மனி னாச்சோ அமைப்பிலும் இருக்கின்றன. நாட்டோலில் அமெரிக்காவுக்கு அடுத்த மேற்கூர் ஜேர்மனியை உக்கிய நாடாக இருக்கின்றது. இதனால் நாட்டோ அமைப்பில் மேற்கூர் ஜேர்மனி பின்னர் ஜக்கியப் பட்ட ஜேர்மனி அங்கத்திற்கும் பெற்றிருக்க வேண்டுமென அமெரிக்காவும், மற்றும் மேற்கூர் நாடுகள் விரும்புகின்றன. போன்ற சுட ஜேர்மனி நாட்டோலில் அங்கத்திற்கும் பெற்றிருப்பது தனிக் குாஷ்காப்பிற்கு தங்கிடத் திடைக்கின்றது. ஜக்கியப்பட்ட ஜேர்மனி நாட்டோ அமைப்பிலிருந்து விலை நடுநிலையரசாக இருக்கவேண்டுமென ரச்சயா விரும்பினும் கீக்கருத்து ஏற்றிட ரச்சயா 1950 களில் கொட்டிருந்த கட்டிட நிலையை ஒப்பொழுது காந்தித்தியுள்ளதாலாம். ஜேர்மனில் கீறிவிடல் ஜனதாயரக்கட்டில், ஜேர்மனி மேற்கூருடையுடன், நாட்டோவுடன் நிருக்கமான உற்பை கொட்டிருக்க வேண்டுமென விரும்பும் ஓர் ஈராசாவிச

ஜவநஸயக கட்சி ஜேர்மனியிலிருந்து அந்திய நாடுப்புக்கார் யாழிம் ஜெளியேற வேஞ்சுமெற்றும் சுதந்திரமான நாடுகளை நாடாக இருக்க வேஞ்சுமென விரும்புகிறா.

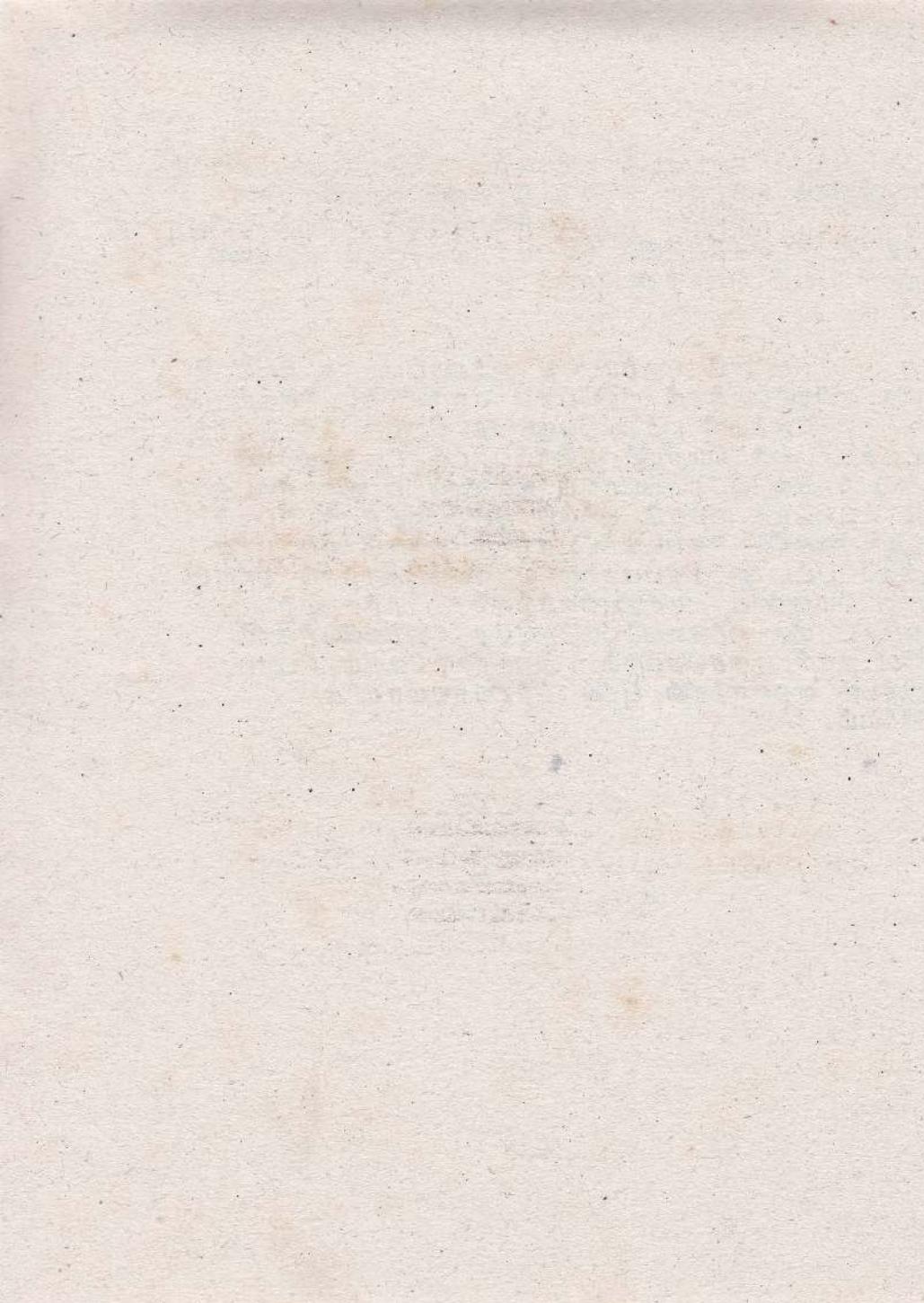
சிற்கு ஜேராப்பாவின் பொருளாதாரம் நல் வூந்து இருப்பதனால் அதை மீங்கூட்டச் செய்து பெறும் தொகையான பாலும், சொழில் தட்பவும் தேவையாக இருப்பதால் வெற்றையும் மேற்கு உலகத்திடம் கூந்த கூப் பாக் மேற்கு ஜேர்மனியிலிருந்து பெறவேண்டியுள்ளது. நீத் தார்க்குஞ்சுக்குத் தேவையான யெந்திரங்கள், உயர் தொழில் நட்புச் சாதனங்கள் தரமான நகர்வுப் பொருட்களை ஜேர்மனியே கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் உள்ளது. தென்கு ஜேர்மனி நடை பொருளாதார, தொழிற்சாலை, பாபலம் ஆயியவற்றின் மூலம் சிழுந் ஜேராப்பிய நாடுகளை தாங்கி செல்வாக்கின் கீழ் கொர்குவ ரக்கூடிய பாப்பைக் கொட்டுகிறது. ஏந்தனவே சோவியத் தேவை, பேணந்த வோத்து நாடுகளுக்குப் பெறுமாவு உதவிகளைக் கொடுப்பதற்கு நீதி நாடுகளுக்கும் மேற்கு ஜேர்மனிக்கும் ஒன்றில் உடன்பார்த்தது செய்யப்பட்டு இருப்பதற்க் காரணமாகவேதாக கீழ்க்கூடி கூடிப்பாலும் ஜேர்மனியர்கள் ஜேராப்பியர்கள்காட்டி தங்களை காட்டி மற்படுகிறார்கள் அல்லது மற்றும்ராதிரி ஜேராப்பாவை ஜேர்மனியராகக் கொட்டி மற்படவில்லை. சுமாக ஜேராப்பாவின் 35 நாடுகள் பாரதாப்பு. கட்டுரை மூலமே ஜேர்மனி நாடுகளின் ஜக்தியத்தை எவ்வப்படுத்தி மற்படுகிறதா. மேலும் புத்தக காலத்திற்குப் பின்கொட்டி ஏதிபட்ட எங்கே மாற்றத்தோறிப்பாக ஒடர்ந்து எல் லையை ஏதிபநாக கூறி விட்டனது. மேலும் ஒட்டுமூற்ற டீர்வாக ஜக்தியப்படும் ஜேர்மனி நாட்டோவிட்டுள்ளே சொடர்ந்து நிலைகொஞ்சு இருக்கும். ஆனாலும் நாட்டோவின் சிழுந் எல் லையில் மாந்தும் குத்தகால என்றும், தந்தேபாதைய் நிறுத்து ஜேர்மனிக்குள் நாட்டோ ஒருப்புக்கார் நிலை கொள்ள மாட்டாதென்றும் சோவியத்தின் பட்டாளை நிலைகொஞ்சு இருக்கவூடும் என்ற நிலைப்பாட்டை மேற்கு ஜேர்மனி ஏற்றுக்கொடுக்காது.

ஜக்திய ஜேர்மனி புதிய பல பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்கி கேர்ம உள்ளது. மேற்கு ஜேர்மனி உலகத்திற்கு நிறைச் செய்ப்பதும் நாராமங்க கட்டு வருடம் 7,20,000

ಜೋರ್‌ಮದಿಯರ್‌ಕಾರ್ ಶಿಥಿಕೆರ್ ಜೋರ್‌ಮದಿಯಿಲ್ ರೈನ್‌ಹಂ ಶಿಥಿಕೆರ್
ಜೋರ್‌ರಾಪ್‌ಪಿಯ ಇಂ ಜೋರ್‌ಮಡಿ ಮಡಿಕಾರ್ ಮೆಡಿರ್ ಜೋರ್‌ಮಡಿಕೆರ್
ಟೆಮ್ ಪೆಯರ್‌ನೆಂ ಉಂಗಾರ್‌ಕಾರ್. ಲಿಂಗರ್‌ತುಮ್ ಜುವಾರಿ
ಮಾಧ್ಯತ್ತಾತ್ತಿಕ್ ಮಾತ್ತರಿರ್‌ಮೆ 74,000 ಜೋರ್‌ಮದಿಯರ್‌ಕಾರ್.
ಟೆಮ್ ಪೆಯರ್‌ನೆಂ ಉಂಗಾರ್. ಜೋರ್‌ಮಡಿ ಪಿರಜ್‌ಜಾ ಉರಿಮೆ
ಹಣಿಯ ಶ್ರೀಕೃ- ಮೆಂತ್ರ ಜೋರ್‌ಮಡಿ ಮಕ್‌ಹುಟಡಿ ಶಿಂಗಿಲಿಟ್
ವಿಲ್ ಇಂ. ಪತ್ರಿಯ ಶ್ರೀಕೃ- ಪಿರಾನ್‌ಶ್ರೀಯಿಂ‌ಕಾರ್ ಎರ್‌ಅರ್ಮ್ ಜೋರ್‌ಮಡಿ
ಮಕ್‌ಹುಟ್ ಶ್ರೀಕೃಪಾರ್‌ಪಾರ್ ಎರ್‌ಅರ್ಮ್ ಜೋರ್‌ಮಡಿ ಇಂ
ಮಕ್‌ಹುಟ್ ಪೆರ್ ಕರಣಿಪುಟಪ್ಯಾರ್‌ಕಾರ್. ಇಂತಿಕ್ ಶಿಥಿಕೆರ್
ಜೋರ್‌ರಾಪ್‌ಪಾರ್‌ಇಂ ಪತ್ರಿಯ ಶ್ರೀಕೃಪಿ ಪಿರಾನ್‌ಶ್ರೀಯಿಂ‌ಕಾರ್ ಎರ್‌ಅರ್ಮ್
ಎರ್‌ಅರ್ಮ್ ತಡೆಕ್‌ಹಾಕ್‌ಕಾಂ ಜೋರ್‌ಮದಿಯರ್‌ಕಾರ್ ಜೋರ್‌ಮಡಿ ನಾಟ್
ಖಂತ್ರ ಉತ್ತಮ್ ಪೆಯರ್‌ಹಾಮ್. ಇಂತಿಕ್ ಏರ್‌ಹಾಂ ಟೆಟಿಂಗ್‌
ಹಾಟ್ ಶಿಕ್‌ಹ ಜೋರ್‌ಮದಿಯಿಲ್ ಎರ್‌ಅರ್ಮ್ ಟೆಪ್‌ಪಿರ್‌ಸಿ ಇಂ ಪೋಡ್‌ರ
ಷಂತಿಕ್‌ಪೆಪ್‌ಮ್ ಉಂಟ್. 2 ಮ್ ಉಂದ್ ಮಾರ್ ಘ್ರೀತ್‌ತಾತ್ತಿರ್‌ ಅಧಿಪ
ಪತ್ರಿಯಾಂ ಅಮಂತ್ ಕಾರ್‌ಯಾಸಿಕಾರ್ ಉಂಟ್ ಜೋರ್‌ಮದಿಯರ್‌ಕುಟ್‌ಪ
ಪೋರ್‌ಹಿಯ ಎರ್‌ಅರ್ಮ್ ಉತ್ತಮ್ (Lehansruam) ಗಳಿಬಾಡಿರ್‌ಹುಮ್
ಇಂ ಇಂ ಎಂದ್ ಪಿರ್‌ಸಿ ಇಂ ಶಿಂಗಿಲಿಟ್‌ಹಾಕ್‌ಕಾಂ.
ಮೆಲ್‌ಮ್ ಜೋರ್‌ಮದಿಯಿಲ್ ಹಾರ್‌ಪೋಲ್ ಶ್ರೋಹಿತ್ ಪುರಿಪ್ಯಿಮ್ ಕಟ್‌ಟಿ
ಹಾಕ್‌ಹಾಂ ಅಶಿಶ್ ಶ್ರೋಹಿತ್‌ಹಾರ್‌ಹುಟ್ ಅರಾಸಿಯಿಂ ಅಕ್‌ಹಿ
ಅಂತಿಕ್‌ಹಾರ್ ಶ್ರೋರಿ ಶಿಂತ್‌ರುಮ್ ಪಿರ್‌ಹಾಟ್‌ತು ಮಕ್‌ಹುಟ್ ಜೋರ್‌ಮದಿಯಿ
ಯಿಲ್‌ತು ವಿಂಗಿಯೆ ವೆಂದಿಯಿಂ ಇಂ ಏರ್‌ಯಟಿಹಾ. ಜೋರ್‌ಮಡಿ
ಪಾರ್‌ಹಿಯ ಪಾರ್‌ಹಿಯಿಲ್ ಪುರಿಯಿಲ್‌ಹಾರ್ ಇಂಂಬಿರ್‌ಹಾಂ ಎರ್‌ಹಾರ್‌ರ
ಹಾಯ್‌ಪುಕ್‌ಹಾರ್ ಇಂ ಲಿಂಯೆಡ್‌ನ್‌ಹಾ ಪಿರ್‌ಹಾ ಅರ್ತ್‌ಹಾ. ಇಂತಿ
ಶಿಂಪೆರ್‌ಪೆಪ್ ಶಿಂಯಿಲ್‌ಹಾಹ್‌ಮ್ (1,35,000. ಸ.ತಮಿ)
ರಾಧಿಕಾರ್‌ತ್ ಶ್ರೋಹಿತ್ 80 ಮಿಂಬಿಯಿಂ‌ಹುಮ್ ಇಂಪೆರ್‌ಹಾಡಿ, ಶ್ರೀ
ಹಾಟ್‌ಹಾಕ್ ಕಟ್‌ ಪತ್ರಿಯೋ ಅಂತಿಹಾ ಅಂಕೆತ್‌ಹಿಯಾಂ ಇಯಂತ್‌ಹಾ
ಪತ್ರಿಯ ಅಂತಿಹಾರ್‌ಹಾ ಜೋರ್‌ಮದಿ ವಿಂಲಿರ್‌ಹಾಂ ಮಾರ್‌ಹಿಕ್‌ಹಾಡಿ
ಶಿಂಯಿಲ್ ಇಂ ಇಂ. ಎಂಬಿಮ್ ಸಮಾಧಾರಿ ನಿಂಬಿಮ್ ಕಾಂತ್ ಶಿಂ
ಶಿಂ ನ್‌ಹಾಟ್‌ಹಾರ್ ಪೊಗ್‌ಹಾರ್ ಕಾರ್‌ಹಾತ್ ಶಿಂ ವರ್‌ಹಾರ್ ಶಿಂ
ವರ್‌ಹಾರ್ ಶಿಂ ಶಿಂ ಶಿಂ ಅಂತಿಹಾ ಇರಂತ್‌ಹಾರ್ ಇಂತ್‌ಹಾತ್‌ಹಾ ಪೆರ್‌ಹಿಕ್‌ಹಾ
ಜ್‌ಹಾಯ್‌ಪೆಪ್ ಪೆರ್‌ಹಿಕ್‌ಹಾರ್ ಪೊಗ್‌ಹಾರ್ ಶಿಂಯಿಲ್ ಇತ್ತು
ಎಂಂಬಿರ್‌ಹಾಂ ಶಿಂಹಿಕ್‌ಹಾ ಹಾಯ್‌ಪೆಪ್ ಯಂತ್‌ಹಾಂ.

என்ற அருடம் கூறபவரும் உர்ணார். ஒத்தேபோல் மீண்டும் உகட்டிலைம் ஜேராப்பாவிலைம் ஆதிக்கம் உடையவராக வாழ வேண்டும் என்ற முற்படலர்கள் என்றும் மீண்டும் பழி வாங்கல் நடவடிக்கையில் ஈருப்படலாம் எனவும் ஜேர்மனி ரெதின் பயம் கொள்கிற ரீதார்.

எனின் ஜேர்மனியை ஒக்ஸியப்படுத்த வேண்டும் என்ற முனிநிலைப்பார்கள் கேறிப்பாக சால்ஸீர், கூறுவிடுமெட் ஓந்தெல் ஜேர்மனி ஒக்ஸியப்படுத்த ரெதின் 10 அம்சத்தீட்டுத்தை முன் மொழிநிலை குறப்பாடுகள் ஜேர்மனியில் ஒக்ஸியத்தோல் ஜேராப்பாவும் உடையும் எவ்விட ராட்டிராக் கம் உட்படால் என்றும் மீண்டும் ஜேர்மனியர்கள் போல் நடவடிக்கையில் ஈருப்படமாட்டார்கள் என்றும் ஒரு புதிய ஒக்ஸியப்பட்ட ஜேராப்பாவிலையை விரும்புவிருப்பார்கள் என்றும் உறுதி மொழியை வழங்கியுள்ளர்கள். ஒந்தெயர் நாட்டை மீண்டும் ஒந்தெயமப்படுத்தவதே ஜேர்மனியர்களின் மீண்ட நாள் ஆதசமென்றும். அப் நிறைவேறும் ஸ்பாயின் ஜேர்மனி வராடார்ஸில் புதிய வத்தீயாயமாகலே சிருக்கும்.

ANANDA COOMARASWAMY'S VIEWS ON INDIAN ART

Mrs. Mallika Rajaratnam
Senior Lecturer
Department of Hindu Civilization
University of Jaffna, Sri Lanka .

Abstract of a paper presented at the
monthly Seminar of the Evelyn Rutnam
Institute, on February 16th, 1990 .

" Indian art, not merely Indian
But human and Universal."

Ananda Kentish Coomaraswamy, an eminent scholar of the present century, was born in Colombo on August 22 1877. He was the only child of Sir Muttu Coomaraswamy and Elizabeth Clay Beeby. Ananda Kentish Coomaraswamy combined in him the best traditions of the East and West and represented the synthesis of both cultures. He was a cardinal figure in the 20th century art history and in the cultural interaction between the East and the West. Although a great art critic and art historian, Coomaraswamy was never confined to a particular area academically as well as personally. According to him the study of art in itself is of no value unless it is used as a means to understand the way of life, the pattern of social and cultural developments and the world view of any people in its totality. Hence his writings - about 1000 items - cover the visual arts, aesthetics, literature, religion, metaphysics, sociology and other disciplines. His writings of Indianess will become classics of Indian art because of his profound understanding of Indian tradition and spiritual ideas.

Ananda Coomaraswamy was educated in England, after his father's early death. In his early twenties, after obtaining a first class honours B.Sc. Degree in Geology at the University of London, he came to Ceylon with the intention of surveying its mineral resources. His work was sponsored by the government and

7

his published findings served as a portion of his doctoral thesis in Geology, which won him a D.Sc. at the University of London in 1905. Through his extensive travels in Ceylon on his geological mission he evolved as an art critic and an authoritative exponent of Eastern culture. Coomaraswamy's professional interest in geology waned, he became engrossed in art, literature, religion, philosophy and culture.

The intellectual adventures of Ananda Coomaraswamy started with his "Medieval Sinhalese Art" and "Aims of Indian Art" published in 1908 and ended with "Am I my brother's Keeper" and "Time and Eternity". 1947. Apart from his monumental scholarship Coomaraswamy was master of several languages. e.g. Sanskrit, Greek, Latin, Italian and German. He draws in his writings on Plato, Eckhart, Aquinas, Sankara and Dante to illustrate the Universality of some symbolic themes. In the whole range of cultures he studied, from the most primitive to the Christian, Islamic, Indian and Chinese, he found the tracks of perennial wisdom, of as exemplified by the art traditions of those cultures. Coomaraswamy understood that "society could be saved by art." Ananda Coomaraswamy served in the museum of fine arts Boston, for the last thirty years of his lifetime, from 1917 until his death in 1947. These were his most productive years and the years when his genius and scholarship developed and transformed him from the status of an art historian to that of an art philosopher.

The life of Ananda Coomaraswamy devoted to the task of interpreting the East to the West, and often the West to itself. As Dr. Rajendra Prasad observes, Dr. Coomaraswamy was indeed a rishi who gave to the world a vision of the great beauty of Indian art and revealed to us the supreme nobility of our cultural heritage. He wrote many hundred articles, reviews, and books and contributed to Eastern and Western periodicals of every description.

Universalism and humanism in Indian art.

In his works on Aesthetics, he also sought for the Universal truth found in Indian philosophy and religions. He wrote of the universality of Indian art and philosophia perennis. Ananda Coomaraswamy observes,

" Indian art - not merely Indian but human and universal." (1)

He was truly a universal man with a cosmopolitan outlook. His ideas were drawn from an intimate knowledge and wisdom of the traditional ways of life which are applicable to all forms and expressions of life. Ananda Coomaraswamy was also a masterly exponent of metaphysical thought. A legend in his lifetime he was as much at home with Plato, Aristotle and Aquinas as with Sankara and the other Vedic commentators. He was familiar with scriptures of all religions. He wanted to serve not merely India but humanity and to be as absolutely universal as possible. According to him a race produces great art by its love of art but on account of its love of life.

All art interprets life.

" I do not perceive any fundamental distinction of Art, as national, Indian, Greek or English. All art interprets life."(2)

Indian art was essentially practical. It serves the utilitarian and ideological purposes. For a traditional Indian artist a work of art is the material concretization of his intuitive vision.

Ananda Coomaraswamy felt that each race contributes something essential to the world's civilization - in the course of its own self-expression and self-realization. The essential contribution of India is her Indianness. The heart and essence of Indian experience is to be found in a constant intuition of the unity of all life, and the instinctive and ineradicable conviction that the recognition of this unity is the highest good and uttermost freedom. All that India can offer to the world proceeds from her philosophy. This philosophy is not, indeed, unknown to others - it is equality the gospel of Jesus and of Blake, Loa Tze and Kumi - but nowhere else has it been made the essential basis of sociology and education.(3)

Ananda Coomaraswamy wanted to reconcile the ideas of "Spiritual East". But it is not only in philosophy and religion but also in Art that Asia and Europe are united. Where the Indian mind differs from the average mind of modern Europe is in its views of the values of philosophy. In Europe and America the study of philosophy is regarded as an end in itself;

Set in India philosophy is the key to the way of life or vision of reality and Indian art evolves from her philosophy which is basically universal and humane. Indian art is specifically human and universal according to Ananda Coomaraswamy. Universalism is the eternal theme of Indian philosophy and art. The Isavasya Upanishad says:

"The wise man who perceives all beings as not distinct from his own self at all, and his own self as the self of everybeing - he does not, by virtue of that perception, hate any one."(4)

This is the final aim of Indian philosophy and life. Coomaraswamy had intended to devote his years of retirement to contemplative discipline, but he died shortly before retiring from museum of Fine Arts. In his 70th Birthday address he revealed the same universal truth.

"I ask you also to say "Good bye" - equally in the etymological sense of the word, and in that of the Sanskrit Svaga, a salutation that expresses the wish 'may you come into your own', that is may I know and become what I am, no longer this man so-and-so, but the self that is also the being of all beings, my self and yourself."(5)

Ananda Coomaraswamy had a very deep understanding of the universalism of Indian Philosophy and Art.

He shows this perennial wisdom in the Christian Art as well as in Communism. "Now

what is Christian art all about? About man; not man individually but man universally. As Fekart expressed, "Human nature has nothing to do with time" (6)

" How many of our 'Communists' I wonder, realize that the reference of 'the common man', communis homo, was originally not to the man in the street as such, but to the immanent deity, the very man in everyman."(7)

According to Ananda K. Coomaraswamy the art of India differs from that of Christian Europe neither in principle nor in essential content, but only in local colour and specific phrasing. Every perfected Aesthetic experience is a participation in this true vision of the self and all things as they are therein. For Ananda Coomaraswamy Human culture is a unitary whole, and its separate cultures are the dialects of one and the same language of the spirit.

Idealism in Indian Art.

Indian Art is idealistic in character and aim. "The aims of art have been very various at different times and in different places. The aims of Indian art, as Indian culture in general have changed less than the aims of art elsewhere, a fact not so much due to the supposed conservatism of India, as to the fact that Indian civilization and culture are founded upon a rock." (8)

Coomaraswamy's approach of Indian art is idealistic and monistic. He succeeds in following

our attention not only the ideals of Indian art but also ideals implicit in the Indian way of life. The human ideal is infinitely complex. Indian art like every other aspect of culture is influenced with religious ideas. The consistent Indian aim has been to represent the ideal and not the phenomenal appearances. The mere imitation of nature is not attempted by Indian artists. The revelation of idea underlying each sensuous appearance has been the concern of Indian artists. They concretize the vision arrived at by inward contemplation.

In India, the relation between art and religion is a matter of perennial interest. The life eternal is not the life beyond time, but is the life of recognition here and now, of all beings in the self and the self in all beings. Coomaraswamy's approach is platonie as well as upanishadic as he speaks of an ideal art realising an ideal. Following Vishvanatha's "Sahitya darpana", Coomaraswamy arrives at the conclusion that religion and art are 'names for one and the same experience of intuition and of identity between the self within and the self beyond. This view was shared by neo-platonists. Goetha, Blake, Schiller, Clive Bell and even Croce. Art experience is similar to the experience of absolute. Artistic beauty, being a product of idealization, is free from all limitations and the realization of the separation between the absolute and the phenomenal world is essential for art. According to Ananda Coomaraswamy, Indian art is essentially idealistic, mystic, symbolic and pragmatic. Indian art

gives the abstract theory to the practical life. It constantly represents the oneness of the self, the cosmic and infinite. All expressions whether human or revealed are directed to an end that is over and beyond the fact of expressions.

A work of art is ethical because it is a means to a good state of mind. Ananda Coomaraswamy observes that a work of art has immense ethical value because it provokes aesthetic contemplation. He quotes Aristotle - "The general end of art is the good of man".(9) He also says "Beauty coincides with truth."(10) His views express the Indian traditional philosophy and scholastic philosophy of art. In Indian thought, the concept of beauty comes from the metaphysical concept of 'Ananda' which is pure delight. According to Upanishads the highest reality is described as Sat Cit Ananda (pure existence, pure consciousness, pure bliss) (11), or Satyam, Sivam, Sundaram (Truth, goodness, and beauty). As Ananda Coomaraswamy observes beauty, goodness and truth are aspects of a single principle - as aspects they can be separately discussed. But as the modes of same reality they are one.

Indian art is an imitation of highest reality.

Indian art is not an imitation of imitation but imitation of highest reality. Plato conceived only an imitative art, a shadow of shadows; he did not imagine the possibility of the artist's direct approach by imitation to the more profound reality. He perceived that the art of his own time was not

in the highest sense religious, he saw that it was not built on any deep metaphysical idea. Greek art i.e. classical Greek art or sculpture has no touch of mysticism. Coomaraswamy says, 'Imitation' a word that can be easily misunderstood as St. Thomas Aquinas' Art is the imitation of nature in her manner of operation, can be mistaken to mean that, that is the art that is 'truest to nature', on the other hand, in that nature 'to find which' as Meister Echart says ' all her forms must be shattered.'

In Indian tradition 'likeness' is not a copy but an image akin and 'equal' to its model; 'ad-equate' symbol of its reference. The eternal model or symbol of highest reality or ideas are possible only by contemplation. Contemplation is the basis of the creative art.

Symbolism in Indian Art

Indian art always employed symbols which were accepted by tradition and convention. Symbolism and imagery, the purest form of art, is the proper language of metaphysics. The symbolic language of art is closer to ritual and myth. Like any language, art too is complex and full of resources for the expression of both abstract and concrete ideas. The artist can express his innermost thoughts and feelings only in the particular form of art he has chosen. Indian art has been organic fusion of religious, aesthetic

and scientific stand points. This synthesis realised best in the image of Nataraja - Lord of Dance, where time and timelessness are reconciled.

Symbols are the universal language of art. Their content is metaphysical. The symbolic form have a spiritual significance because they transmit a knowledge of cosmic analogies. Indian images with many arms have evoked many unsympathetic remarks from Western scholars, though not from western critics. As against this criticism, Coomaraswamy offers a brilliant defence characterised by rare insight into the nature of art. Symbols cannot be studied apart from the references they symbolize.

Indian art as 'Yoga' or aesthetic-contemplation.

There is a close connection between art and yoga in India. The yoga philosophy of India is applied science of Psychology and profoundly influenced the whole development of Indian culture. Coomaraswamy observes that vedic texts and 'yoga' did have a powerful impact on the development of art in India. Indian traditional artist is to be expert in contemplative vision. 'Yoga' aims at mental concentration and a means of achieving harmony or unity of consciousness. 'Yoga' contemplation is the basis of artistic creation. Coomaraswamy quoted the Sukranitisara IV 70-71, defines the initial procedure of the Indian imager. When the visualization has been realized set to work. (12)

The most essential part of artistic creation is the contemplative form is apprehended. Almost the whole philosophy of Indian art is contained in the verse of Sukracharya's Nitisara sukra which enjoins this method of visualization upon the imager. In order that the form of an image may be brought fully clearly before the mind the image maker should meditate, and his success will be in proportion to his meditation.

The posture of a yogi was considered to be the ideal one for representing the Buddha. This ideal figure came from creative imagination of the artist. Enlightenment and emancipation are sought through meditation. This being the nature of yoga, the figure of a sacred yogi came to be associated with the Indian ideal. The interpretation of the Buddha image is one of the finest contribution made by Coomaraswamy.

Art as a form of knowledge.

Indian art, observes Coomaraswamy is cognitive. All art is a form of knowledge. Since art employs the language of symbols, the significance of art is determined by the tradition in which it has emerged. In Indian sense all highest knowledge and all truth are absolute, and infinite, and not to be created but to be found; intuition, the method of direct perception over the intellect regarded as a mere organ of discrimination.

Art is a kind of intuitive knowledge. Art is essentially communicative; and also the purposes of art being human, in arguing that what is to be communicated, should have intellectual and moral value. Art experience is self evident and apriori truth. It needs no external proofs. Spiritual beauty is universal, certain and intuitive knowledge in Indian tradition. Art experience should be considered as the highest knowledge or truth. The intellectual and intuitive arts are very means of enlightenment. Aesthetic contemplation is not merely intellectual but a kind of intuitive knowledge. For Ananda Coomaraswamy, Indian art is merged with the highest truth- Brahma Satiyam.

Anonymity.

Anonymity is one of the unique features of Indian aesthetics and Indian art. We do not know the names of the painters and sculptors of ancient India. Indian ethics, philosophy and art are impersonal and universal. As Ananda Coomaraswamy observes,

"Anonymity is thus in accordance with the truth; and it is one of the proudest distinctions of the Hindu culture. The names of the 'authors' of the epics are but shadows, and in later ages it was a constant practice of writers to suppress their own names and ascribe their work to a mythical or famous poet, thereby to gain a better attention for the truth that they would rather claim to have 'heard' than to have 'made'. Similarly, scarcely a single

Hindu painter or sculptor is known by name; and the entire range of Sanskrit literature cannot exhibit a single autobiography and but little history."(13)

The anonymity of the artist belongs to a type of culture dominated by the longing to be liberated from 'I'ness. This is the universal theme of Indian philosophy. All the force of this philosophy is directed against the delusion. " I am the doer". Human individuality is not an end but only a means. Art is the endeavour to transcend the duality of subjects and objects by the subjectification of nature and objectification of spirit.

Art experience

According to Indian thinkers the capacity to feel beauty cannot be acquired by study, but is the reward of merit gained in the past life. Art experience is possible where there is complete oneness, or, monistic experience where subject and object becomes one. The recognition of beauty in art depends on judgement, not on sensation." The vision of Beauty is spontaneous just the same sense inwards light of the lover (Bhakta). It is a state of grace that cannot be achieved by deliberate effort."(14)

According to Ananda Coomaraswamy, pure aesthetic experience is theirs in whom the knowledge of ideal beauty is innate; it is known intuitively in intellectual ecstasy. Every perfected aesthetic experience is a

participation in this divine vision of the self and all beings as they are therein. Art experience is indeed, disinterested and beyond all the selfish ends. As Sankara observes, Brahman is Bliss or 'Rasa' understands. Coomara swamy says 'one who enjoys rasa, a connoisseur or lover, and finally 'rasavanda', the tasting of rasa, i.e. aesthetic contemplation.(15)

Ananda Coomaraswamy quotes Vishvanatha's Sahitya Darpana,

" It(Art experience or aesthetic emotions) is pure, indivisible, self-manifested, compounded equally of joy and consciousness, free of admixture with any other perception the very twin brother of mystic experience (Brahmas Vadana Sahodarah), and the very life of it is supersensuous (Lokttara) wonder."(16)

Art experience according to Ananda Coomaraswamy is same as mystic experience. Artistic expression is based on this intuitive reality. The doctrine of universal presence of reality is that of the immanence of the absolute.

" Precisely as love is reality experienced by the lover, and the truth is reality as experienced by the philosopher, so beauty is reality as experienced by the artist; and these are three phases of the absolute."(17)

The artist reveals this beauty wherever the mind attaches itself; and the mind attaches itself not directly to absolute, but to objects

of choice. Here Ananda Coomaraswamy's views on art experience seem to be monistic.

" Theory ~~of~~ rasa set forth according to Viswanatha and other aestheticians belongs to totalistic monism; it marches with the Vedanta. In a country like India, where thought is typically consistent with itself, this is no more than we had a right to expect." (18)

Criteria of Judging Art.

Absolute beauty can be identified with highest reality which is revealed by artist as he discovers beauty in the world and this original discovery is repeated in the critic's approach to the artist's work. The rasika - critic perceives the beauty of which the artist has exhibited in the signs. The degree of artist's success consists in giving clear expression to the theme of his work.

" My intention is to defend the method of criticism in terms of the ratio Intention, result which I should also state as that of concept product or forma or art in the Artist ".(19)
figura artefact

As Ananda Coomaraswamy observes the only test of excellence in a work of art is the measure of Artist's actual success in making what was intended.

" Every artist discovers beauty, and every critic finds it again when he

tastes of the same experience." (20)

Beauty can never be measured, for it does not exist apart from the artist himself, and the rasika critic who enters into his experience. In Indian tradition "The poet is born, not made, but so also is the rasika whose genius differs in degree, not in kind; from that of the original artist."(21)

According to Ananda Coomaraswamy, "The artist was not a special kind of man, but every man a special kind of artist." (22)

Ananda Coomaraswamy traces four stages in the art creation and function of art. First there is the artist's aesthetic intuition. Next appears the internal expression of this intuition, the true creation or vision of beauty." Then arises the indication of this by external signs for the purpose of communication (Language). This is the technical activity. Finally, ' The resulting stimulation of the critic or rasika to reproduction of the original intuition or of some approximation to it' (23)

Message of Indian Art.

In India philosophy, Religion, art and ethics are inseparable. As the basis of Indian life, they all have one and the same aim which is ideological and pragmatic in its own sense. This Indianness is the beauty of Indian civilization. As Ananda Coomaraswamy observes Indians never believed art for art's sake. Their art has a social and perennial message. Creative

art is inspired by the unity of experience or from the realization of complete oneness; while creating the art, the artist feels the universal truth. When a man touches this experience, he becomes a universal man who transcends caste, creed and nationality. He has no selfish end through this inner culture man gets the meaning of life. This realization of oneness of all beings are universal kindness is the highest goal of Indian philosophy as well as of Indian art. That is why Ananda Coomaraswamy observes, 'Indian art not merely Indian but human and universal.'(24) So the message of Indian art is idealist and pragmatic in its own sense. Ananda Coomaraswamy was the best exponent of this unique culture, in the present century. Though Indian art has a spiritual and idealistic aim, it has a perennial message which is human and universal in a very deep sense.

Ananda Coomaraswamy's study of Indian art becomes the study of Indian culture, thought and life of India and incidentally it is a study of world culture. What he wrote whether on music, painting or philosophy he came out as a tireless exponent of the perennial philosophy, and universalism. Coomaraswamy's greatness lies in the fact that he focussed the true vision of Indian Art at the deepest level of its perception. As Eric Gill says,

"No other living writer has written the truth in matters of art and life and religion and piety with such wisdom and understanding."(25)

Coomaraswamy's writings ought to indicate his wide learning and insight and originality of his mind. His style and scholarship in many languages is unique and his wide reference to the literatures of the world require, not just a review but an interpretation.

Footnotes

1. P. S. Sastri. Ananda K. Coomaraswamy, New Delhi: Arnold Heinemann, 1974. p.79
2. Ibid
3. Ananda K. Coomaraswamy. The Dance of Shiva, New York: Noonday Press, 1957. pp3-4.
4. Isavasya Upanishad, 6. Madras: Sri Rama Krishna Math, 1981, p.9.
5. S. Durairaja Singam, Ed. The Wisdom of Ananda Coomaraswamy, Malaysia, 1979. p.15
6. Ananda K. Coomaraswamy. "Understanding the art of India" Darnassus, Vol. VI, No.4, 1934. p.22.
7. Durai Raja Singam, S. Ed. op. cit. p.28
8. Ananda K. Coomaraswamy, Sources of Wisdom, Sri Lanka: Ministry of Cultural Affairs, 1981,
9. Ananda K. Coomaraswamy. Christian and Oriental Philosophy of Art, New York: Dover, 1956. p.16
10. Ibid. p. 77
11. Taitteriya Upanishad III
12. Ananda K. Coomaraswamy. Figures of speech or Figures of thought. London: Luzac, 1946, p.145.
13. S. Durairajasingam, Ed. op.cit. p. 73
14. Ananda K. Coomaraswamy. Dance of Shiva, op.cit p. 50.
15. Ibid. p. 36
16. Ibid. p.41

17. Ibid. p. 42
 18. Ibid. p. 43
 19. Ananda K. Coomaraswamy, Figures of Speeches... op.cit.
 20. S.Durai Rajasingam. Ed. Op.cit. p.72
 21. Ananda K.Coomaraswamy, The Dance of Shiva, op. cit. p. 51.
 22. Ananda K.Coomaraswamy, Christian and oriental op. cit. p.
 23. Ananda K. Coomaraswamy. The Dance of Shiva, op. cit. p. 48
 24. P.S. Sastri op. cit. p. 79
 25. S.Durai Rajasingam Ed. Ananda K.Coomara swamy: Remembering and remembering again and again. Malaysia, 1974. p. 31.
-

The Laws and Customs of the Tamils
of Trincomalee: The Evolution of
the Legal System and the Customary
Laws of the Sri Lankan Tamils

Prof. S. Pathmanathan
Department of History
University of Jaffna

Sri Lanka has been described as a "polygenous country with diverse systems of law" because certain communities are governed in certain matters by bodies of "special laws", while the residuary "general laws" or the so called "Common Laws" of the land governs these communities in other matters and governs the rest of the population in all matters.

Some elements of the legal systems as presently found in the island have been derived from indigenous traditions of pre-colonial times. The customary laws of the Sinhalese and Tamils, the two major ethnic communities, do not appear to have been recorded or codified at any time before the establishment of Dutch power in the island. The laws administered by the courts under the indigenous rulers were based on unrecorded customs and traditions as transmitted and interpreted by persons of knowledge and experience and by community leaders. It would appear that these laws were characterized by variety and diversity and in this respect they were comparable to early Hindu Laws as exemplified by the Dharma Sastras. The principal Dharma Sastra texts testify that apart from the customs of the country, those of communities, castes and corporate organizations were given legal recognition. (1)

Attempts to collect, and codify some of the customary laws of the local inhabitants were made at two stages during the colonial period, under the Dutch and the British during the 18th and 19th centuries respectively. It was during this period that the

modern legal systems of the island attained their distinctive characteristics. The government of the Dutch East India Company sought to govern its subjects, wherever possible, according to their own customs and traditions. Besides, they also utilized the traditional system of administration with suitable modifications and like their Portuguese predecessors they retained the hierarchy of native officials except at the highest levels. Their objective was to use local institutions and officials for consolidating their power most effectively, and exercising authority with the strictest economy. It was through such means that they hoped to obtain the maximum amount of revenues from their territorial possessions. To the Dutch belongs the credit of having attempted to establish the legal and judicial systems in the maritime provinces on a systematic basis.

The Kandyan Sinhalese, the Jaffna Tamils and the Muslims are the three communities who are still governed in certain matters by special bodies of laws. They are respectively the laws of the Kandyan Sinhalese, the Tecavalamai and the Code of Muslim Law of inheritance and marriage. In the laws of the Kandyan Sinhalese are incorporated the customary laws of the Sinhalese derived from ancient times and developed in a modified form in the provinces of Kandyan Kingdom which was occupied by the British in 1815. This body of laws specifically applicable to the Kandyan Sinhalese has been modified in certain respects through legislative enactments and is still in force.

The Code of Muslim Laws of marriage and

inheritance, however, is not a compilation of the customary laws of the indigenous Muslims. It was introduced from Batavia on the initiative of the Dutch government.

In 1770 Governor Falok obtained from Batavia a Code relating to the Muslim Law of inheritance and marriage which was in force there and this work was translated into Tamil and applied to the Muslims living in those parts of the Island which were under Dutch rule.(2)

Among the customary laws of the non-Muslim Tamil speaking inhabitants only the Tecavalamai has been Codified. The customary laws of the Tamils of Jaffna were recorded, presumably for the first time, by native officials on the orders of the Dutch authorities and these were codified by Claas Isaaksz, Disava of the district of Jaffna patnam, in 1707, on the instructions of Governor Cornelis J Simons.(3) In the later decades of the Dutch regime the High Court of Jaffnapatnam exercised jurisdiction in the Northern and Eastern parts of the Island, over the Commandment of Jaffnapatnam and the administrative districts of Trincomalee and Batticaloa. It would appear that in these areas the Tecavalamai was applied to the Tamil inhabitants except the Mukkuvar, the Paravans and Cettis, who were governed by their respective customary laws.(4) The Dutch also introduced the Roman Dutch Law which was applied to govern all matters beyond the scope of the customary laws. All the systems of law which had been applied to govern the various communities inhabiting

the maritime provinces during the Dutch regime continued to be in force after the British Occupation in 1799. It is significant that Governor North's proclamation of 23 September 1799 had declared that Justice should be administered in the maritime provinces "according to the laws and Institutions that subsisted" under the Dutch Government, subject to such changes as might be made by lawful Authority".(5) The effect of this proclamation was to provide legal validity to the customary laws, which had been applied with varying degrees to particular communities previously under Dutch rule, as well as the Roman - Dutch law, which had been applied where the customary laws did not apply. All these laws, however, were modified in course of time owing to the adoption of some of the provisions of the Laws of England.

The Charter of Justice of 1801 represented a decisive step in the evolution of the legal system of Sri Lanka. While recognizing the laws that were in force in the island colony at that time it made provision for the introduction of the substantive and procedural law of England. Consequently the English Common Law became a major component of the residuary general Laws of the country. The provisions of the Charter of Justice of 1801 were effectively confirmed by the Charter of Justice of 1810 and that of 1811. The Charter of Justice of 1833, which introduced a uniform system of judicature throughout the country, made no changes in the law that was to be applied by the courts. Subsequent changes in the law consisted mainly in the definition of the spheres of application of the customary laws, in the abrogation of some of the rules of

the residuary general law and in the introduction of more elements of the English legal system.(6)

As diverse systems of law were in force in the maritime provinces and because of the fact that the British officials in the Colony were for the most part unacquainted with these systems of law there was a compelling need to collect and compile digests of the laws that were applied to govern the inhabitants of the Colony.

From the earliest years of British rule in Ceylon the inferior courts as well as the Supreme Court which was established by the Charter of Justice of 1801 were directed to give effect to the native customary and religious laws. In 1806 Acting Chief Justice Alexander Johnston was requested by Governor Maitland to make a collection of the "Local and customary laws" which he found in the course of his judicial circuits in different parts of the island. Later that year Johnston submitted to the Governor in Council "The Code of Mohamedan Laws observed by the Moors in the Province of Colombo" and the Council resolved that it should be "published and ... observed throughout the whole of the province" (7) A regulation of the same year provided that the Thesavalamai or the Customs of the Malabar Inhabitants of the Province of Jaffna, as collected by the order of Governor Simons in 1706, "shall be considered to be in full force"(8)

In November 1807 Johnstone submitted to Governor Maitland a statement of the enactments issued by the Dutch and the British Governments as well as statements of the customary laws of the Chetties of Colombo and of the Muslims of the 'Malabar' (Tamil) provinces of Puttalam Jaffna, Trincomalee and Batticaloa. Although Johnstone had stressed the desirability of compiling a digest of the various customary laws and making statutory restatements of the law applicable to various communities no definite steps were taken in this direction.

Although legislative recognition was accorded only to the Muslim Law and the Tecavalamai, there are some indications that other distinctive bodies of customary laws such as those of the Mukkuvar, Paravans and Chetties were given recognition by the courts during the Dutch period and in the early years of British rule. By the middle of the 19th century the residuary general law of the land had gradually superseded the customary laws of these communities, presumably, because they had never been codified. However, the special rules of intestate succession that governed the Mukkuvar of Batticaloa continued to be legally recognized until they were impliedly repeated by the Matrimonial Rights and Inheritance Ordinance No. 15 of 1876.(9)

The customary laws of the various Tamil communities found established in the island during the early phase of British rule are incorporated in the Alexander Johnstone Papers. In his letter addressed to the Governor he makes the following observations about these laws:

" Your Excellency, soon after your arrival on this island adopted the very wise and conciliatory measure of ordering all the Provincial Courts under your Government, to adhere strightly in framing their decisions to the local customary laws which prevail within their respective jurisdictions: and, with the view of enabling them, to carry your Excellency's wishes upon the subject into full effect, you requested me while I was on my circuit round the island, to make a collection of all such laws.

"Some of the customary laws, which I have collected, relate to the four Provinces of Puttalam, Jaffna, Trincomalee and Batticaloa, others to the numerous Mahometans who are to be met with all over the island and some, to those Chittys who live in or about the Pettah of Colombo." (10)

The Laws and Customs of the Tamils of Trincomalee.

Sir Alexander Johnstone caused the Tamil translation of Tecavalamai Code enacted by the Dutch Government to be sent to various officers serving in Jaffna and other Tamil districts to ascertain their opinions about its applicability to the Tamil communities in the island. The reports obtained by such officers from native headmen and Community leaders and which are incorporated into the corpus of Alexander Johnstone Papers, either

in the original or in translation constitute a most valuable source of information on the laws and customs of the Tamil Communities as found in the first two decades of the last century.

In their reports the native headmen, as expected, highlighted matters on which local customs differed from the Tecavalamai. In the town of Trincomalee a meeting of the Mudaliyars was summoned for the purpose of ascertaining their views on the applicability of the Teca valamai Code to the inhabitants of the area. The Mudaliyars are said to have reported:

"That in reading the country law sent us by His Excellency the Governor, we the undersigned do hereby declare that several of the laws contained thereto are still in use, besides the use of administration it is the only point more, which we beg to be rejected."(11)

In his letter to Alexander Johnstone the Government Agent of Trincomalee observed that the only point on which the Mudaliyars wanted amendment concerned the liability of children to pay their father's debts as enforced by the Tecavalamai. In deference to the opinion of the Mudaliyars the Government Agent suggested that debts incurred by the father should be paid out of his estate and that the children be relieved of responsibility in the matter. It is significant that the Tecavalamai Code was found to be applicable to the Tamils of Trincomalee, one of the four territorial divisions of the Trincomalee district as constituted at that time.

The situation was however, different in the other three divisions of the Trincomalee district, viz: Kattukkulam patti, Kottiyaram patti and Tampalekam patti. The fundamental divergence between the customary laws of those three divisions and the Tecavalamai was in the matter of inheritance. In the Tesavalamai as observed in the days of the Tamil, kings the ancestral property of the father devalved on the sons while the dowry given to the mother on marriage devalved on the daughters. The acquired property was divided among all children. (12). But in the customary law as found among the Tamils of the divisions of Trincomalee outside the town the children did not inherit their father's property. The ancestral property of the father devalved on his nephews, sisters' sons, as was the case in the laws of the Mukkuvar. The mother's property or Citanam given to her as dowry was not inherited by the daughters only as in the case of the Tecavalamai before it was modified by the Portuguese, but was devived among all children, male and females. Besides, another interesting consideration is that the mother's property was placed in the same footing as tettam or acquired property in matters concerning inheritance. Although a categorical distinction was still maintained between the two types of property - dowry and acquired property, the differentiation ceased to have any practical effect once a married woman became a mother.

The reports on the laws and customs of the Tamils living in the administrative

divisions of the Trincomalee District as submitted by local headmen to the higher authorities touch only on a few principal items of customary law such as marriage, dowry, inheritance, adoption, gifts, usufructory mortgage, land use, loans and hire.

The reports are brief and the information provided by them is inadequate for compiling a digest of the customary laws of the people concerned. Yet, they are of great value not only on account of the consideration that they are the only documents which provide a glimpse of the laws and customs of the Tamils of Trincomalee but also because they provide vital historical information which supplements and confirms the traditions recorded in other sources. It is also significant that in all the three divisions - Kottiyaram pattu, Tampalakamam pattu and Kattukkulam pattu, the customs and traditions observed by the people on the matters referred to in the reports were almost identical.

Marriage.

In the case of marriages it was the custom for the parties concerned to approach the Vanniyar and inform him of the proposed marriage. In his presence the prospective bride and bridegroom had to enter into a solemn agreement pledging that they would get married and a breach of the marriage contract was to be punished either by imposing a fine or inflicting corporal punishment. The requirement of a marriage contract was, perhaps, introduced during the early period of European Colonial rule and the Vanniyar appears to have superseded

the community elders as guarantor of the marriage contract.

It was customary for both parties to take betel leaves as present when they approached the Vanniyar for making a marriage contract. The presents of betel leaves was a symbolic gesture, an expression of respect and good will. It is in a way reminiscent of the custom, prevalent among some Tamil communities of taking betel leaves on a brass tray to the homes of relatives and others when parties set out for inviting them for weddings. This practice could also be the relic of an old custom by which the Vanniyar as ruler of the principality made levy (kanikkai) on his subjects on such occasions as weddings and festivals.

Once a marriage contract was entered into in the presence of the Vanniyar the marriage was solemnized according to religious rites. The Muslims conducted marriages according to the rules of Mohammedan Law while the Roman Catholics conducted marriage rites in accordance with the rules of the Church. In the case of Hindus marriage rites were conducted by Brahmin priests in accordance with Hindu tradition. For the Hindus marriage was an occasion for festivity and feasting for a number of days.

Dowry

What is given as dowry to the bride by her parents is from the dowry of the mother and the property acquired by the parents after they had married. The dowry usually consisted

of movable and immovable property and would include lands, fields, houses, cattle, gold, jewellery and utensils. All that is given as dowry should be entered on a deed in the presence of guests invited for the wedding and attested by witnesses.

Inheritance.

As noticed earlier the ancestral property of the father devolved on the nephews or sister's sons while the dowry of the mother and all acquired property devolve on their children. If there are no nephews the ancestral property of the father devolves on the children and if there are no children such property devolves on the nearest relatives.

Adoption.

The procedures and principles governing adoption were basically similar to those found in the Tecavalamai. As an adopted child had all the rights of one's own children, a person who wished to adopt a child had to obtain for that purpose the consent of all his or her heirs. Unless the consent of the heirs is obtained the adopted child could not secure the right of inheritance.

The persons who gave their child to a person for adoption had to rub the child's feet with saffron, wash them and drink the water. The adoption could become valid only after the performance of this ritual which symbolized the renunciation by the parents of all claims over the child given for adoption.

Lands and land use.

A distinct category of acquired property consisted of lands prepared for cultivation after clearing the jungle. In their report on the customary laws the headman of Tampalakamam pattu observe :

"Those persons who wanted to cultivate land must first notify the Vanniar or Mudaliyar and after obtaining permission could clear the jungle and cultivate paddy fields and gardens and possess them. They could transfer such lands to any one by sale or in otty (usufructory mortgage) and give them as dowry to their children." (13)

The foregoing passage raises important issues relating to the clearance of Jungle land and the rights of possession over such lands. In the division of Tampalakamam pattu those lands which were not private holdings and were covered with jungle appear to have been considered as common reserves over which the community had certain natural rights. It was by encroachment on this land that settlements could be extended and new farms could be raised. The extension of village settlements and arable lands would appear to have been a slow process initiated and continued by hardly and enterprising cultivators down through the centuries.

The Vanniyar and the Mudaliyar who exercised authority in a subordinate capacity under him, as community leaders and local

Chieftains recognized by the Government exercised certain residual power over unoccupied common reserves which were later defined as crown lands (14)

Individuals who wished to clear strips of the jungle and prepare such land for cultivation had to obtain permission from the Vanniyar or Mudaliyar and once this was granted they could secure possession of the lands which they had cleared and prepared for cultivation. They acquired a proprietary right over such lands which could be given as dowry, gift or donation and could be given on sale. Customary law as found in Tampalakamam pattu, in this respect, seems to have preserved the tenets of an old tradition which recognized the principle that land belongs to those who first cultivated it and asserted a usufructory right over it.

Customary dues of the Konecar Temple.

In relation to the dues given to the temple of Konecar the Headmen of Tampalakamam pattu, in their account of local customary laws, assert:

" Of the profits derived from paddy fields and gardens 10 percent must be given to the Hindu temple (Konesar)."

That the same custom was observed by the inhabitants of Kattukkulam pattu is testified by the Vanniyar of that division, who in his remarks on the account of the Headmen say:

"In the period of the Dutch government one tenth of the produce of paddy lands were paid to Konesar but now it is taken by the government."(16)

The same procedure was adopted in respect of lands brought under cultivation after clearing the jungle. In their account of the customary laws the Headmen of Kattuk -kuham pattu observe:

"Of the profits derived from lands cultivated after clearing the jungle with permission from the Vanniah and from the gardens and tanks created in such lands one tenth portion was allotted and given in the Dutch period to Konesar." (17)

The information pertaining to the Konecar temple as found in the accounts of the customary laws of the Tamils of Trincomalee is of unusual significance. In the first place it has the effect of providing confirmation to the traditions recorded in the Konecar Kalvettu, which purports to record traditions and accounts relating to the temple of Konesvaram. Tradition, as recorded in that text claims that kings and princes of the remote past, specifically two kings called Kulakkottan and Gajabahu, had granted to the temple royal dues in the form of taxes on land, produce from the fields and from commerce. Secondly, it would appear that the Dutch government, inspite of its rigorous religious policy directed against the indigenous religious traditions, did not seek to violate established customs governing the

relations between the Tamils of Trincomalee and the Konecar temple. Dutch rule over the territorial divisions of Tampalakamam and Kattukkulam was relatively of a short duration being confined to a period of thirty since 1766 when they acquired authority over them under the provisions of the treaty of 1766, which they had concluded with the king of Kandy. It would appear that the stringent regulations formulated by earlier governors against indigenous religious traditions were not enforced with regour during this period.

That the temple of Konecar occupied a most important and influential position in the affairs of the Tamil communities in the Trincomalee district is also suggested by the provisions in the customary laws relating to the property of those who had no heirs or relations in Kattukkulam pattu, Under such circumstances the property was given to Konecar or in Charity. In the Sinhalese Kingdoms such property was deemed marala or escheat and taken over by the king who could some times grant such property to a religious or charitable institution. The custom of endowing the temple of Konecar with the property of those who had no heirs or relations who could claim it may suggest that this practice was initiated by kings or other rulers who exercised authority over this area in the remote past.

Konecar referred to in the documents recording the customary laws of the Tamils of Trincomalee has to be identified as the presiding deity enshrined at the Konecar temple at Tampalakamam which was constructed during the 18th

century as a replica of the ancient temple of Konesvaram at Trincomalce which was destroyed by the Portuguese armies in April 1624.

Gifts and Sales

Any one could grant as a gift or sell his property obtained as dowry, acquired property or hereditary property provided that he obtains the written consent of his nephews, wife and children and other heirs and the letter of consent should be duly signed by giving their consent. All transactions entered into without conforming to this procedure were not valid. It is thus clear that a person could not enter into any transaction concerning his property at his own free will and his right to alienate his possessions was limited by the requirement that the consent of heirs was indispensable for such purposes. One could presumably, find in this custom the relic of a social organization based on the joint family system.

Slaves and Hired labour.

The category of persons described as 'slaves' in the relavant documents appear to be those in a state of dependence. They were bound to their masters and were obliged to serve them as directed by the masters who were obliged to maintain them. Besides, one could acquire possession of slaves through inheritance or purchase.

The female slaves were virtually domestic assistants who lived in the house

hold of the master. They had to polish rice, procure fire wood and perform such other duties as directed by the master or mistress.

If any one had male and female slaves in his possession it was the duty of the master to provide the female slave with money for purchasing provisions required for her during the period of her confinement.

The male slaves worked in the fields and performed other duties as directed by their master. They had to fence his garden, thatch his house and accompany him in his journeys.

Wherever the slaves were engaged in cultivating the fields of the master the latter was obliged to provide them with cattle, ploughs, mamboties and other such agricultural implements. Besides, he had to supply them with seed corn and allowances for maintenance. Once the crop was harvested the master recovers the amount equivalent to what he had supplied for seed corn and maintenance. The balance portion of the produce was divided into equal shares between the master and the 'slaves'.

It would thus appear that the category of persons described as "slaves" performed duties which combined some elements of the functions of 'retainers', domestic assistants and bonded labourers. As long as the bond subsisted between the master and the 'slave' the latter was in a state of dependence, had little or no freedom of movement and was obliged to render services as required by the master.

The master had the responsibility of supporting his slaves by providing maintenance and supplying their needs.

The practice of engaging persons for service or hired labour was prevalent among the Tamils of Trincomalee as among other communities elsewhere. If any one hired a person he had to feed and maintain that person and provide him with a piece of cloth called Vetti of five cubits in length and pay him a sum of five rix-dollars for a period of one year. The person engaged for work on such terms to perform all the work assigned to him. The sum of five rix-dollars was usually paid to him at the end of the period of one year.

Hire of bullocks.

As the custom of hiring bullocks for ploughing the fields and for draught purposes was widely prevalent the rate of hire was fixed and a uniformity in the rate was maintained with social approval and by invoking the authority of government in support established custom. The rate of hire for oxen used for ploughing was $\frac{1}{2}$ amunam of paddy per head and that that of draught oxen was two fanams per head per day. For each bag hired for loading the hire was at the rate of a fanam per day.

Whenever a hired bullock died the person who hired the animal was not obliged to pay its value to the owner, but he had to show the carcass of the animal to the owner

and pay him the hire (as promised) immediately.

In case a hired bullock happened to break loose and run away it was the responsibility of the one who hired the animal to seize him and deliver it to the owner. Moreover, he had to pay the hire to the owner for the whole period during which the animal was under the custody of the person who hired it.

Interest on money and paddy on loan.

Those who lent money on interest were to receive an interest of one per cent per month. The interest on paddy was 25 percent.

Notes and References.

1. Manu for instance observes: "What may have been practised by the virtuous, by such twice-born men as are devoted to the law, that he shall establish as law, if it be not opposed to the (customs of) countries, families, and castes." Sacred Books of the East, Vol. xxv, The Laws of Manu, First published by the Oxford University press, 1886, Rep. by Motilal Banarsidas, New Delhi (1975, 620p.) pp.261-2.
2. T.Nadarajah, "The laws Applicable to some Tamil - speaking Communities in Sri Lanka", (3p.), Souvenir, 4th International Conference Seminar of Tamil Studies, Ed. P.Poologasingam, Published by the I.A.T.R., Sri Lanka National Unit (Jaffna, 1974, 157p.), p.33.
3. Ibid.
4. Ibid., p.35.

5. T.Nadaraja, "The Administration of Justice 1796 to 1948 - (II) The Law", University of Ceylon History of Ceylon, Vol. III, Ed. K.M.De Silva, Published by The University of Ceylon, Peradeniya, (Colombo, 1973, 579p.), p.327.
6. Ibid. p.328
7. Ibid.
8. Ibid.
9. Ibid. p. 329
10. H.W. Tambiah, The Laws and Customs of the Tamils of Ceylon, published by the Tamil Cultural Society of Ceylon, (Colombo, 1954, 180p.), p.19
11. When the Tecavalamai Code was sent to the Government Agent of Trincomalee by Sir Alexander, in a letter, the government Agent stated that he had consulted the leading Mudaliyars and that the only point on which the Mudaliyars wanted reforms was to abolish the liability of the children to pay their father's debts, which was enforced by the Tecavalamai. He suggested that the debts he paid of the father's estate and that the burden cast on the children be removed
See Appendix A (I). C.O.54/126. 136.
12. H.W.Thambiah, The Laws and Customs of the Tamils of Jaffna, published by the Times of Ceylon (Colombo, 339 +67p.) p.156
13. Appendix A (3)

14. The expression Vanniyar denoted the rank of a Chieftain ruling over a principality either independently or as a feudatory. Among such Chieftains who exercised authority over parts of Sri Lanka only those of Tirukonamalai are referred to in stone inscriptions. The Tamil inscription from Kankuveli refers to the Chieftain of Trincomalee as Malayil Vanniyanar whereas an inscription from Verukal attributes the construction of an enclosure wall of the temple at Verukal to a certain Kayila Vanniyanar.

The Konecar Kalvettu testifies that two separate lines of feudatory Chieftains were established by the king called Kulakottan. One of these which had its origins in Maturai was established at the town of Tirukonamalai while the other one which traced its descent from a family from Tirunelveli, in Southern India, was established at Kattukulam pattu. The latter is said to have been "invested with the rank of a Vannipam and endowed with appropriate insignia and paraphernalia, given authority over the division of Kattukulam pattu, associated with the administration of the Konccar temple and given custody over the register of temple accounts."

It is probable that the other two divisions, Kottiyaram pattu and Tampalakamam pattu were also administered by chieftains called Vanniyar in medieval times. A King called Idele of Kottiyaram is referred to by Baldaues in connexion with matters

relating to the selection of a prince to the Kandyan throne in the 17th century.

When the Dutch and the British remodelled the administration of the maritime provinces they retained the traditional ranks, in many instances, and sought to entrench their power with the support of such ranks. This was particularly so in the Eastern portions of the island which had a predominantly Tamil speaking population. In these areas the expression Vanniyar was applied as a title of the highest native rank until at least the end of the nineteenth century. However, the powers and functions of those Chieftains who held the rank of Vanniyar had greatly diminished over the successive stages of colonial rule. By the early nineteenth century the persons who held the rank of Vanniyar had little or no authority over the administration and their powers and functions were taken over by the administrative and judicial institutions established by the Colonial government. See "Kankuvvelik Kalvettu", Cintarai, Ed. K.Indrapala, Vol.2, Nos. 2-3 (Peradeniya, 1968) pp.37-40; "A note on the Verugal Inscription", Ceylon Tamil Inscriptions, Pt.I, (Peradeniya, 1971, 77p.), pp. 9-11, S.Pathmanathan, The Kingdom of Jaffna, Published by Arul M.Rajendran, (Colombo, 1978, 302p.), p.267, Konecar Kalvettu published together with Sri Taksina Kailacapuram by P.P.Vaittiyalinka Tecikar, (Parittitturai, 1916, 43p.) pp.2-6, 36-7, 40-42.

15. See appendix 1:3
 16. See Appendix 1:4
 17. ibid.
-

APPENDIX A (I)

Observations of the Mudaliyars of Trincomalee (P. 136)

That in reading the country law sent to us by His Excellency The Governor, we the undersigned do hereby declare that several of the laws containing thereto are still in use. besides the use of administration, it is the only point more to be rejected --

Trincomalee, April 10th
1815.

Signed. Mapana Mudaliar
 " Cathiraweloo Mudaliyar
 " Retnasinga Mudaliyar
 " Amudan Mudaliyar
 " Alagakone Mudaliyar
 " Rasakoon Mudaliyar
 " Adiweera pandita Mudaliyar
 " Canagasinga Mudaliyar
 " Thamothera Mudaliyar
 " Rasacarea Mudaliyar
 " Anthony Mudaliyar
 " Rasendra Mudaliyar

- (2) Translation of a Report by the Headmen of Cottiar on Customs existing in the Cottiarpattoo.

Marriage

Persons wishing to get married must in the first instance give information to the Vanniah, and in the case of Hindus a marriage contract must be entered into wherein the bride and the bridegroom must bind themselves to marry, subject to such fine or corporal punishment when either party fails to comply with the engagement. Thereafter the marriage is solemnized by the Brahmin by conducting rites and ceremonies according to Hindu custom. This is followed by a few days of celebrations and feasting. The Muslims or Moormen marry according to Mohammedan Law.

People of the Roman Catholic faith when inclined to marry inform the Vanniah about the proposed marriage and conduct marriage rites in accordance with the rules of their Church.

Dowry

The father and mother give dowry to their children from their own dowry and their acquired property.

Inheritance

The hereditary and other property that one possesses devolves on the nephews and the dowry and acquired property devolves on their children.

Gifts.

If any one wishes to grant as a gift any property whether it be from the dowry, hereditary property or acquired property, the donor's children, nephews and other heirs must be informed of it and their consent should be

obtained in writing.

Hire.

If lands are given for cultivation on hire the cultivator has to pay a fixed amount to the owner at the rate of an amunam of paddy for each amunam of sowing extent of land, annually.

Adoption.

In the case of adopting children, the person or persons desiring to adopt a child or children must obtain the consent of their relatives and heirs for that purpose as the adopted children are entitled to inherit the property of the father and mother who adopt them.

- (3) Report of the Headmen of Tambalagamam on
on the customs existing in the Tambalagamam
pattoo.

Marriage

Persons who wish to get married must in the first instance inform the Vannish or the Mudaliyars of the place. When they visit such men of rank for this purpose they must take betel leaves. They should enter into a marriage contract wherein the bride and the bridegroom must bind themselves to marry and to pay a fine or suffer corporal punishment as may be inflicted in the event of a failure to comply with the marriage engagement. And afterwards they must notify their relations also by carrying betel leaves. The brahmir is invited to conduct the marriage rites and in the presence of the relatives who have gathered the bridegroom fastens the necklace on the bride's neck. The parents of the bride must then execute the dowry deed usually written on palm leaves.

Dowry.

What the father and mother give as dowry to their children must be from their own dowry and their acquired property and consist of such items like gold and silver jewellery, fields, gardens, tanks and slaves.

Inheritance.

The dowry and the acquired property of the father and mother devolves on their children. The hereditary property devolves on the nephews and if there are no nephews it devolves on the children. If there are no children such property devolves on the nearest relatives and if there are no such persons it goes to the church.

Possession of land.

Those persons who wanted to cultivate land must first notify the Vanniah or Mudaliyar and after obtaining permission could clear the jungle and cultivate paddy fields and gardens and possess them. They could transfer such lands to any one by sale or in atty (usufructory mortgage) and give them as dowry to their children. Of the profits derived from paddy fields and gardens 10 percent must be given to the Hindu temple (Konesar).

Gifts.

If any one wishes to grant in gift any property obtained as dowry, hereditary property or acquired property or any other goods of any other description he must first bring it to the notice of his wife, children, nephews and other heirs and obtain their

consent in writing for the proposed transaction. Any gift made without conforming to this procedure has no validity.

Hire.

If any one hires a man for service he should provide him with food and two pieces of cloth called Vetty for an year and at the end of the term he must pay him five Rix dollars and the labourer must serve for a term of twelve months.

Sale and purchase.

If any one wants to transfer by sale any land in his possession he may do so after informing and obtaining the consent of his wife, children, nephews and other heirs or else he must not do it.

Slaves.

If any one purchases male or female slaves or possess them through hereditary right the master must provide the female slave with the required spices and other curry stuff during the period of her confinement and the male slave should be provided with victuals and cloth by the master. Both, the male slave and the female slave must submit themselves to the directions of the master.

Interest on loans.

If money is lent to any person interest must be paid at the rate of one or two percent per month. The interest on paddy is 25 or 50 per cent.

Adoption.

In the case of adopting children, the person or persons desiring to adopt a child or

children must obtain the consent of relatives and heirs for that purpose as the adopted children are entitled to inherit the property of the father and mother who adopt them.

(4)

Report of the Headmen of Cattukolam on . . . customs existing in the Cattukolam pattoo dated the 26th March 1815.

Marriage and dowry.

When persons wished to get married the parents of the bride and the bridegroom must inform the Vanniah of the district about the intended marriage and his permission must be obtained. It is customary to take betel leaves when they go to obtain his permission. In the presence of the Vanniah the bride and bridegroom enter into a marriage contract, written on palm leaves, to the effect that they would abide by the terms of the contract and promising to pay a fine or accept any corporal punishment as may be inflicted in the event of a breach of promise.

They must also carry round betel leaves to all their relatives and other inhabitants of the place (and notify them of the proposed marriage. A certain class of men known by the name kudi makkal must (also) be invited and presented with betel leaves. The Brahmin is invited to conduct the marriage rite and in the presence of the people assembled for the occasion a necklace called thali is fastened on the neck of bride (by the bridegroom)

In the presence of people who had assembled together (for the wedding ceremony) the

parents of the bride and the bridegroom execute a dowry deed in palm leaves. They give as dowry the mothers property consisting of jewels of silver and gold, brass utensils, dwelling houses and lands, lands improved and ready for the reception of seed grain, cattle, iron works and other such property. The dowry deed must be attested by witnesses.

Inheritance,

On the death of the parents the inherited property of the father devolves on the nephews or sister's children. The acquired property of the father and mother and the dowry of the mother devolves on their children. If the parents happen to die without any offspring the wife's property devolves on her nearest relatives and the husband's property devolves on his nearest relatives. Their acquired property must be divided among the lawful heirs of both persons. If there are no relatives or heirs in (all) such cases the property must be given to Konesar or in charity.

Possession of lands.

The inhabitants after obtaining permission from the Vanniah, for which they must apply to him, clear and cut away the jungle to such extent as they may wish and thereafter they take up their abode in that spot, plant all kinds of useful trees and cultivate paddy in a part or the whole of that land and could dig tank in it. They could take possession of such land and give it as dowry to their children. They could grant in atty (usufructory mortgage) to anyone of their choice, and the otty holder(s) could possess the land as long as he does not receive

amount for which it was given on atty. There is no interest on the amount for which the land is given on atty.

The land remaining in atty, may be given in dowry or finally sold to others. Of the profits derived from the lands cultivated after clearing the jungle with permission obtained from the Vanniah and from the gardens and tanks created in such lands one tenth portion was allotted and given in the the Butch period to Konesar.

Gifts.

If any one wishes to grant his property as a gift to another person he must bring it to the notice of his wife, children and other heirs and obtain their consents in writing with their signatures. Any gift made without conforming to this procedure will not be considered valid.

Hire.

If anyone hires a person (for work), he has to provide him with food, a piece of cloth called Vetty of five cubits in length and a sum of five Rix dollars, for which he must serve his master for one year, and perform all the work they may be assigned to him. The sum of five Rix dollars is usually paid him only at the expiration of the term of one year.

If any one hires cattle for ploughing, the hire per head is $\frac{1}{4}$ amuram of paddy. The rate of hire for draught bullocks is two fanams per head per day and a fanam for the bag used for loading.

When a bullock which is hired happens to die the carcass of the animal must be produced to the owner and the hire of the bullock paid immediately, and the person hiring such a bullock is not responsible to the owner for the value of the animal. In case if any of the hired bullocks break loose, the person holding it on hire must pay the regular hire to the owner, until such bullock is retaken, and deliver it to its proper owner.

Sales and purchases.

Any one who wishes to dispose the property he possesses must inform the wife, children and other heirs about the matter (and obtain their consent).

Slaves.

If any one purchases male and female slaves it is the duty of the master to provide the female slave with money for purchasing victuals when she is in her period of confinement. The duty of the slave girl towards her master or mistress is to procure firewood, beating paddy into rice and perform such other duties as the master or mistress may direct her to do.

The male slaves must cultivate paddy lands and the master should provide them with cattle, ploughs, mammotties, seed corn and food.

When the crop is harvested there shall be no allowances demanded for either cattle or mammotties but the seed corn must be first repaid to the master as well as the food (supplies) received by the male slave during the time he was engaged in the field without interest and the rest of the produce is divided

between the master and the male slave: in equal shares. It is also the duty of the slave boys to fence the garden of their masters and thatch their houses and accompany their masters whereever they go.

Loan of paddy and money.

If any person lends money to another he is to receive interest at one percent per month. The interest on paddy is 25 percent. cent.

Adoption.

A male or female person taking a child of another for adoption must conform to the following procedures:

The father and mother giving a child for adoption must at that time rub a little saffron on the child's feet, wash the same and drink the water. If this ceremony is performed the adoption is considered valid, and the child consequently may inherit such property as his father and mother may give after obtaining the consent of their respective heirs.

Remarks of the Vanniah

In the period of the Dutch government one tenth of the produce of paddy lands were paid to Konesar but now it is taken by the government.

Now persons who may receive lands in either dowry or gift in the way abovementioned may not dispose of such lands but they may dispose of the produce.

Interests from 1 to 2 per cent are now received by persons who lend money. The interest on paddy is 25 to 50 per cent.

The rest of the usages continue in the same footing as before.

The inhabitants do not write on palm leaves any contracts of marriage as they know that the Vanniah has no power to either inflict fine or punishment.

Appendix B

(1)

(தமிழ் சட்டநெறி பற்றித் திருக்கொண்ம லையினிராந்த கிடைத்த குறிப்பு.

மாட்சியம் சங்கிய தேசாதிபதி அவர்களால் அனுப்பி வைக்கப்பெற்ற 'தேசவழமை' ச் சட்டத்தை வாசித்த பின் அதில் அடங்கிய சட்டங்கள் பட வெப்பார்த்தும் நினைவெற கிண்ணன என்பதை மேலே கையொப்பமிட்டுள்ளாராகிய நாங்கள் உறுதிப்படுத்தகின்றோம்.

திருக்கொண்ம லை, ஏப்ரல் 10, 1815

ஒப்பம்.	மாப்பான முதலியாற்.
ஒப்பம்.	கத்திரவேலு முதலியாற்.
ஒப்பம்.	நீரத்தின சிங்க முதலியாற்.
ஒப்பம்.	அரூர் முதலியாற்.
ஒப்பம்.	ஏரக்கோன் முதலியாற்.
ஒப்பம்.	அரசக்கோன் முதலியாற்.
ஒப்பம்.	எதிர்வீர பன்றித் துறையாற்.
ஒப்பம்.	வணசிங்க முதலியாற்.
ஒப்பம்.	ஶாமேஷர முதலியாற்.
ஒப்பம்.	நாசகாரிய முதலியாற்.
ஒப்பம்.	நந்தாளி முதலியாற்.
ஒப்பம்.	ரோசோந்திர முதலியாற்.

(2)

கோட்டியாரம்பத்தில் நினைவு வழகளைப்பற்றிக் கோட்டியாரத்துத் தலைமைக்காரர் தயாரித்த அறிக்கை.

கண்யானம்.

கண்யானஞ் செய்ய விரும்புவோர் அதனைப்பற்றி முதலில் என்னியருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். இதேந்துக்களாயின் மனமாக இரும் மனமங்களும் தாம் மனம் முடிக்கப்பட யோசனாக உறுதியின்க்கும் எனக்கியில் ஒர் உடன்படிக்கையை ஏற்றுதிக்கொள்ள வேண்டும். இவர்களில் எவ்வேறான்மாருள்ளதன்தோன்று எாக்கி விவே தலையிடத்து குற்றமோ தன்ட தையோ அத்தரித்துக் கொள்ளல்லாக உறுதியின்கை வேண்டும். அதன்பின் சமயாசாரங்குக்கு ஏற்பாடு பிராமணரைக் கொண்டு சும்யாட்சி சடங்கிடையும் அதற்கு வேண்டிய கருமங்களையுள்ள செய்தல் வேண்டும். இல்லற்றைத் தொடர்ந்து சில நாட்டியூக்கு இவைந்துக்கொட்டவிரும்புவையாரங்கள் நடைபெறும்.

இல்லாமயிரைப் பொற்றி வரையில் இல்லாமயிச் சட்டங்குக்கேற்ப அவர்களின் திருமன வைப்பனங்கள் நடைபெறும்.

உரையாமல் குத்தோலிக்கராட்டுளவர்கள் மனம் முடிக்க விரும்புமிடத்து அவர்கள் அதனைப்பற்றி என்னியருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். அவர்களின் சடங்குகள் திருச்சயையின் விதிகளுக்கேற்ப நடைபெறும்.

சீதனம்.

தகப்பங்கி, தாய் ஆனார்கள் தங்களின் சீதனமாகப் பெற்ற யொரு ஸையும் தேடிய தேட்டத்தையுமில்லம் பின் தொ முடிக்குச் சீதனமாகச் கொடுக்க வேண்டும்.

சொந்த ரிகடி.

ஒரு ரிச் முதலே சொல்லப்படி வழிகளாற் கிடைத்த சொல்லடை மைக்கும் மருங்க்குக்குச் செரும். ஒரு ரிச் சீசுமை சேடிய சேட்டமும் அவரிச் சுக்குக்குச் செரும்.

நன்காட்டார்.

என்ற ரிசுமானுநி தன் முதலே சீசும், சீசும், சேடிய சேட்டம் அமியல்நிற ஈன்கொல்டப்பாக்கி கொடுக்க விரும்புவாரேல் அதற்குப்பதிர் தனது பிள்ளைகள், மருங்க்கர், இவர்கள்ளாத பிற உரிமையாளர் அதியோரிச் சம்மத்தை எழுதித் துவம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நீற்றியும் விற்ப வையும்.

என்ற ரிசுமானுநி தனக்கு முதலே சீசுமாகவே ரீசுமாகவே அத்தை சேடிய சேட்டமாகவே ஈடைத்த அத்தை விற்குமிடத்தும் ஒர்றி எங்குமிடத்தும் அதைப் பற்றிட தனது மக்கள், மீனவி, மருங்க்கள் இவர்கள்ளாத பிற உரிமையாளர் அதியோருக்கு உறிஞ்ச அவர்களின் சம்மத்தை எழுத்து துவம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

குத்தகை.

என்ற ரிசுமானுநி உயன் நினங்களைக் குத்தகைக்க விரும்கை பற்றுமிடத்து ஒன்றும் நிலத்திடீர ஆய்வெடாக்கு க்கு ஒருமன்ம் ஏந் வீரமாகக் குத்தகை கொடுப்பது வழுமையாகும்.

நெல், காசு, வீநியல்திறிக் கடன்.

என்றால் ஆம்சிகாசு கடனாகக் கொடுக்கப்படும் தடிச் சாந்தியாக்குக்கு நாற்றுக்கு ஒரு வீரமென்ற வகையில் வருவதினால் எட்டி கொடுக்கப்படுத்தி வேண்டும். எந்த ஒருக்கு நொடுக்கப்படும்தோஷ அதற்கு எட்டி 25 ஏந்து 50 வீரமானும்.

ମର୍ଦ୍ଦରୀ ହେଉଥିଲା ।

என்றால் முத்து நீர்ப்பிளி இருக்கின்ற விரும்பினால் அப்பிளி இருக்கும் கம்மை என்றால்கும் காய், கந்தையாறில் சொட்டுவடைமலைகளில் உரிமை உள்ளதிட்டத் துப்பிளி இருக்கின்ற விரும்புவோர் கம்மை உரிமை உருவிட விரும்புவோர் கொட்டு ஆற்காக இருக்கலாம்.

(3)

கம்பகாமட்டில் நிலத்தும் நாட்டு ஏழைகள் பற்றிட கம்பகாமட்டில் கலையைக்காரர் கூயாறிட்டு அறிக்கை.

கனிய எண்மி பற்றிய வழுமைகள்.

கனியாவுடை செய்ய விரும்புவோர் அதிலைப் பற்றி
 (நாட்டு) என்னியருக்கு அல்லது தங்களிடத்து முடிவியாக்கு
 குக்கு அறிவிட்டிட்டு வேண்டும். அல்லது அவர்களிடம் யோசும்
 போது வெற்றிலை கொன்று போதும் முறையானும்.
 அவர்கள் முன்னிலையில் மனமகும் மனமகும் கனியான ஒழிப்பாற
 சும் எடுத்திகொள்ளல் வேண்டும். மனமகும், மனமகள் ஆகி
 யோதில் எத்தே மொழியும் தூர வாங்கும் பிழிவிலை தூரி
 முதல் குற்றப்பயணம் கொடுப்பிட்டாகவும் தண்டிலைகளை உட்கூறிப்
 பட்டாகும் கனியான ஒழிப்பாற்றிட்டிட்டு உட்கூறாதும் கொடுத்தது
 வேண்டும். அதற்குப் பின்பு இனபந்துகளிடம் வெற்றிலை
 புடன் செய்து அவர்களைக் கனியாவச் சடம்கிற்க அறங்குகை
 வேண்டும். யிராயனரை அழுத்திட நந்த சுற்றாட்டுக்களை
 முன்னிலையில் கனியாவச் சடம்கிலைச் செய்த மனமகளின்
 மழுத்திலை மனமகும் தானியிலைச் சடம்கூத்து வேண்டும்.
 அதன் பின் மனமகளின் பெற்றேர் சீதை உற்றியிலை ஒலையில்
 எழுதிக் கொடுத்தது வேண்டும்.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

தாய், தகம்பளி ஆனார்கள் தாம் சீதங்மாகந்து
ஒடிய ஓட்டமாகவும் பெற்றின் தங்க நகை, வெளியில்
நகை, எய்த், குனம், ஓடாட்டம், அடிமையளி முதலான
சொந்தாட்டமைகளை தங்கள் பின் இளக்குக்குச் சீதங்மாகக்
கிளாபுப்பை.

சொந்தரிமை.

தனி, கூப்புக் குள்ளிருக்கும் சேஷய் தோட்டமாகவும் பெற்றால் அடைவுகள் பிரி லீக குக்குச் செரும். ஞானோமமாகக் கிடைத்த பெண்ணுக்கள் மருமக் குக்குச் செரும். மருமக்கள் இல்லாதனிடத்தில் பிரி லீக குக்குச் செரும். பிரி லீகம் ஒங்காரவிடத்திற்கு ஏனையிர நெருங்கிய உறவினருக்குச் செரும். எப்படியானவர் குழும் ஒங்காரவிடில் அச்சொந்தரிமைகள் திருச்சபைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

ஆதாங்கள்.

காடுக லீட் திருத்தை நிலத்தைச் செய்கின்ற பாலை வேங்குமாயில் முதலில் வள்ளியருக்கு அல்லது முதலியாருக்கு அத்தைப்படித்து அறிசிட்டு அவரின் அனுமதியிலைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அத்தைப் பின் காடுக லீட் வெட்டி நெர் காங்கிரஸ்தை தோட்டங்களையும் அமைத்து அவர்கள் அடைவுகளாக்கிக் கொள்ளலாம். அத்தையை நிலங்கு கிடைப் பிறருக்கு விழிகொண்டு விட்டுக்கொண்டு ஒடீபியாகக்கூட கொடுக்கலோ அடியும். மேஜம், அவர்களைப் பிரி லீக குக்குச் சீத்தமாகவுடன் கொடுக்கலாம். நெர்காவிரைவிலிருந்தும் தோட்டங்களினிருந்தும் வரும் வருமானத்திலே 10 ரூப்புக்காலேசர் கோயிலுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

நள்ளகாட.

சீத்தம், சேஷய் தோட்டம், ஞானோம் ஆறியவுட் நெற்றும் எல்லாவுடையாகவே கொடுக்க விரும்புமிடத்திற்கு அத்தைப்படித்து மீண்டும், மக்கள் மருமக்கர் ஒரு கால்கால பிற உறிமையானார் ஆகியேஏருக்கு அறிவிடத்திற்கு கால்கால அவர்களின் சம்மத்தை எழுத்து குறும் பெற்றுக் கொள்ளுகிறீர்கள் வேண்டும். இவ்விடமாகக் கொடுக்கப்படுவது நள்ளகாடத் திருவும் பெறுமதியிட்டுக்காலும்.

குளி.

எல்லா மாருவுர் மனிதனுள்ள இக்கு குளியானாகக் கொட்டாது அமீமனித்து உணவும் வருஷ மேஷான்றுக்கு

இரண்டு கேட்டதும் கொடுக்க வேண்டும். பொருத்திய காலம் உடிந்ததும் அம்மனிதாக்கு ஜந்து(5) இடைசால் பயங்கராடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். கனியாவர் பட்டிரப்பு மாத காலத்திற்கு ஒரை செய்து வேண்டும்.

(4)

கட்டுக்களையூத்தில் நினைம் நழுவைகள் பற்றிக் கட்டுக்களை நடைமைக்காரர் தயாரித்துள்ளது அறிக்கை.

26 மார்ச், 1815.

கனியாவரும் சீதாவரும்.

ஒரு மணமஞ்சும் மணமஞ்சும் கனியாவுக்கு செய்ய விரும்புவிட்டிர அன்றைகளி ஸயற்றேர்கள் அத்தைப் பற்றி பிரதேச(District) என்னியருக்கு அறிவித்துவிட வேண்டும். அத்தையில் பற்றி அறிவிக்கப் போட்டிட்டிர அறிவுக்கு கைந்திலை கொண்டு போதும் முறை. கனியாவுக்கு செய்ய சீதா என்னியரின் அம்மதையைப் பெறக் கேட்டும். என்னியரின் முடிவிலையில் மணமஞ்சும் மணமஞ்சும் தாங்கள் மணம் உடிக்கப் போதுமாகவும் தமிழில் என்ற ரத்துமானுசரி (பிள்ளைர்) தனது ஓர்க்கிலிருந்து தலையிட்டிர கீழ்ப்பியான் கொடுக்கலோ தடிட்டில் உத்தாபியாகலோ உத்தர வாதங் குறி ஒப்பந்தம் ஒவ்வொரு தீவிரிலை ஒலையில் எழுதிக் கொள்ள வேண்டும்.

உறவினருக்கும் மத்துமான அரங்குக்கும் வெட்டிலை கொடுத்துக் கனியாவும் பற்றி அறிவித்துவிட வேண்டும். குடிமக்காடுவளர்களை கை வை ஏறவதற்கு அவர்களுக்கு கூறி நிலை கொடுத்துவிட வேண்டும். பிராயாவராவருவரை ஏற எழுத்திர அவர்களை வைவிடும் முடிவிலையிலை கனியாவுக்கு சடங்கிலைச் செய்து செய்யிவிட குழுத்திலை மணமங்கள் தாவிக் கொடியிலைக் கட்டுத் தெரிவிக் கொடுத்து வேண்டும்.

சுபையோரின் முடிவிலையிலை மணமங்களை மணமக்குத்தும் ஸயற்றேர் சீதா ஒலை எழுதிக்கொள்ளல் வேண்டும். தாயின் உடைமைகளால் தங்க நடக, கனவினி

நடக, பிட்டினைப் பாத்திரங்கள், முதனியவைம் வீடு, கானி, பயிர்க்கெயிகை பதினால் ஒட்டு ஏந்தநான் எய்திறிலும் மந்ததகள், இரும்புக் கருவிகள் போன்ற பொருட்கள் சீதை மாக எழுப்படும். ஒன்றில் எழுப்படும் சீதை உறுதி யில் உரிய சாட்சிகள் ஒப்பமிருந்து வேண்டும்.

சொந்தாரினமகள்.

பெற்றேராயுள்ளவர்கள் இந்த பிழ்பு கூகப்பயனில் ஒரேராயமாயுள்ள சொந்தக்கூகள் சரேராட்சியில் பளி இங்கொயுள்ள மருமக்களிலைச் சேரும். எனவில் சீதையும் தூப்பு, கூகப்படி தூயி, செஷரும் கூடச் சேந்தை சேஷப் பேட்டும் அவர்களில் பளி இங்குக்கூச் சேரும். மருமக்களில்லாவிட்டதை கூகயியில் ஒரேராயான சொந்தக்குணும் பளி இங்குக்கூக சேரும். பளி இங்கள் இல்லாதனிட்டில் எனவில் சீதைமாயுள்ள பொருட்கள் யாழும் அவரில் சீதை உடலுறையாகுக் கூச் சேரும். தகுப்பிலிருந்து ஒரேராயமாயுள்ள சொந்தக்கூகள் அவனில் நெருங்கிய உறவினருக்கூச் சேரும். அதற்களில் தேஷப் பேட்டும் ஒருவரினால் உறவினர்களே பறிந்து கொள்ளப்படும். உறவினர் இல்லாதனிட்டில் சொந்தக்கூக்கூரை கொடுக்கயியும்.

தேஷ உறிமைகள்.

தேஷாங்கவர்கள் வரியிய நிடம் வேற்குகொள்ள பதினி அவரில் அமுமதியுடன் காட்டி இல் வெட்டி தூம் விரும்பிய அளவினான் நிலத்தைச் செய்கை பதினுவ்வார்கள். அதிலே ஒடியிருந்து கொள்ளு பயன்தாறு மரங்களை உர்குப்பிற்றுத் தோடு அந்திலம் முனை நிறும் அல்லது தூக்கென்று பகுதியில் நெறிசெய்கை பதினுவ்வார்கள். அந்த நிலத்திலே கொடு வெட்டிக் கொள்ளலாம். அந்த நிலத்தை உறிமையாக்கிக் கொள்ளவதோடு தீர்கள் பளி இங்குக்கூம் சீதைமாகவும் கொடுக்கலாம். மூலம் அந்தை தூம் விரும்பியவற்குக்கூட்டும் ஒடியில்லை. ஒரீரியாகக் கொள்கிணற்றகள் ஒரீரிப்பயந்தைப் பயறும் வரை நிலத்தை வைத்திருக்கலாம். ஒரீரிக்கு ஏட்டி கொடுப்பதில் இல்.

ஒட்டிக்கீச் சொடுத்த நிலத்தைச் சீதமாகக் கொடுக்கலாம். அது இனப் பிறருக்கு விரிதுமிக்காளமாம். ஒன்றாந்தர் காலத்தில் அவ்விதமாக அலமதி பெற்றுச் செய்தை பட்டின நிலத்தைப் பிரிவே அமைக்கப்பட்ட ஒளும் தோட்டம் ஆயின்றிலும் விடைக்கிறோம் எனுமானத்திற்கு படித்திடையரு யங்கு கொண்டிருக்கும் கொடுப்பத வழமை.

நாள்காட்ட.

என மேற்கொண்ட வேலைகளுக்குத் தடர ஏராட்டிக்கூடி நாள்காட்டையாகக் கொடுக்க விரும்பிற்கு தடர முடிவில், பிரி னாகள், பிற உறிமையாளர் ஆறியோருக்கு அது இனப்பற்றி அறிவிட்டு அவர்களின் சம்மதத்தை எடுத்த முன் தக வியாபியட்டிடி வியநிறுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இந்தனிடிக் நாள்காட்ட வியநிறுத்தாகக் கருதப்படமாட்டால்.

கடனும் குவி வே வையும்.

என மேற்கொண்ட ஒன்றைக் குவியாளாகக் கொள்ளுகிட்டு அவருக்குப் போசுவும் ஜந்த மூன்றடியும் ஜந்த இந்தசால் யாறும் கொடுக்க வேண்டும். இந்திறைய் யெறும் குவியாள் ஒரு ஸ்ருடம் வேலை செய்து வேண்டும். தடர எழுமாளர் தீட்டம் பட்டினுதிரை வேலை கூச் செய்து வேண்டும். ஜந்த இந்தசால் யாறும் வழுமையாக ஒரு ஸ்ருடம் முடிந்துரும் கொடுக்கப்படும். அதற்கு முன் அது இனக்கீச் கொடுக்கும் வழக்கமில் இல்.

என மேற்கொண்ட உழுவு மாடுக லௌகி குவிக்குப் பிடித்தால் அதை ஒன்னொன்றுக்கும் காலமயைம் நெல் என்ற யடியாகக் குவி கொடுக்க வேண்டும். பொதி மாடுக லௌகி குவிக்குப் பிடிக்குமிட்டிர அதை ஒன்னொன்றுக்கும் நாளொன்றுக்கு இரண்டு படிம் குவியாடும். எனாருட்டு லௌ அடை விரை சாக்குகள் ஒன்னொன்றுக்கும் நாளொன்றுக்கு ஒன்றொரு படிமும் குவியாடும்.

குவிக்குப் பிடிக்கப்படும் மாடுடான்று செத்துப் போனால் அதன் பிடித்தை உடையவருக்குக் காண்பிட்டு

அத்துறிய குவிபை அவன்ற உடலே கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் குவிக்குப் பிழைகள் மாட்டின் பெறுமதினை உடைய வருக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறேன்.

குவிக்குப் பிழைக் கொடுத்தால் கட்டும்போது ஒடு மாயின் அதனைக் குவிக்குப் பிழைக் கூட்டிருப்பதை உறிய குவியை உட்டியல்லாக்குக் கொடுப்பதோடு அதனைப் பிழை நம் அவனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

கொள்ளவது - விரிப்பதற்கான்.

என்றாலுமொருவர் தவற சொல்லடையக கூடிய விரிக் கிருமிப்பது அதனைப்பற்றிட தவற முறை, மக்கள் ஆசியோருக்கு அவிவிட்டது வேண்டும்.

அடிமைகள் பற்றிய கொள்ளவது விரிப்பதற்கான்.

என்றாலுமொருவர் ஓர்க்கீழும் பிப்ரவர்களையும் அடிமைகளாக விளைக்குக் கொள்ளுமிடத்திற்கு பெற்றுமை பிரசு விரிக்கும். காலத்திலே தேவையான அறிவுகளைக்கொடு வாய்க்கூடு தற்கூத் தேவையான பாட்டிடை எஜமான் கொடுக்க வேண்டும். விரிக் கேரரிட்டது, நெஞ்சுட்டது, ஏசுமானே ஏசுமாட்டியோ எழுதிந்த இலை போன்ற பிற கடலைகளைச் செய் வதே பொருத்தமயினி கடலையாகும்.

ஆடமைகள் நெல்லைக்காலைச் செய்கைபானை வேண்டும். அத்துறை தேவையான மாடுகள், கலப்பை, மாலைப்பட்டி, விசுநெநல் முதலியவற்றையும் போசுத்தையும் அவர்குத்துக் கொடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மையிலை ஆறுவடை செய்யுங் காலத்தின் மாடுகள், மற்று வெட்டிகள் (போன்ற உபகரணங்கள்) ஆறியவற்றுக்குக் கூவி கேட்கப்படாது. விசுநெநல் கைக்கையும் வய்வுக் கை கைசெய்யுங் காலங்களிற் போசுத்தைக்குப் பெற்ற நெஞ்சையும் வட்டியின்றி ஆண்மையானவர் முதலின் ஏசுமானுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். மிகதியான நெஞ்சை ஒரு சம பாகங்களாகப் பிரிந்து அவர்களின் வெள்வாய்வை ஏசுமானுக்கு அடிமையுங். கைக்கைகளில்லர். நெஞ்சை ஏசுமானுக்கு அந்தைய தோட்டத்திற் வெளியிலை அடைப்பாம் வீட்டுக் குடியிலை

வேய்ந்த கொள்வதம் அவர்கள் போன்றின்குக்கு அவர்களோடு கூடிய யோசனை இல்லாரான ஆடிமைகளிலீ கடமை காாரும்.

நெல், சாக, ஆறியன கட்டி கொடுத்தால்.

எவ்விருப்பொருளை பிடிஏற்றாருக்கு காக கடமைக்கு கொடுத்தால் அங்குக்கு மாதுமொல்லக்கு ஒரு வீட்டு மென்ற யதியாக வட்டி கொடுத்தால் கேட்கும். நெல் இனக்கடனுக்கு கொடுத்தால் அதீஞ்சு வட்டி 25 ரூபாயும்.

மஞ்சள் நீர்ப்பிளி லை.

ஆனாலோ பென்னுக்களோ உள்ள எவ்விருமொருள் கேட்கும் ரிச் பிளி லையை எடுத்து வரார்க்க விரும்பினால் மேல் வரும் விட்டியங்கள் கண்ணிக்கப்படும்.

தங்கள் பிளி லையை பிறந்து வருப்பது கொடுப்பதற்கான பெற்று ரீ அப்பிளி லையின் பாதங்களில் மஞ்சள் புரிந்த தங்கள் கைகள் லை மஞ்சள் நீரிடம் கருவி அடுக்கும் கடிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்து கொடுத்து அந்த முறையாகும். அதன் பின் அப்பிளி லை தான் லை என்றுக்கும் கால்பால், கூகுப்பல் லைக்கரிகள் விரும்பிக்க கொடுக்கும் சொத்துக்கூக்கல்லாம் உரிமைக்காரனாளாளி (நீர்). அச்சொத்துக்கூக்க லை அன்னாறு கொடுப்போர் அதற்கு தங்கள் பிற உரிமையாளாரின் சமீமத்தீதைப் பெறுதல் வேண்டும்.

இவற்றைப் பற்றி உள்ளியற் கடுதிய குறிப்புக்கள்.

உள்ளாந்தரின் அரசாங்கத்தில் நெல் வயக்களில் விடைந்து நெல்லிற் பட்டத்தினாரு யாகம் கொண்டாக்குக்கூக்க கொடுக்கப்பட்டு. ஆனால் இப்போது அப் அரசாங்கத்தினுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவிரும்பது.

முட்குலை சொல்கப்பட்ட விடத்திலே சீதுமாக வேறா நீர்க்காட்டயாக்களோ நினீக்கையை பெறுவோர் அவற்றை விட்டியதிலீ லை. அவற்றிலீ புரோசுங்க லை கீரோக் கொள்ளலாம்.

நீநாட்களிற் காசு கடன் கொடுப்போற் மாட
மொங்களின் ஒரே முதல் ரெங்கு வீதம் வரை ஏட்டு வாங்
குக்கிணர்த். இப்போ கடன்கள் கொடுத்த நெங்களில்
ஏட்டு 25 முதல் 50 வீதமானால்.

ஏதைய எங்கள் வழிமைகளும் முனிபோனவே இப்
பொழுதாம் நின்னி வருகீர்தன. எங்குக்கூக்க ஏற்றம்
போனால்தான் கோ சூட்டை வழங்குவதால்கோ வர்த்தியருக்கு
(இப்போ) அதீகாரமில்லை எனிப்பதைக் குடியரசுவர்கள்
அறிந்ததிருப்பதால் கணியான ஒப்பந்தம் பற்றிய ஒரைகளை
அவர்கள் எடுவதில்லை.

